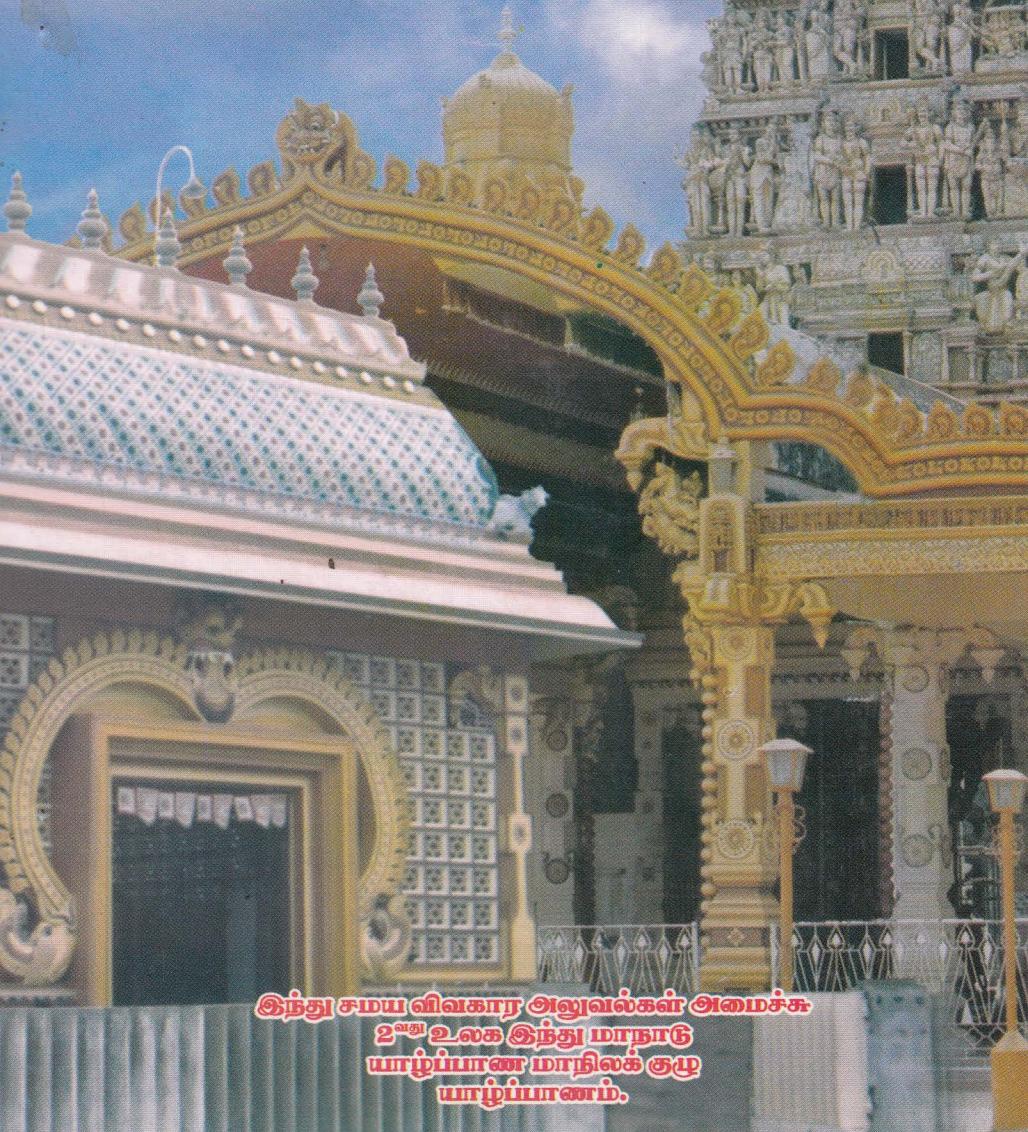

பூரண ஒன்

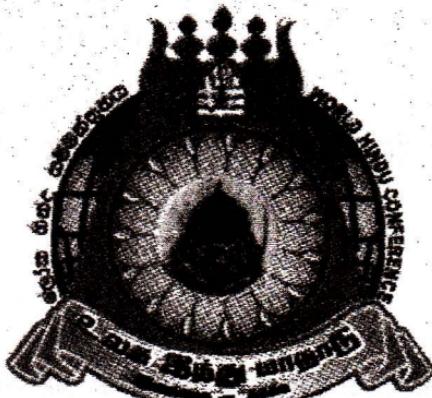
இந்து சமய விவகார அறுவல்கள் அமைச்சர்
2-ஆம் உலக இந்து மாநாடு
யாழ்ப்பான் மாநிலக் குழு
யாழ்ப்பானம்.

குளியூர்

“தாச்சத்தை வழிப்பிடம் சாதநாளை அமைப்பால்”

இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சர்
2^{வது} உலக இந்து மாநாடு
யாழில்யான் மாநிலக் குழு
யாழில்யானம்

எதாகுப்பாட்சியர்:
சிவச்சுமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம்

செயலாளர்
யாழ்ப்பாண மாநிலக்குழு

உதவிப் பணிப்பாளர்
இந்துஸ்ய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சர்

இந்து சமய விவகார அவூவல்கள் அமைச்சர்
மாண்பு மிகு தியாகராஜா மகேஸ்வரன் அவர்கள் விடுக்கும்

வாழ்த்துச் செய்தி

எங்களுடைய அமைச்சினால் இந்த வருடம் 2வது உலக இந்து மாநாடு மிகவிமரிசையாக நடாத்தப்பட்டது. உலகில் தோன்றிய தொன்மையும் பழையூம் வாய்ந்த சமயமாகிய இந்து சமயத்தின் பெருமையை, இச் சமயத்தின் உள்ளே புதைந்திருக்கும் தத்துவப் புதையல்களை, கலைப்பொக்கிஷங்களை அனைவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற பெருவிருப்போடு அரசின் உதவியுடன் பெருந்தொகைப் பணத்தினைச் செலவழித்து கொழும்பிலும், இந்துக்கள் செறிந்து வாழும் மற்றைய மாவட்டங்களிலும் இந்து மாநாடு சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பட்டது. தேசிய மாநாட்டினை மே மாதம் 2ம் திகதியில் இருந்து 5ம் திகதி வரையும் கொழும்பிலும் 6ம் திகதி நுவரெலியாவிலும் சிறப்பாக நடாத்தினோம். தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மன்னார், திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, ஆகிய தமிழர் வாழும் பிரதேசங்கள் எல்லாம் மாநாடு சிறப்பாக நடைபெற்றது. பாரத நாட்டிலிருந்து வந்த சைவத் தமிழ் அறிஞர்கள் பலரும் இந்த மாநாடுகளில் கலந்து சிறப்பித்தார்கள்.

யாழ்ப்பாண மாநாட்டுக் குழுவினர் பிராந்திய மாநாட்டினை மிகச் சிறப்பாக ஒழுங்கு செய்திருந்தார்கள். மே.9 10, ஆம் திகதிகளில் இம்மாநாடு மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. திருநெல்வேலிச் சிவன் கோயிலில் இருந்து சைவ அபிமானிகள் பலரும் கலந்து கொண்ட மிகப் பெரிய எழுச்சி ஊர்வலம் இம் மாநாட்டின் முக்கிய நிகழ்வாக இடம்பெற்றது. திருமுறை மாநாடு, இளைஞர் மாநாடு, மகளிர் மாநாடு எனப் பிராந்திய மாநாட்டில் பல அரங்குகள் இடம் பெற்றன.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கிராமங்கள் தோறும் பல எழுச்சி விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டன. மாநாட்டுக் காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்துச் சைவக் கோயில்கள் பலவற்றில் விசேஷ பூசைகளும் சிறப்பு நிகழ்வுகளும் இடம் பெற்றன. தமிழ் நாட்டில் இருந்துவருகைதந்த அறிஞர்களின் சொற்பொழி வகைஞரும் நிகழ்ச்சிகளும் கிராமங்கள் தோறும் நடைபெற்றன. இரண்டாவது உலக இந்து மாநாடு ஈழத்தில் வாழும் இந்துக்கள் அனைவரிடமும் எழுச்சியையும் புத்துணர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தியது.

யாழ் பிராந்திய மாநாட்டு நிகழ்வுகளை ஆவணப்படுத்தும் முயற்சியாக பிராந்தியக் குழுவினர் மலர் ஒன்றை வெளியிடுகின் றார்கள் என்பதை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். சைவ மணம் வீசும் நூலாக இம் மலர் வெளிவர எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்தவனின் கண்ணிலே ஆனந்தங் காணுவோர் பலர் பலவகை வணங்குவதை பணிடியாக்குவோர் பலர் ஏன்! பசுவதை புரிந்தோர் பாதங்கள் செய்வோர் பலர் இந்தகைய இழிதொழிலைத் தடுத்து நிறுத்த தயக்கம் காட்டுவோர் பலர். என்ன செய்வோம்!

அம்மா என அலறும் ஆருயிரைக் கொன்றருந்தி இம்மானுடெரல்லாம் இன்புற்றிருக்கிறார். அம்மா எனுஞ் சத்தம் கேட்ட கன்று மாவிடர்க்கும் பொய்மா நரகமென்றால் புசித்தவர்க்கு என் சொல்லதோ!

எங்கள் சைவ சமயத்தின் பேருமையையும் அருமையையும் நாம் குறைத்துவிடக் கூடாது. மேவுமையுற வைக்க வேண்டிய கடமை எமக்கு உண்டு. திருக்கோயில்களில் பக்தி மயமான குழந்தை, அந்தணர்கள் அறங்காவலர்களின் தன்னலய் கருதாத் தொண்டு வழிபடுவோரின் ஒழுங்கு முறைகள் என்பவற்றை நிலை நாட்டி நாட்டுக்கும் நமக்கும் நல்லன செய்வோம்.

சிவத்தமிழ்ச் செல்லி - தங்கம்மா அபாக்குட்டி

யாழ்ப்பாண மாநிலக்குழுவின் தலைவர் பேராசிரியர்
ப.கோபாலகிருஷ்ண ஜயர் அவர்களின்

வாழ்த்துறை

உலகில் இன்று வழங்கி வரும் சமயங்களுள் தொன்மை யானதெனச் சிறப்புப் பெறும் இந்து சமயத்தின் சீரிய விழுமியங்களை உலகநியச் செய்யும் நன் முயற்சியாக இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இரண்டாவது உலக இந்து மகாநாடு, 2003 மே மாதம் 2 முதல் 6ஆம் திகதி வரை இலங்கையின் தலை நகரிலும் வேறு பிராந்திய நகரங்களிலும் கோலாகலமாக நடைபெற்றது. இம்மகாநாட்டின் பயனாய் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உலகளாவிய அறிஞர் பெருமக்களின் அரிய சிந்தனைகளைத் தாங்கிய கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியதாக சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடப்பட்டதன் மூலம் சைவ உலகம் பெரும் பயனடைந்தது.

இம்மகாநாட்டின் நிகழ்ச்சிகளை யாழ் குடாநாட்டில் சிறப்பாக முன்னெடுப்பதற்கு அமைக்கப்பெற்றதே 2வது உலக இந்து மாநாட்டையொட்டி யாழ் ப்பானப் பிராந்தியக்குழு இக்குழுவினர் யாழ்ப்பாணப் பிராந்தியத்தில் சித்திரைத் திங்கள் 26ஆம் நாள் (09.05.2003) தொடங்கி 10.05.2003 வரை இரு தினங்கள் மாநாட்டிற்கான சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை நடாத்த ஒழுங்குகளைச் செய்திருந்தனர். எழுச்சி ஊர்வலம் திருமுறை அரங்கு, மகனிர் அரங்கு, இளைஞர் அரங்கு, விசேட உரைகள், கவியரங்கு மற்றும் கலை நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவை நல்லை ஆதீனம், தூர்க்கா மணிமண்டபம் ஆகிய இடங்களில் விமரிசையாக நடைபெற்றன.

கௌரவ இந்து சமய விவகார அமைச்சர், அமைச்சின் செயலர், உயர்திகாரிகள், யாழ் அரசு அதிபர், நல்லை ஆதீன

முதல்வர், சமயப் பெரியார்கள், கல்விமான்கள், அறிஞர், பல்கலைக்கழக பாடசாலை மாணவர்கள், சமய நிறுவனங்கள் சார்ந்த பெரியார்கள்? சைவச் சான்றோர்கள், கலைஞர்கள் என்ற வகையில் அனைவரும் இப்பிராந்திய மாநாட்டில் கலந்து சிறப்பித்தனர். தென்னிந்திய அறிஞர்களும் கலந்து பெரும் பங்கை நல்கினர். மேலைநாட்டு அறிஞர்களும் வருகை தந்திருந்தனர்.

இப்பிராந்திய மாநாட்டின் நிகழ்வுகளை வரலாற்று ஆவணமாகப் பதியும் வகையில் பிராந்தியக் குழுவினரால் வெளியிடப்படுவது பொருத்தமான நன் முயற்சியாகும். இந்நாலில் இளைஞர் அரங்கு, மகளிர் அரங்கு ஆகியவற்றில் இடம்பெற்ற கருத்துரைகள் இடம்பெறுகின்றன. இளைஞர் அரங்கு கலாநிதி.மா.வேதநாதன் தலைமையில் இந்துசமய விழுமியங்கள் இந்துசமயச் சமகாலச் செல்நெறிகள், இந்து இளைஞரின் பங்கும் பணியும் என்ற தொனிப் பொருளில் இடம்பெற்றது. மகளிர் அரங்கு கலாநிதி திருமதி.மனோன்மணி சண்முகதாஸ் தலைமையில் மகளிர் வாழ்வியலில் வழிபாடு, சமயம், மதம் ஆகிய தொனிப் பொருளில் கருத்துக்களோடு இடம் பெற்றது. இவற்றின் தொகுப்பாக இந்நால் வெளிவருவது இளந்தலை முறையினருக்கு ஒரு வரப்பிரசாத மாக அமையுமென நம்புகின்றேன்.

பிராந்தியக் குழுவின் செயற்பாட்டிற்கு வழி காட்டி நின்ற அனைத்து அன்பு நெஞ்சங்களுக்கும் நன்றி கூறுவதோடு இப் பிராந்திய மலர் சிறப்பாக அமைய அதன் வெளியீட்டுவிழா சிறக்க எல்லாம் வல்ல நல்லை கந்தப் பெருமானின் திருவருட கடாட்சம் பொழிய வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து நல்வாழ்த்துக்கள் கூறுவதில் மகிழ்ச்சி யடைகின்றேன். சிறப்பாக இந்நாலைத் தொகுப்பாக்கிய வர்கட்கும் மனமுவந்த பாராட்டுக்கள் உரித்தாகுக.

யகோவல்கிருஷ்ண ஜயா
பேராச்சியர் கலைப்பிடாதிபதி
2வது உலக இந்து மாநாடு
யாழ் பிராந்தியக்குழுவினைத் தலைவர்

வாழ்த்துரை—

திருமதி. மங்கையர்க்கரசீ திருச்சீற்றும்பஸல்
இகளப்பாரிய அசிபர்
இராமநாதன் கல்லூரி.

இரண்டாவது உலக இந்துமாநாடு கொழும்பிலும், அதன் பிராந்திய மாநாடு இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் நடைபெறுவது எமக்குப் பெருமை தருகிறது. இன்று யாழ் பிராந்திய மாநாடு நல்லூர் தூர்க்கா மணிமண்டபத்தில் இந்து கலாசார பண்பாட்டுக்கு ஏற்ப கொண்டாடப்படுவது மகிழ்ச்சி தருகிறது. சைவமக்கள் பல்லாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னமே மிகப் பரந்த சிந்தனையுடன் செயற்பட்டனர்.

“உலகம் உவப்ப வலன்ஏர்பு திரிதரு

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு” என நக்கீரரும்

“உலகெலாம் உணர்ந் தோதற் காரியவன்” என சேக்கிழார் பெருமானும்.

“உலகம் யாவையும் தாழுள வாக்கலும்” எனக்கம்பரும்

“மேன்மை கொள்சைவநீதிவிளங்குகவுலகமெல்லாம்”

என கச்சியப்பச் சிவாசாரியாரும் கூறியதிலிருந்து சமயவுணர்வு உலகைத் தழுவியதாக இருந்தது. எனவே உலக இந்து மாநாடு எனஅழைப்பது மிகவும் பொருத்தமானது. இந்து சமயமானது மத்தியதரைக்கடலை அண் டிய பகுதிகளிலும், தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் அவுஸ் திரேவியாவிலும் சிறப்பாக விளங்கியுள்ளது மொறிசஸ் தீவுகளில் இன்றும் எமது சமயத்தைத் தழுவும் மக்கள் அதிகமாக உளர் தாய்லாந்திலே மாரியம்மன் கோயில் ஒன்று அண்மையில் அமைக்கப்பட்டு கும்பாபிமேகம் நடைபெற்றதை எல்லோரும் அறிவார்கள் சிவ யோகசவாமிகளின் சீடர் சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் கவாய் என்ற இடத்தில் ஓர் ஆலயமும், ஆச்சிரமமும் அமைத்து அரிய சேவை ஆற்றினார். அவர் சமாதியடைந்ததும் வேலன் சுவாமிகள் அதனைப் பொறுப்பேற்றது மட்டுமல்ல அவர்வகுத்த வழியிலே

ஆஉச்சிரமப் பணிகளை நிறைவேற்றிவருகிறார். ஐரோப்பிய நாடுகளில் நமது சமயத்தவர்கள் குடியேறிய பின்னர் புதிதாக ஆலயங்கள் அமைக்கப் பெற்று சமய வளர்ச்சி கருதிப்பல் துறைப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுவது பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

பிராந்திய மாநாட்டின் ஒரு அம்சமாக மகளிர் மாநாடு இன்று காலை நடைபெறுகிறது. பெண்கள் என்றால் பிறர் நலம் பேணுபவர்களைக் குறிக்கிறது. பெண்களிடம் காணப்படும். அடக்கம், பொறுமை, சகிப்புத்தன்மை சேவை மனப்பான்மை, பயன்கருதாது பணியாற்றும் பண்பு என்பன காரணமாக அவர்கள் உயர்நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படுகிறார்கள். சகோதரி என்ற நிலையில் திலகவதியாரும் மனைவி என்ற நிலையில் மங்கையர்கரசியாரும் ஆற்றிய சேவையைப் பெரியபுராணம் மூலம் அறியலாம். ஓர் குடும்பத்தின் உயர்வு பெண்ணிலே தங்கியுள்ளது. வறுமையிலும் மனமுவந்து விருந்தோம்பலை ஒரு சிவனடியாருக்கு நடத்திய இளையான் குடிமாற நாயனாருக்கும் குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை என்பதற்கேற்ப வாழ்ந்த குங்குலியிக்கலய நாயனாருக்கும் உறுதுணையாக விளங்கியவர்கள் அவர்களின் இல்லத் தலைவிகளே. மனையறத்தின் வேரனையராக விளங்கி மகளிர் மேற்கொண்ட அளப்பரும் பணிகளைப் பெரியபுராணம் விளக்குகிறது.

மிக அண்மைக் காலத்தில் எமது சமயக் கோட்பாடுகளால் கவரப்பட்டு சுவாமி விவேகானந்தரின் சிஷ்ணையானார் சகோதரி நிவேதிதா. சைவ சித்தாந்தத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு ஏற்ற குருவை தேடிய பொழுது சேர்.பொன் இராமநாதனை வந்தடைந்தவர் செல்வி E.L. ஹரிசன் என அழைக்கப்பெற்ற பெருமாட்டி லீலாவதி இராமநாதன் அவர்கள். எனவே பெண் கள் சமய அறிவை வளர்த்து, சமய உணர்வு ஏற்படக் கூடிய முறையில் வாழ்ந்து, இந்து கலாசாரத்தைப் பேணி வாழ் வார்களாக. மாண்பு மிகு அமைச்சர் தி.மகேஸ்வரன் உள்ளத் தில் எழுந்த எண்ணம் இன்று செயல்ரூபம் பெற்றுள்ளது.

வது இலக இந்து மாநாட்டை ஒட்டி யாழிப்பானத்தில் நடைபெற்ற பிராந்திய மாநாடின் முதல் நாள் நிகழ்வின் சூரம்பத்தில் சைவக்குருமார் ஒன்றியத்தின் செயலாளர் சீவுபுரி மகாலின்கசீவக்குருக்கள் மங்கல வெளக்கேற்றுகின்றார். அநுகில் அரசாங்க அதிபர் மாநிலக் குழு தினாத்தலவர் திரு எஸ். பத்மநாதன், தலைப்பிடாதியதி மாநிலக் குழு தினாத்தலவர் திரு ப. கோபாலகிருஷ்ணஜயர் அமைச்சர் ஆகியோரோடு காப்புகின்றார்கள்.

வது இலக இந்து மாநாட்டை ஒட்டி யாழிப்பானத்தில் நடைபெற்ற பிராந்திய மாநாட்டுல் பிரதம விருந்தினர் தொயை இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சர் மாண்புமிகு தியாகராசா மகேஸ்வரன் அவர்கள் கழுத்துகின்றார்.

கேரள்மாநாட்டு உலக செய்தியை வீழ்த்தி மாநாட்டு மாநாடு நடைபெற்ற பிராந்திய மாநாடு தொடர்பான அறிக்கை

இரண்டாவது உலக இந்துமாநாடு கொழும்பு மாநகரத்தில் மே மாதம் இரண்டாம் திகதியில் இருந்து ஐந்தாம் திகதிவரை மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இத்தேசிய மாநாட்டின் தொடர் நிகழ்வு மே ஆறாம் திகதி நுவரெலியாவில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. தொடர்ந்து தமிழர் வாழும் பிரதேசம் எல்லாம் பிராந்திய மாநாடுகள் சிறப்பாக நடைபெற்றன. மே ஒன்பது, பத்தாம் திகதிகளில் யாழ் மாவட்டப் பிராந்தியக் குழுவினரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பிராந்திய மாநாடு நல்லூர் ஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்திலும் தூர்க்கா மணிமண்டபத்திலும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

யாழ் மாவட்டப் பிராந்தியக் குழுவினை அமைப்பதற்கான அங்குரார்ப்பணக் கூட்டம் 02.11.2002 சனிக்கிழமை பி.ப.3.00 மணிக்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கைலாசபதி அரங்கில் இடம்பெற்றது. கெளரவ அமைச்சரின் மதியுரைஞர் திரு.இ.பேரின்பநாயகம் அவர்கள் இக் கூட்டத்திற்குச் சிறப்பு விருந்தினராகக் கலந்து கொண்டார். இந்திகழ்வில் பிராந்திய மாநாட்டை நடாத்துவதற்கான குழு தெரிவு செய்யப்பட்டது. மாநாட்டின் தலைவராகக் கலைப்பீடாதிபதி பேராசிரியர் ப.கோபாலகிருஷ்ணஜயர் அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள் துணைத் தலைவர்களாக பேராசிரியர் சி.க.சி.ற்றம்பலம், பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ், கலாநிதி.க.ஞானக்குமரன் ஆகியோர் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். செயலாளராக உதவிப் பணிப் பாளர் திரு.சி.வ.மகாலிங் கம் அவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டார். உப செயலாளராக ஆசிரியர் திரு.கந்தசக்திதாசன் அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரின் பணிப்பின்படி யாழ் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர்

திரு.செ.பத்மநாதன் அவர்கள் இணைத் தலைவராகப் பின்பு நியமிக்கப்பட்டார்.

பிராந்திய மாநாட்டு நிர்வாகக் குழுவினர் பல தடவைகள் கூட்டத்தினைக் கூட்டி மாநாட்டினைச் சிறப்பாக நடாத்துவதற் கான வழி வகைகளை ஆராய்ந்தார்கள். உலக இந்து மாநாட்டினை முன்னிட்டு தேசிய ரீதியில் பேச்சுப் போட்டி பண்ணிசைப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி என்பன் நடைபெற்றன. இப் போட்டியில் பங்குபற்றுவார்களை தெரிவு செய்வதற்காக மாவட்ட ரீதியில் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டன. இப் போட்டிகளில் பெருந்தொகையான மாணவர்கள் பங்குபற்றினார்கள். முதல் ஆறு இடங்களையும் பெற்றவர்களுக்குப் பிராந்தியக் குழுவினரால் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. தேசிய மட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட போட்டிகளிலும் யாழ் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பலர் பரிசில்களைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். இப் போட்டியைச் சிறப்பாக நடாத்துவதற்கு நிர்வாகக் குழுவினர் அனைவரும் பூரண ஒத்துழைப்பினைத் தந்தார்கள்.

கொழும்பில் நடைபெற்ற தேசிய மாநாட்டிற்கு யாழ் மாவட்டத்தில் இருந்து இம்மாவட்டத்தின் சைவப் பண்பாட்டு விழுமியங்களைச் சித்திரிக்கும் அலங்கார ஊர்தி ஒன்றினைக் கொண்டு சென்றிருந்தோம். இவ் ஊர்தியினை ஒழுங்கு செய்து கொண்டு செல்லும் பணியில் மதுரகவி எம்.பி. அருளானந்தன், திரு.கந்தசக்திதாசன், திரு.க.செந்தில்குமரன் ஆகிய மூவரும் பெரும் அர்ப்பணிப் புடன் பணியாற் றினார்கள். பல மாவட்டங்களில் இருந்தும் வந்த ஊர்திகளுள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்ட ஊர்தி மிகச் சிறப்புடையதாக இருந்தது என அறிஞர் பெருமக்கள் யலரும் பாராட்டனார்கள்.

பிராந்திய மாநாடு 09.05.2003 வெள்ளிக்கிழமை காலை 9.00 மணிக்கு நல்லூர் ஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தில் ஆரம்பமானது. மாநாட்டின் ஆரம்ப நிகழ்வாக காலை 8.00 மணிக்கு திருநெல்வேலி சிவன் கோவிலில் இருந்து மங்கலகரமாக எழுச்சி ஊர்வலம் ஒன்று ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. இவ் ஊர்வலத்தில்

சிவாச்சாரியார்கள், சமய நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள், ஆலயங்களின் நிர்வாகிகள், தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் மாணவர்கள், பாடசாலை மாணவர்கள், சைவ சமயப் பெரியார்கள் எனப் பெருந்தொகையானவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். பன்னிரு திருமுறைச் சுவடிகள் நாயன்மார் படத்துடன் ஊர்வலமாக எடுத்து வரப்பட்டது. சிவன் கோவிலிலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஊர்வலம் பலாலி வீதி வழியாக வந்து கந்தர்மடச் சந்தியில் திரும்பி அரசடி வீதி ஊடாக நல்லூர் முருகன் ஆலய வீதியைச் சுற்றி ஞான சம்பந்தர் ஆதீனத்தை வந்தடைந்தது. ஆதீன வாசலில் மாநாட்டுக்கொடி, நந்திக்கொடி என்பன கொடிக்கவி பாடி ஏற்றப்பட்டன.

தொடர்ந்து பேராசிரியர் கோபாலகிருஷ்ண ஜூயர் தலைமையில் மாநாடு ஆரம்பமானது. வரவேற்புரையினை செயலாளர் சிவ.மகாலி மீண்டும் அவர்கள் நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து ஞானசம்பந்தர் ஆதீன குருமகா சந்திதானம் ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர ஞானசம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் அவர்களும் இந்து மதக் குருபீடாதிபதி சிவஸ்ரீ மகேஸ்வரக் குருக்கள் அவர்களும் ஆசியுரை வழங்கினார்கள். அரசாங்க அதிபர் திரு.செ.பத்மநாதன் அவர்களும் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் ச.மோகனதாஸ் அவர்களும் வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள். சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி தொடக்க உரை நிகழ்த்தினார்கள். தொடர்ந்து மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு.தியாகராஜா மகேஸ்வரன் சிறப்புரை ஆற்றினார்.

ஆரம்ப நிகழ்வுகளைத் தொடர்ந்து திருமுறை அரங்கு சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. இராமநாதன் நுண்கலைக்கல்லூரி மாணவர்கள் பண்ணிசை நிகழ் வினை நடாத்தினார்கள். தொடர்ந்து இளைப்பாறிய யாழ் பல்கலைக்கழக ஆங்கில போதனாசிரியர் திரு.ச.வி.நாயகமூர்த்தி அவர்கள் “திருநெறியதமிழ்” என்னும் தலைப்பில் சிறப்புரையாற்றினார்.

வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் நிகழ்வு இளைஞர் அரங்காக இடம் பெற்றது. இவ்வரங்கின் தலைவராக கலாநிதி மா.வேதநாதன் அவர்கள் கடமையாற்றினார். பேராசிரியர் ப.கோபாலகிருஷ்ண ஜூயருடைய வாழ்த்துரையுடன் விழா ஆரம்பமானது. இந்து சமய விழுமியங்கள், இந்து சமயத்தின் சமகால செல்நெறிகள், இந்து இளைஞரின் பங்கும் பணியும் என்ற தலைப்புகளில் கருத்துரங்கு நடைபெற்றது. தொடர்ந்து யாழ் பங்கவைக்குக்கூத்தின் இசைத்துறைத்தலைவர் திரு.நா.வி.மு.நவரத்தினம் அவர்கள் தலைமையில் பண்ணிசைக் கச்சேரி இடம் பெற்றது. “சைவமும் , தமிழும் எங்கள் கண்” எனும் தலைப்பில் மதுரகவி காரை எம்.பி.அருளானந்தன் தலைமையில் கவியரங்கு நடைபெற்றது.

10.05.2003 சனிக்கிழமை காலை 8.30. மணிக்கு நல்லூர் தூர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் மகளிர் அரங்கு கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் தலைமையில் ஆரம்பமானது. இளைப்பாறிய அதிபர் திருமதி மங்கையற்கரசி சிற்றம்பலம் அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள். தொடர்ந்து மகளிர் வாழ்வியலில் வழிபாடு, மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம் , மகளிர் வாழ்வியலில் மதம், என்னும் தலைப்பில் கருத்தரங்கு இடம் பெற்றது. பிற்பகல் நிகழ்வுகள் பேராசிரியர் சண்முகதாஸ் தலைமையில் ஆரம்பமாகியது. மேலதிக அரசு அதிபர் திருமதி.பத்மினி திலகநாயகம் அவர்கள் வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள். பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் அவர்களுடைய சிறப்புரை இடம் பெற்றது. தொடர்ந்து யாழ் இராமநாதன் நுண் கலைக்கல்லூரி நடனத்துறையினரின் நடன நிகழ்வு இடம் பெற்றது.

நல்லைக் கந்தன் ஆலயத்திற்கு முன்பாக அமைக்கப்பட்ட விசேட மேடையில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வருகை தந்த அறிஞர் பெருமக்களின் சிறப்புச் சொற் பொழிவுகள் மே மாதம் 8,9,10 ஆம் திகதிகளில் இடம் பெற்றது. தமிழ் நாட்டு அறிஞர் பெருமக்களோடு

நமது நாட்டு அறிஞர் பெருமக்கள் பலரும் இந் திகழ்வில் கலந்து கொண்டு சிறப்புரையாற்றினார்கள் . பிராந்திய குழுவினரின் வேண்டுகோளை ஏற்று யாழ் மாவட்டத்தின் கிராமங்கள் தோறும் எழுச்சி விழாக்கள் இடம்பெற்றன. இந்து மாநாடு நடைபெற்ற காலத்தில் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கிராமங்கள் அனைத்தும் சிவப்பொலிவுடன் அலங்காரம் செய்யப் பட்டிருந்தது. பாடசாலைகள், ஆலயங்கள், சமய நிறுவனங்கள் நூல் நிலையங்கள் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் சைவ மாநாட்டினை ஒட்டிய எழுச்சி விழாக்கள் இடம்பெற்றன. பிராந்திய மாநாட்டின் நிகழ்வுகளில் சிலவற்றினை ஆவணப்படுத்தும் ஏடாக இம் மலரினை பிராந்தியக் குழுவினர் வெளியீடு செய்கிறார்கள். சில எதிர்பாராத காரணங்களினால் காலதாமதம் ஏற்பட்ட பொழுதிலும் இந் நூலைத் தற்பொழுது வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். எல்லாம் வல்ல பார்வதி சமேத பரமேஸ்வரப் பெருமானின் பாதார விந்தங்களில் இந்நூலினை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

**‘சைவசேனாதிபதி சைவத்தின் காவலன்
நாவலர் பெருமான் பிறந்த நமது நாடு மீண்டும்
சௌம்யமியாக தீகழ எல்லாம் வல்ல பார்வதி சமேத
பரமேஸ்வரப் பெருமானின் திருவநூலைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.’**

சைவத்துறை வீத்தகர் சீவ. மகாலிங்கம்
ஒத்தவிப் பணிப்பாளர்
இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சக
செயலாளர் - 2வது ஒலக இந்து மாநாடு பிராந்தியக் குழு,
யாழ்ப்பாணம்

இந்து மகளிர் அன்றும் இன்றும் —————

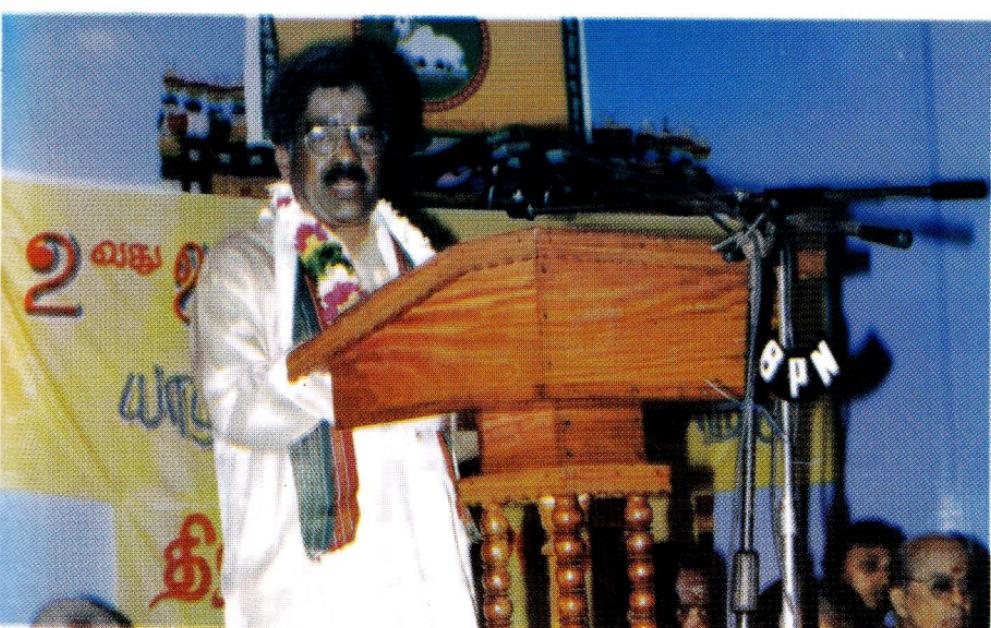
கலாந்தி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
(மகளிர் அரங்குத் தலைவரீ)ஆற்றிய
தலைமையுரை

இரண்டாது உலக இந்து மாநாடு மே மாதம் 2ஆம் திகதி தொடக்கம் 6ஆம் திகதி வரை நடைபெற்றது. கொழும்பிலே முதல் நான்கு நாள் நடைபெற்றது. நிறைவுநாள் நுவரெலி யாவில் சிறப்பாக நடைபெற்றது. உலகம் முழுவதும் வாழும் இந்துக்களை 21 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஒன்று கூட்டி எமது வழிபாட்டு வாழ்வியலை மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் ஒரு நல்ல முயற்சியாக இம்மாநாடு வரலாற்றில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மனிதனை மனிதனாக வாழவைக்க நமது முன்னோர் வாழ்ந்து காட்டிய செம்மையான நெறி ஒன்று உள்ளது என்பதை நாம் உணரவும் வழிவகுத்துள்ளது. கடற்கரைக் காற்றுத் தவழ காலிமுகத்திடலிலே இந்துக்கள் பெருந்திரளாகக் கூடி நின்று மாநாட்டு நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொண்டபோது வழிபாட்டின் பயன் நேரடி அனுபவமாயிற்று. அச்சம் இன்றி மனிதன் வாழ ஆன்மபலம் தான் உதவும் என்ற பேருண்மை வெளிப்பட்டது. இந்துக்களின் வாழ்வியல் இல்லற தர்மத்தின் வழியிலே அமைதியாக வாழும் முறைமையை உலகுக்கு உணர்த்த உலக இந்து மாநாடு ஒரு புதிய எழுச்சியைத் தோற்றுவித்தது. அந்த எழுச்சியின் வெளிப்பாடாகப் பிராந்திய இந்து மாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன.

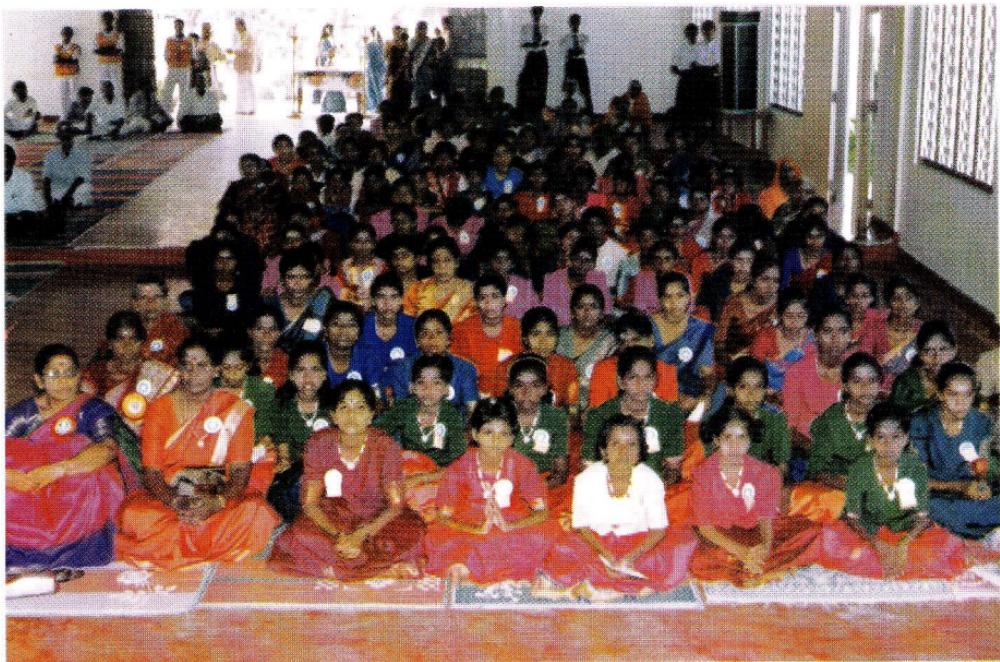
யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறும் எழுச்சி மாநாடு இனிவரும் காலத்து மக்கள் வாழ்வியலைச் சீர் செய்யும் சடமையை எல்லோருக்கும் உணர்த்தும். நேற்று நடந்த எழுச்சி ஊர்வலம் மக்கள் மனதில் அடிப்படையாக உறைந்துகிடந்த ஆன்மபலத்தை ஊற்றெடுக்க வைத்துள்ளது.

யாழி பிராந்திய மாநாட்டின் மகளிர் மாநாட்டின் தலைவி திருமதி மகோன்மணி சுக்முகதாஸ் இரை நிகழ்த்துகின்றார். மகளிர் மாநாட்டில் பங்கு பற்றிய சொற்பாறிவாளர்கள் மேடையில் காணப்படுகின்றார்கள்.

2வது உலக தின்கு மாநாட்டினை ஒட்டி நடைபெற்ற யாழி பிராந்திய மாநாட்டின் திருமுறை மாநாட்டிற்கு பிராந்தியக் குழுவின் செயலாளர் அமைச்சரின் உதவிப் பணிபாளர் சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவமகாலின்கம் தலைமை தாங்குகின்றார்.

2வகு இலக இந்து மாநாட்டை ஒடிட யாழிப்பானத்தில் நடைபெற்ற பிராந்திய மாநாட்டுண் முதல் நாள் நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட மக்கள் கல்டத்தில் ஒரு பகுதி

2வகு இலக இந்து மாநாட்டுண் யாழிப்பானத்திய மாநாட்டுக்கண முன்னிட்டு திருநெல்வேலி சீவன் கோவிலில் குருந்து திருமுறைச்சுவடுகள் இருந்து அடியார்கள், பக்தர்கள், மாணவர்கள் புதைக்கு நல்கலை ஆதீதத்தை நேராக்கி வரும் காட்சி.

முன்று தலைமுறையினர் ஒன்றினை ந்து ஊர்வலம் வந்தனர். பொதுவான வாழ்வின் இலக்கை உணர்ந்து நடந்து வந்தனர். ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எமது மக்கள் தெருவிலே தமது உயிரைக்காக்க நடந்தனர். பூவும் பிஞ்சம், காயும், பழமுமாக மனித மரங்கள் நடந்தன. மனித வாழ்க்கையே சுமையாக அவலத்தோடு நடந்தவர்களைக் கண்டபோது மனதில் சோகம் கவிந்தது. நமது முன்னோர் கற்பித்த வழிபாட்டுமரபு நம்மை உறுதியோடு வாழப் பயிற்றவில்லையே என்ற ஆதங்கம் ஏற்பட்டது. எனினும் பேராற்றல் உறையும் இடமெனக் கருதி நாம் எல்லோரும் கூடி வழிபட்ட கோவில்கள் எம்மை மீண்டும் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கைக்கு அழைக்கும் என்ற நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்றாக உள்ளத்தில் இருந்தது. அந்த நம்பிக்கை வீண் போகவில்லை. மீண்டும் புதுப்பொலிவு பெற்ற தலங்களில் பேராற்றல்களின் திருவுருவங்களைக் கண்ணாரக் கண்டு வணங்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்த போது நமது முன்னோர் கற்பித்த வழிபாட்டு மரபினை எமது வருங்காலத் தலைமுறையினருக்கும் நாம் கையளிக்க வேண்டும் என்ற கடமையுணர்வு முனைப்புப் பெற்றது. அதன் செயற்பாட்டின் தொடக்கமே இந்த மாநாடு. இல்லறதர்மத்தின் வழிநின்று அமைதிகாணலாம். மகளிர் வழிபாட்டு மரபு இதனையே எமக்கு உணர்த்தியுள்ளது. இந்து மகளிர் அன்று காத்த வழிபாட்டு மரபு இன்று வரை நின்று நிலைத்திருப்பதே இதற்குச் சான்றாகும். நேற்றைய ஊர்வலம் நெஞ்சில் அமைதி தந்தது. ‘இந்து’ என்பதன் பொருள் மனித வாழ்வியல் நிலையில் பிறர் துயர் துடைக்கும் பண்புடைமையைச் சுட்டுகிறது. பண்பாடு என்பது வாழ்வியல் முறையாக அரசு, சமூகம், வழிபாடு, சமயம், மதம், தொழில், தத்துவம், மொழி, அழகுக்கலைகள் எனப் பலவற்றை உள்ளடக்கிய விளை நிலமாக உள்ளது. “பண்பெனப்படுவது பாடறிந் தொழுகல்” எனக் கலித்தொகையில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்துப்பண்பாட்டில் மகளிர் வாழ்வியல் முறைமை பற்றிய அறிவுக்கு பல

சான்றுகள் உள்ளன. வரலாற்று ஆய்வுகளும் வெளிநாட்டார் குறிப்புகளும், இலக்கியப்பதிவுகளும் என அமைந்துள்ளன. அவற்றுள்ளே மகளிர் பற்றிய சிந்தனை மரபு ஒன்றையும் இனம் காணமுடிகிறது. இது இன்றைய கருத்தரங்கிலே கருப்பொருள் ஒன்றைத் தெரிவு செய்ய வழிகோலிற்று.

இந்து மகளிர் வாழ்வியல் பற்றிய வரலாற்றை மீண்டும் ஒரு முறை பின்னோக்கிப் பார்ப்பது இந்த மாநாட்டில் பொருத்தமானதே. மனித வாழ்வியலின் சீர்மை குலைவுபெறும் போது அதனைச் சீர்செய்யவும் நெறிப்படுத்தவும், முன்னைய மரபான வழிமுறைகளை நாடுவதும் வழக்கமே. எனவே வழிபாடு, சமயம், மதம், என்ற மூன்று சொற்களை அவற்றின் பொருள் நிலை வேறுபாட்டை முன் வைத்து மகளிர் வாழ்வியலின் போக்கை ஆராய்ந்து இன்றைய வாழ்வியலின் சீர்குலைவைச் செம்மை செய்யும் வழியைக் கண்டறிவதே இக்கருத்தரங்கின் நோக்கமாகும். நமது மரபான வாழ்வியலில் பிறபான்பாட்டின் செல்வாக்கு இணைந்த போது மகளிர் வழிபாட்டுமரபும் மாற்றம் பெற்றது. இயற்கை நெறியோடு இயைந்திருந்த மகளிர் வாழ்வியல் செயற்கை நெறியுடன் இணைய வேண்டி நேர்ந்தது. விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகளும் தொழில் நுட்பத்தின் விரைவான வளர்ச்சிகளும் மனதில் கவர்ச்சியுட்ட மகளிர் வாழ்வியல் முரண்படலாயிற்று.

இந்திலையில் வழிபாடு, சமயம், மதம் என்ற மூன்று சொற்களும் இந்த முரண்பாட்டுநிலை வரலாற்றின் வளர்ச்சிப் போக்கில் எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பதை அறிய உதவும். வழிபாடு நமது முன்னோர்கள் வழியிலே நடந்து செல்லும் ஒரு வாழ்வியலாக அமைந்தது. சமயம் காலத்தின் தேவையாக அந்தச் சமயத்திற்கேற்ற ஒரு கருத்துநிலை வாழ்வியலைக் காட்டுவதாகும். மதம் இதுவே எமக்கேற்ற வாழ்வியலென வற்புறுத்தும் ஒரு வாழ்வியலை மகளிர் முன்னே வைத்

துள்ளது. கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம், தொண்டு, அன்பு காட்டல் என்று மனிதனை வழிப்படுத்திய தாய்மை வழிபாட்டின் கற்பித்தல் நெறியாக அன்றி செயற்பாட்டுக் களமாக இல்லற தர்மத்தின் விளக்கமாக இருந்தது. குடும்பமே ஒரு கோயிலாக மனித விழுமியங்களின் உறைவிடமாக குழந்தை முதல் முதியோர்வரை வழிபாட்டில் ஒன்றி வாழ்வு நடத்தும் இடமாக விளங்கியது. இயற்கையின் சீரான மாற்றங்களையும் சீற்றங்களையும் அமைதியோடு ஏற்றுவாழும் முறைமையாக இருந்தது. குடும்பம், ஊர், நாடு, உலகம் என அனைத்து மக்களையும் அன்பு, தொண்டு என்ற இரு பண்புகளாலும் வழிபாடு ஒன்றிணைத்திருந்தது. வாழும் சூழல், செய்யும் தொழில், பெறும் விளை பொருள் என்பன வேறுபட்டிருந்தாலும் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி இயற்கையின் பேராற்றலை வழிபட்டு எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கும் ஒரு கொடை மரபுடன் வழிபாடு இறுகப் பிணைந்திருந்தது. அதனால் வழிபாடு மனித விழுமியங்களை வளர்க்க உதவும் சிறந்த வழிகாட்டலாகக் காலத்தால் அழியாது நின்றது.

சமயம் மனித வாழ்வில் துண்பங்கள் தொடர்ந்தபோது ஒரு புதிய செல்நெறியைக் கற்பிக்கத் தோன்றியது. வழிபாட்டை அகச்சமயம் என்றும் ஏனைய புதிய கருத்து நெறிகளைப் புறச்சமயம் என்றும் வரையறை செய்யும் மரபு உண்டு. நீண்டகாலப் போரும் இன்னலும் மக்களை ஒரு புதிய சமய நெறியைக் கடைப்பிடிக்கத் தூண்டின. இல்லற தர்மத்திற்கு இடையூறு ஏற்பட்டபோது இது சாத்தியமாயிற்று. அதனால் மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இந்நிலை வரலாற்று நிலையில் வைத்து ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். மாதவி துறவுக்கு வழிகாட்டிய சமயம், மகளிர் வாழ்வில் சமயம் பெற்ற இடத்தை விளங்கிக் கொள்ள உதவும் சான்றாகும்.

மதம் மனித வாழ்க்கைக்கு இதுவே பொருத்தமானது என வற்புறுத்தும் கண்டனமாகும். மனிதவாழ்க்கை செயற்கை நிலையால் பாதிக்கப்படும்போது இந்த வற்புறுத்தல் தொடர வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மகளிர் வாழ்வியலில் குடும்பத்தை வழிப்படுத்தும் வழிபாட்டுக்கடமையை இயற்கை நிலையிலே தொடர முடியாதவிடத்து மதம் செயற்கை நிலையில் அதனைப் புதிய நெறியிலே தொடரத் தோன்றியது. ஆன்மீக பலத்தை மகளிர் பெறுவதற்கு துணையாக ஒரு நிறுவன அமைப்பாக மதம் முன்வந்தபோது மகளிர் வாழ்வியலில் மதம் இறுக இணைந்தது. ஆனால் முன்னைய வழிபாட்டு மரபான வாழ்வியலுக்கும் புதிய மதம் காட்டும் வாழ்வியலுக்கும் முரண்பாடு இருந்தமையால் மகளிர் வாழ்வியலில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாக இனந்தலைமுறையினர் முத்த தலைமுறையினருடன் முரண்பட்டனர். பண்பாட்டு வாழ்விலும் மாற்றங்கள் வேகமாகத் தோன்றின. இது இயல்பான மக்கள் வாழ்வியலைப் பெரிதும் பாதித்தது. மக்களின் உள்ளத்திலே படிந்து கிடந்த அடிப்படையான வழிபாட்டு நம்பிக்கையையே ஆட்டம் காணச் செய்தது. இது அழகிய நறுமணம் தரும் மல்லிகைச் செடியை வேரோடு பிடுங்கி எறிந்துவிட்டு குரோட்டன் குழையை நடும் பண்பாட்டைத் தோற்றுவித்தது.

எனவே மீண்டும் மகளிர் வாழ்வியலில் அமைதியையும் மகிழ்வையும் கொணர்வதற்கு மகளிர் ஒருங்கிணைந்து செயற்படும் வேளை வந்துள்ளது. மதத்தை விடுத்து சமயத்தைப் புறம் தள்ளி, வழிபாட்டு நெறியிலே இல்லறம் பேணி உலகம் சமநிலை பெற வழி செய்வோம். ஆன்மபலம் என்ற உண்மையான பலத்தை எல்லோரும் பெறப பயிற்றுவோம்.

மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம்—

திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன்
ஸ்ரீதீக் கல்விப்பணிப்பாளர்

சமயம் என்ற சொல்லின் பொருள் திருநெறி அல்லது செந்நெறி என்று கொள்ளலாம். மனித வாழ்வு தோன்றிய காலத்தில் இருந்தே இவ்வாழ்வை நெறிப்படுத்தல் அவசியமானது என்ற கருத்தும் சேர்ந்தே வளர்ந்து வந்துள்ளது. நேரான வழி ஒன்றைக் கொண்டவர்கள் ஏதோ ஒரு சமயத்தைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். சமகாலத்திலே சமய நம்பிக்கை எதுவும் இல்லாதோரின் (Atheist) எண்ணிக்கை உலகில் வேகமாக அதிகரித்து வருகின்றதென்ற உண்மை மனித வாழ்வில் நெறிகள் சரிந்து மனித இன அழிவு அண்மித்து வருவதன் சுட்டியாகக் கொள்ளலாம்.

இந்து சமயம் தொன்மையான ஒரு சமயம். மகளிர் வாழ்வியலில் அதன் தாக்கத்தைப் பின்வரும் தலைப் புகளுடாகப் பார்க்கலாம்.

1. இறைவன் பெண்மையாகக் காணப்பட்ட முறை
2. சமய நூல்கள் காட்டும் பெண் பாத்திரங்கள்
3. சமயம் தோன்றிய காலத்தில் பெண்களின் வாழ்வு முறை

(1) இறைவன் பெண்மையாகக் காணப்பட்டமுறை :-

சொல்லும்போதெல்லாம் நாவில் அமுதாருகின்ற இனியசொல் அம்மா, அதுவே மனித உயிர்களின் முதற் சொல். உயிர்களின் தொடர்ச்சி என்பது தாய் ஊடாகவே நிலைபெறுகிறது. XX நிறௌர்த்தங்களைக் கொண்டிருப்பதாலே உயிரியல் நிலையில் முழுமையானவள் தாய்.

இத்தகைய பின்னணியில் இறைவனைத் தாயாகவே கண்டது எங்கள் சமயம். உயிர்களைப் பக்குவப்படுத்தி

முத்தியை வழங்கும் நிலையில் இறைவன் முதலில் எடுப்பது தாய் வடிவம் என்று எழுதுகிறார் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி அவர்கள்.

“சக்தி பின்னமிலான் எங்கள் பிரான்” என்று கூறும் சைவ சித்தாந்தம். இறைவன் தாயாக நின்று ஆன்ம கோடிகளைப் பற்றறுக்கிறான் என்று கருதுகிறது. தாயை அணுகித் தமது தேவைகளைக் கேட்பதற்குக் குழந்தைகள் ஒரு போதும் அஞ்சுவதில்லை. அதே போலவே ஆன்ம விடுதலை என்ற தமது தேவையை உயிர்கள் எப்போதும் தாய்மையாகிய இறையிடம் வேண்டலாம் என்பதால் தான்,

“பால் நினைந்துரட்டும் தாயினும் சாலப்பாரிந்து” என்றும்

“தாயாய் முலையைத் தருவானே” என்றும்

“தாயாகி என்னை வளர்த்தனை போற்றி” என்றும் மனிவாசகர் உருகினார்.

“என்றாளுமாய் எனக் கெந்தையுமாய்” என்றும்

“தாயானைத் தலமான தன்மையானை” என்றும்

அப்பர் பெருமான் ஒரு “Upper” ஆன நிலையில் நின்று பேசினார். இதே சிந்தனையே.

“தாயாகித் தந்தையுமாகித் தாங்குகின்ற எனது தெய்வம்” என்று வள்ளாரைப் பாட வைத்தது.

எமது சமய தத்துவத்தின்படி தீயும் வெப்பமூம் போலச் சிவமும் சக்தியும் வேறாகக் கலந்து நிற்பார்கள் என்பதை,

“சத்தன் அருள் தரின் சத்தி அருளுண்டாம்

சக்தி அருள் தரின் சத்தன் அருளுண்டாம்”

என்று தெளிவுபடுத்துகிறது திருமந்திரம்.

இறைவனைத் தாயாகப் பார்க்கின்ற இந்தப் பண்பு வாழ்வியலில் பெண்களின் உளச் சக்தியை அசைக்க வல்லது.

எம்மிடத்திலே ஒரு இறைசக்தி இருக்கிறது என்று எண்ணச் செய்து அவர்களின் சுயமதிப்பீட்டை உயர்த்தவல்லது. இறை குணங்களைக் கொண்ட ஆளுமையோடு அவர்களை வளர்த் தூண்டுவது. பெண் பிள்ளைகளுக்கு உமா, உழா, கெளரி, சரஸ்வதி, லட்சுமி, மகேஸ்வரி என்ற தேவியின் பெயரை வைத்து அவர்களைச் சுட்டி அழைக்கும் போது ஆழ்மனத்தில் ஒரு உயர்ந்த பிம்பத்தை ஏற்படுத்தும்.

இறைவனைத் தாயாகக் கண்டார்கள் பெற்றோரைப் பற்றியும் இந்துசமயம் எடுத்துக் கூறியது. சீர்காழியில் ஞானசம்பந்தர் “அம்மா” என்றழைத்து ஞானப்பால் உண்டார்.

காஞ்சிபுரத்தில் 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த சீகர் என்ற பேச்சு வலுவிழப்பைக் கொண்ட அடியார் சக்தியை வழிபட்டுப் பேசும் திறன் பெற்றதோடன்றி “ஸ்ரீ முகபஞ்சதூதி” யையும்பாடினார்.

300 ஆண்டுகளுக்கு முன் திருக்கடலூரில் வாழ்ந்தவர் அபிராமிப்பட்டர். அபிராமி அந்தாதியில் “விழிக்கே அருளுண்டு” என்ற பாடலைப் பாடி அமாவாசை தினத்தில் ஒளி தோன்றச் செய்த அருளாளர்.

கடந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த காளி உபாந்தகர் இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சரைப் பற்றி அறியாதார் இல்லை.

இந்துக்கள் துறவறம் பூண்ட நிலையிலும் தாயின் அன்பினால் தினாறிப்போன வரலாறுகளையும் எது சமயம் கண்டுள்ளது.

“காதற்ற ஊசியும் வாராது காணும் கடைவழிக்கே” என்று கூறி உலகப்பற்றை முழுமையாகத் துறந்து வாழ்ந்த

பட்டினத்தார் தமது அன்னையார் இறந்த போது கதறி அழுத செய்தியை எமது சமயம் பேசுகிறது.

கேரளம் ஈந்த முனிவர் ஆதி சங்கரரும் துறவு நிலையில் இருந்த போதும் தாயின் உடலைச் சுமந்து சென்று சிதையில் இட்டுத் தீ முட்டிய வரலாறு எம்முடையது.

ஆகவே “தாயினும் நல்ல தலைவர்” என்று இறைவனைப் போற்றும் எமது சமயத்தை நன்கு புரிந்து கொண்டவர்கள் பெண்களை இரண்டாம் தரப் பிரஜைகளாகக் கருதமாட்டார்கள்.

(2) சமய நூல்கள் காட்டும் பெண்பாத்திரங்கள் :-

வேத காலத்துப் பெண் பாத்திரங்கள் ஒருத்தி கேல அரசனின் மனைவி விஸ்பவா. போர்க்களத்தில் கணவனுக்கு உதவியாக நின்று செயற்படுகிறாள். எதிரிகளைத் தாக்கி அழிப்பதற்காக அவள் கடும்போர் புரிந்ததில் அவளது கால் ஒன்று இழக்கப்படுகிறது. அந்த நிலையிலும் அஸ்வினி தேவர்களின் அருளால் இரும்புக் கால் ஒன்றைப் பொருத்திக் கொள்கிறாள். மீண்டும் பகைவர் பயந்தோடும்படி போர் புரிகிறாள்.

முத்கலரின் மனைவி முத்கலானி இவள் போர்க்களத் திலே வீரப்போர் புரிந்த முறை இவ்வாறு வர்ணிக்கப்படுகிறது. “காற்றில் மேலாடை வீசிப்பறக்க, அம்புகளைச் சரமாரியாகப் பொழிந்து தோற்றோடும் பகைவர் கதிகலங்கத் துரத்திச் சென்று கொன்று குவித்தாள்.”

“fight or flight” என்ற நிலையிலே போரிட்டு வென்றால் தான் உயிர் வாழலாம் என்ற தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்ப த்திலே அதனைச் செய்வதில் பெண்கள் ஆண்களுக்குக்

குறைந்தவர்களாக இருக்கவில்லை என்ற செய்தி இப்பாத்தி ரத்தினாடு புலப்படுகிறது.

பல்வெர் காலத்துப் பாத்திரங்கள் பெண்களைச் சமயம் வளர்க்கும் நிலையில் சித்திரித்தன. சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் இடம் பெறும் மங்கையர்க்கரசியார், திலகவதி யார், காரைக்காலம்மையார் ஆகிய பாத்திரங்களை நாம் இந்த வகையில் நோக்கலாம்.

பொதுவாகச் சமூகத்தோடு ஒத்து இயங்குவதே ஆரோக்கியமான நிலை என்றாலும் சமூகம் நோயுற்றிருக்கும் போது தனித்தியங்குவதே ஆரோக்கியமானது என்ற சமகால உளவியல் கருத்துக்கு வலுச்சேர்த்த பாத்திரம் மங்கையர்கரசியார். கணவரும் நாட்டு மக்கள் அனைவரும் சென்ற பாதை தவறானது எனத் தெரிந்த போதுதான் தனித்து நின்று அவர்களை வழிப்படுத்திய உளவலுமிக்க பாத்திரம் அது. அதனால்தான் “தென்னர் குலப் பழிதீர்த்த தெய்வப்பாவை” ஆனார்.

தனது பாலியல் தேவை பூர்த்தி செய்யப்படாதவிடத்து, சமூகநெறி பிறழ்வுக்கு உட்படாமல், தனது உணர்வுகளைச் சிதறவிடாமல், அனைவருக்கும் பயனுள்ள தொண்டு வாழ்வு வாழ்ந்த அப்பர் பெருமான் போன்ற ஆளுமை மிக்க மனிதர் களை உருவாக்கலாம் என்ற கருத்தை எமக்கு அறிவுறுத்தும் பாத்திரம் திலகவதியார். பெற்றோர் இல்லாத நிலையில் திலகவதியாரும் கைவிட்டிருந்தால் தமது அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படாத நிலையில் ஒரு பாலியக் குற்றவாளியாக அப்பர் பெருமான் மாறியிருக்கக்கூடும்.

ஆன்மீக ஆரோக்கியம் போதியளவு இல்லாத ஒருவர் கணவராக வாய்க்குமிடத்து இல்லற வாழ்வு இனிமையற்றுப்

போக்கூடும். அந்த நிலையிலும் இறைவன் மீது நம்பிக்கை வைத்து தமது உணர்வுகளைப் பக்திப் பாடல்களிலே வெளிப் படுத்தி (வெளிப்பாட்டுச் சிகிச்சை)த் தனக்கும் சமூகத்துக்கும் பயனுள்ள அர்த்தமுள்ள வாழ்வு வாழ முடியும் என்ற செய்தி காரைக் காலம்மையார் வாழ்வின் ஊடு பெறப்படுகிறது.

“மெய்யொளிசேர் கண்டத்தான் என் நெஞ்சத்தான் என்பன யான்” என்று சொல்லித் தன் உணர்வுகளைச் சமப்படுத்திக் கொள்ளும் உயர்ந்த பாத்திரம் அது.

புராணங்களில் மாத்திரமல்ல இதிகாசங்களில் வந்த பாத்திரங்களும் எமக்குப் பல செய்திகளைத் தந்தன.

குந்திதேவியார் திருமணமாகுமுன்னர் கட்டிளமைப் பருவத்தில் தனது உணர்வுகளுக்கு அடிமைப்பட்டுப் போனதால் (Pre marital negation ship) எத்தகைய பெரும் குழப்பம் நேர்ந்தது? கர்ணன் என்ற குழந்தை அதன் நிமித்தம் எவ்வளவு மோசமான மலைவைச் சுமக்க வேண்டிவந்தது? இந்தக் காலத்திலும் சரி அந்தக் காலத்திலும் சரி கட்டிளமைப் பருவத்துப் பெண்களுக்குப் பாலியல் கல்வி ஊட்டப்பட வேண்டும். பாலியல் தொடர்பான விழிப்புணர்வு ஊட்டப் பட்டிருக்க வேண்டும் ஆகிய விடயங்கள் மிகக் காத்திரமாக எமது சமயத்தினாடு சொல்லப்படுவதாக நாம் கொள்ளலாம்.

அந்த இதிகாசத்தின் பாஞ்சாலி என்ற பெண் பாத்திரத்தினாடு மற்றொரு கருத்து முன்வைக்கப்படுகிறது. இந்தக் காலத்தில் எயிட்ஸ் நோயில் இருந்து தப்பி வாழ்வ தற்குமட்டுமல்ல இந்தக் காலத்திலும் அந்தக் காலத்திலும் ஒருவன் ஒருத்தி வாழ்வே அமைதியான வாழ்வு ஜவருக்கு மனைவியாக வாழ்ந்ததால் போலவும், மிக இக்கட்டான் சூழ்நிலையில் அவளை எல்லோருமே கைவிட்டுவிடக் கடவுள்

கைகொடுத்து உதவினார். அர்த்த நாலீஸ்வர வடிவத்தில் இருந்து பாஞ்சாலியின் கதை வரை எமது சமயம் ஒன்றுக்கு ஒன்றாகும் நிலையையே அழுத்தி வந்திருக்கிறது.

மற்றொரு இதிகாசமான இராமாயணம் பெண் ஒருத்தி உறுதியான ஆளுமை இல்லாமல் (Assertive Personality) எதற்கும் பணிந்து போகும் இயல்புள்ள (Passive type) வெகுளியாக இருக்கும் போது எத்தகைய பிரச்சினைகள் நேரும் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. உறுதியான ஆளுமை பெண்ணுக்கு இருக்கும் போது ஏற்படும் நன்மையைப் புரியவைக்கும் பாத்திரம் திருநீலகண்டர் மனைவி கணவரின் தகாத நடத்தையை அவர் எல்லோருக்கும் சொல்லித் திரியவில்லை. அதை ஏற்றுக் கொண்டு குடும்ப ஆரோக்கியம் குலைந்து போக அனுமதிக்கவுமில்லை.

“தீண்டு வீராகில் எம்மைத் திருநீலகண்டம்” என்ற ஒரே ஒரு உறுதியான வசனத்துடன் பிரச்சினையைத் தீர்த்த புத்திசாலிப் பெண் பாத்திரம் அது.

கணவரது செயற்பாடுகள் இல்லற மேன்மை சார்ந்து அமையும் போது அதற்கு முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கும் பாத்திரங்களும் புராணங்களில் உள்ளன. உதாரணம். சொர்க்கமும் நரகமும் எமது மனத்திலேயே உண்டு என்று சொல்லப்படுவதற்கேற்ப, வறுமையிலும் ஒரு ஆரோக்கிய மான பெண் செம்மையைக் காண்பாள் என்ற உண்மையைச் சிறப்புற எடுத்துக் காட்டும் காட்சியை அங்கு தரிசிக்கலாம்.

பெண்கள் நல்ல சீர்மியராய் இருந்த நிலைமையையும் இந்துசமயம் ஆங்காங்கு தொட்டுச் செல்கிறது. யாருக்கும் பணியாது, ஆக்ரோச நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுக் கள்வனாக வாழ்ந்த நீலனைத் தன் ஆடல் கலையால் வென்று திருமால்

அடிகளில் சரண்புகச் செய்து, திருமங்கை ஆழ்வாராக மாற்றினாள் குழுதவல்லி என்ற பெண்.

இராம் போலா என்ற பெண்ணாசை கொண்ட சாதாரண மனிதனைத் துளசிதாசர் ஆக்கியதுடன் எமக்கு “இராம சரிதமானசமும்” கிடைக்கச் செய்தவர் இரத்தினாவளி என்ற மங்கை.

(3) சமயம் தோன்றிய முதி காலத்துப் பெண்களின் வாழ்வு முறை:-

எமது சமுதாயத்தின் முதல் நூல்களில் ஒன்றாகிய வேதங்கள் தொகுக்கப்பட்ட காலத்தை கி.மு. 1300 - கிமு. 900 எனக் கொள்ளலாம். பண்டைய ஆரிய சமுதாயம் பற்றிய தகவல்களைக் கொடுக்கும் முதல் இலக்கியச் சான்று வேதப்பாடல்களே. அதிலும் ரூக் வேதம் எமக்கு ஏராளமான சான்றுகளைத்தருகிறது.

ரூக் வேத காலத்துப் பெண்கள் என்ற நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய டாக்டர். இராதா கிருஷ்ணன் அக்காலத் திருமணத்தை இவ்வாறு வரைவிலக்கணப்படுத்துகிறார்.

“திருமணம் என்பது வெறும் இயல்புக்க விவகார மன்று ஆனால் இயல்புக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நிறுவப்பெற்ற ஓர் ஒழுங்கு முறை. இருவேறு உள்ளங்களின் ஆளுமை ஆற்றல்கள் ஒருவருக்கொருவர் என்று பிணையும் அனுபவங்களின் மகிழ்ச்சியும் காதலும் துன்பமும் உடன் பாடுகளும் துயரங்களும் அடங்கியவை.”

இந்தக் குறிப்பில் தற்கொண்டான் ஒருவனிடம் பெண் தன்னை முற்றிலுமாக இழந்துவிட வேண்டும் என்ற கருத்தின் இழைகூட இல்லை.

உலகெங்கிலுமிருள்ள ஆதிக்குடியினரிடையே மனித சமுதாயத்தின் இனக்குழு நாகரிகம் சார்ந்த சமயச் சடங்கி ணைப் பெண்களே நிறைவேற்றினர் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

உபநயனம் என்ற சடங்குடன் கல்விப்பயிற்சி ஆரம்ப மாகும் நிலை வேத காலப் பெண்ணுக்கும் இருந்தது. உபநயனம் என்ற சொல்லுக்கு இன்னொரு கண்ணைக் கொடுத்தல் என்று பொருள் உபநயனம் என்பது ஆணுக்கு மட்டுமே உரித்தானது என்பதும் முப்புரிநூல் தரிப்பதும் இடையில் வந்த வழக்குகளே. அக்காலத்தில் பொதுவாக உலகியல் கல்வி ஆண்மிக அறிவுக்கான தேவுல் போர்க்கலை ஆகிய எல்லாப் பிரிவுகளுமே பெண்ணுக்கு மறுக்கப்பட்டிருக்க வில்லை. அவருக்குக் கல்வி, கேள்வி, வாழ்க்கை இன்பம் ஆகிய உரிமைகள் பூரணமாக இருந்தன.

பெண் ணின் அறிவுக் கண்ணைப் பூவாகவும் பொட்டாகவும், பொன்னாலும் பட்டாலும் குருடாக்கித் திருமண பந்தத்தில் ஆணியிட்டு இறுக்கி விடும் நிலை சின்னர் வந்த ஒன்றே.

இக்காலத்தில் வழிபடப்பட்ட அதிதி என்ற சொல் லுக்கு, எல்லையற்றவள், கட்டுப்புடாதவள் சுதந்திரமானவள் என்று பொருள்.

இந்த விம்பம் அக்காலப் பெண்களின் ஆரோக்கியத்திற்கும் பெருத்த உந்து சக்தியாக இருந்திருக்கிறது.

உபநிடத்திலும் பெண்கள் மேலான நிலையில் வைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளனர். அவர்களுக்குப் புரோகிதன் களாகும் வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படா விட்டாலும் தவ வாழ்வு மேற்கொள்ளும் உரிமை இருந்தது.

வேதத்தைப் படிப்பதற்குப் பெண்களுக்குத் தடை விதிக்கப்பட்ட காலம் எமது சமய வழியில் இருண்ட காலம். அந்த இருளின் தொடர்ச்சி பல்வேறு சமயநூல்களிலும் இலக்கியங்களிலும் வெளிப்பட்டு அதன் விளைவாக இதை எமது பெண்கள் மனச்சோர்வு, மெய்ப்பாட்டு அறிகுறிகள் போன்ற உள் ஆரோக்கிய மற்ற நிலையில் வாழ்வது கவலைக் குரியது. ஆயினும் இந்த நிலையில் இருந்து மீள்வதற்குரிய ஆழ்நிலைத் தியானம், பிராணாயாமம், யோகாசனம் போன்ற தளர் நிலைப்பயிற்சிகளுக்கான முக்கியத்துவமும் எமது சமயத்தில் உண்டு.

வானகத்தின் சரிபாதி பெண்கள் அவர்களது முன் ணேற்றம் ஒரு சமுதாய முன்ணேற்றம். ஆகவே எமது சமயம் காட்டுகிற முன்ணேற்றப்பாதைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு அவற்றை விலக்குவோம்.

யோகர் சுவாமிகளால் அருளப் பெற்ற நற்சிந்தனைப் பாடல்கள் அவரது தெய்வ சிந்தனையில் தெளிந்த தேன் துளிகள் யோக நிலையில் அவர் உள்ளத்தில் பூத்த ஞான மலர்கள்: நற்சிந்தனைப் பாடல்கள்: படிப்பவர் உள்ளங்களைப் பக்குவப்படுத்த வல்ல மந்திரங்கள்

வாழ்க்கைகு உகந்த வளமாக பல கருத்துக்களின் களஞ்சியமாக விளங்குகின்ற நற்சிந்தனையிலே சுவாமிகள் அன்பின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகின்றார். ஒளவைப்பாட்டியாரின் அறத்தை நினைவு படுத்துகின்றார். திருவள்ளுவரின் இல்லறத்தைப் போற்றுகின்றார். ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும் என்கிறார். முத்தோர்வார்த்தை அமிர்தம் என்கிறார். செய்வன திருந்தச்செய். சீரோடு வாழ், சிவனோடு வாழ் என்று இந்த வையகத்தில் நாம் நலமுற வாழ்வதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை எல்லாம் சுவாமிகள் குருவாக நின்று போதிக்கின்றார்.

மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம்—

திருமதி. சரஸ்வதி ஜெயராசா,
அதீபர்.
யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி.

திருமதி. கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம் என்ற கட்டுரைக்கு கருத்துரையை வழங்குவதற்கு முன் இந்நிகழ் வினை நடாத்துபவர்களின் நோக்கம் என்ன என்பதை முதலில் அறிய வேண்டும். இதன் கருப்பொருளாக அமைவது அன்றும் இன்றும் மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம் என்பதாகும்.

கட்டுரையாசிரியர் சமயம் என்றால் என்ன? அது எப்பொழுது தோன்றியது, மகளிர் வாழ்வியலில் அதன் தாக்கம் என்ற தலைப்புக்களில், உப தலைப்புக்களையும் கொண்டு ஆராய்ந்துள்ளார். இறைவனைப் பெண்மையாகக் கருதியமை சமய நூல் காட்டும் பெண்பாத்திரங்கள் சமயம் தோன்றிய காலத்தில் பெண்களின் வாழ்வு முறை என்ற உப தலைப்புக்களில் வேதகாலப் பெண்கள், உபநிடத் காலப் பெண்கள், இறைவன் தாயாக நின்று உதவியமை, புராணங்களில் பெண்கள், இதிகாசத்தில் பெண்கள் என்ற ரீதியில் ஆசிரியர் ஆராய்ந்துள்ளார்.

அவர் எடுத்துக் கொண்ட தலைப்புக்களில் கூறப்பட்ட விடயங்கள் அதற்கு ஓரளவு பொருத்தப்பாடாக இருந்தாலும் மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம் என்ற தலைப்பிற்கு வேறுகோணத்தில் ஆராய்வது மேலும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்தாகும். அன்றும், இன்றும் மகளிர் வாழ்க்கையில் சமயம் எந்த வகையில் எவ்வளவு தூரத்திற்குப் பங்கெடுத்துள்ளது, அதனால் அவர்களது

வாழ்விலும் சமுதாயத்திலும் எவ்வகையான தாக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது என்ற வகையில் கட்டுரையை அமைத்திருக்கலாம். பழைய சமய ஆதாரங்களில் பெண்கள் இருந்த நிலை கூறப்பட்டதேயொழிய பெண்கள் வாழ்க்கையை சமயம் வளம் படுத்தியதை எடுத்துக்காட்டவில்லை.

இந்து சமயத்திலும், இந்து நாகரிகத்திலும் துறைபோன வர்கள் இங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கூடியளவு விளக்கம் இருக்கும். எந்தவாரு விடயத்தையும் அறிவதற்கு ஆப்த வாக்கியம், பிரத்தியட்சம், அனுமானம் ஆகிய மூன்று வழிகளில் அறிந்து கொள்ளலாம். கட்டுரை ஆசிரியர் அன்றைய ஆப்த வாக்கியங்களை ஆங்காங்கே காட்டியுள்ளார். மகளிர் வாழ்வில் சமயம் எந்தளவின்கு அவர்களது வாழ்க்கையை வளப்படுத்தியது, அவர்களது குடும்பத்தை, சமுதாயத்தை கட்டுக்கோப்பாக வைத்திருப்பதற்கு எவ்வளவிற்கு உதவியது, அதனால் மக்கள் எவ்வாறு பயன் அடைத்தார்கள் என்பதை விளக்கியிருக்கலாம். இன்றைய காலத்தில் எமக்குப் பிரத்தியட்சமாக தனது வாழ்வில் சமயத்தைக் கடைப்பிடித்து அதன் மூலம் ஒவ்வொரு விளக்கத்தையும் தந்து கொண்டிருப்பவர் சிவத்துமிழ்ச் செல்வி, தூர்க்கா தூரந்தரி செல்வி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள். எமது கண்முன்னே இருக்கும் சான்றுகளைக் காட்டி விளக்கம் கொடுத்தால் மேலும் தெளிவாக இருந்திருக்கும்.

அன்றும், இன்றும் மகளிர் வாழ்வியில் சமயம் என்று பார்த்தால் கட்டுரை முழுச்சந்திரன் போல் பூரணத்துவம் பெறும். அன்றும், இன்றும் சமய வாழ்வில் மகளிர் என்று பார்த்தால் பிறைச் சந்திரன்போல் பூரணமற்ற நிலையில் இருக்கின்றது. எனவே, இன்றைய நிலையையும் எடுத்துக்காட்டி அன்றாட வாழ்க்கையோடு தொடர்புபடுத்தி இக்கட்டுரை அமைவது பூரணமானதும் பொருத்தப்பாடுடையதுமாகும்.

மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம்—

திருமதி யோகேஸ்வரி சீவப்பிரகாசம்
மன்னார் முகாமையாளர்
மக்கள் வங்கி

“மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம்” என்னும் பொருள் பற்றிச் சிறந்த கட்டுரையொன்று எம்மனைவரது கருத்துக்கு விருந்தாக இங்கு முன்வைக்கப்பட்டது.

1. இறைவன் பெண்மையாகக் காணப்பட்ட முறை.
2. சமயநூல்கள் காட்டும் பெண்பாத்திரங்கள்.
3. சமயம் தோன்றிய காலத்தில் பெண்களின் வாழ்வு முறை.

என்னும் மூன்று தலைப்புகளினுடாக இப்பொருள் நோக்கப்பட்டது. கட்டுரையைக் கேட்கும் போதே இது கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களுடைய கட்டுரையென்று கூறக் கூடியதாக அவர் தமது முத்திரையைப் பதித்துள்ளார்.

முழுமையாகக் கட்டுரையை நோக்குவோமானால் விடயம் பரந்துபட்டதானாலும் கொடுக்கப்பட்ட கால அவகாசத்துள் அவர் கூறக்கூடியவற்றைச் சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார். இதனை நாம் நிச்சயமாகப் பாராட்ட வேண்டும்.

உள்வியல் ரீதியான அவரது நோக்கு அவருக்கே உரிய தனித்துவமாகும். “பொதுவாகச் சமூகத்தோடு ஒத்து இயங்குவதே ஆரோக்கியமான நிலை என்றாலும் சமூகம் நோயுற்றி ருக்கும் போது தனித்தியங்குவதே ஆரோக்கியமானது என்ற சமகால உள்வியல் கருத்துக்கு வலுச்சேர்த்த பாத்திரமே மங்கையற்கரசியார்” என்பதை ஓர் உதாரணமாக இதற்குக் கூறலாம்.

குந்திதேவியார் என்ற பாத்திரத்தை எடுத்துக் கொண்டு “இந்தக் காலத்திலும் அந்தக் காலத்திலும் சரி கட்டிளமைப் பருவத்துப் பெண்களுக்குப் பாலியல் கல்வி ஊட்டப்பட வேண்டும், பாலியல் தொடர்பான விழிப்புணர்வு ஊட்டப்

பட்டிருக்க வேண்டும் ஆகிய விடயங்கள் மிகக் காத்திரமாக எமது சமயத்தினோடு சொல்லப்படுவதாக நாம் கொள்ளலாம்” என்று கூறுகிறார். இதே போன்றே புராண இதிகாச பெண் பாத்திரங்கள் புதிய நோக்கிலே பார்த்துப் பல புதிய கருத்துக்களைக் கூறுகிறார்.

அன்று முதல் இன்று வரை இலக்கியமாகவும் கட்டுரை களாகவும் கதாகாலாட்சேபங்களாகவும் பட்டி மன்றங்களாகவும் மேலும் பலவாறும் எமக்குக் காட்டப்பட்ட முக்கிய இத்தகைய பாத்திரங்களை இவ்வாறு புது நோக்கில் காட்டும் போது அதை மிகஇலாவகமாகவேகூறுகிறார்.

“மற்றொரு இதிகாசமான இராமாயணம் பெண்ணொருத்தி உறுதியான ஆளுமை இல்லாமல் எதற்கும் பணிந்து போகும் இயல்புள்ள வெகுளியாக இருக்கும்போது எத்தகைய பிரச்சனைகள் நேரும்என்பதைத்தெளிவுபடுத்துகின்றது,” என்ற அவரது கூற்றை இதற்கு உதாரணமாகக் கூறலாம். இப்பாத்திரத்தின் பெயர் சுட்டாமல் இலாவகமாகக்கூறும் பாங்கு பாராட்ட வைக்கிறது.

கட்டுரை மிகமிக நயக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது. ஆனால் “இந்து மகளிர் அன்றும் இன்றும்” என்னும் கருப்பொருளின் கீழ் “மகளிர் வாழ்வியலில் சமயம்” என்னும் மகுடத்தின் கீழ் அமையும் கட்டுரை மகளிர்வாழ்வு ஆகிய காலத்தில் எவ்வாறு கட்டுப்பாடுகளாற்று ஆரம்பமாகி, இடையிலே கட்டுப்பாடுகளை சமயம் என்ற பெயரில் உருவாக்கி, இன்றைய காலச் சூழலில் அக்கட்டுப்பாடுகள் தாமே தளரும் நிலை அக்கட்டுரையில் வரும் என நான் எதிர்பார்த்தேன்.

ஒரே யொருள் யலவாறாகப் யார்க்கப்படுவது இயல்யே. கோகிலா மகேந்திரன் அவர்களால் இப்பொருள் வேறுவகையில் பார்க்கப்பட்டுள்ளது.

மகளிர் வாழ்வியலில் வழிபாடு—

தீருமதி. நாச்சியார் சௌவநாயகம்,
மதுரைலை வீரவரையாளர்,
இந்துநாகரீகத்துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

நிலத்தைத் தாய்த் தெய்வமாகக் கொள்ளும் வழக்கம் பல பண்பாட்டினரிடையே காணப்படுகின் றது. மரம் செடி கொடிகள் விலங்குகள் மக்கள் என எல்லா உயிர்களுக்கும் வாழ்வு கொடுக்கும் நிலமகளை நிலத் தெய்வமாக வழிபட்டமை சமய வழிபாடுகளிடையே குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஒரு வித்தினை நிலத்தில் புதைத்தால் புதிய துளிருடன் ஓர் ஆக்கம் நடைபெறுகின்றது. இதேபோன்று பெண்ணும் கருவில் உயிரைச் சமக்கிறாள். எனவேதான் நிலம் பெண்ணாக உருவகிக் கப்பட்டதுமல்லாமல் தெய்வ நிலையிலும் வணங்கப்படுகின்றது.

அதேபோன்று தாயும் குடும்பத்திலே மதிப்புக்கும் வணக்கத்துக்கும் உரியவளாகின்றாள். கருவிலே திருவை வளர்க்கும் தன்மை கொண்டவள்தான் தாய். குழந்தையின் உருவாக்கம் கருவில் சிறந்த முறையில் உருக்கொண்டு விட்டால் அந்தக் குழந்தை பின் குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் சிறந்த உயர்ந்த மனிதனாக சமூகத்தை வழிநடத்தும் செம்மலாக உருவாக முடியும். விவேகானந்தர் போன்ற குழந்தைகள் புவனேஸ்வரி போன்ற ஸ்திரீதர்மம் காத்த தாயின் படைப்பன்றோ?

எம்மவரிடையே காணப்படும் பழமொழி ஒன்று.

“தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை”

தாயே வழிபடப்பட வேண்டியவள். அன்பு, பொறுமை, இரக்கம், தொண்டு, தூய்மை என்பவற்றின் உருவமாகவே

தாய் விளங்குகிறாள். தாய் கருவைச் சமக்கும் சமயத்தில் அவளிடம் இருக்கும் ஒழுங்கும் தூய்மையும் அவள் சிக்கை ஒழுங்கானவனாகவும், பரிசுத்தமானவனாகவும் நிலவுலகில் வாழ வைக்கிறது. குடும்பத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டு செயற்படுவள் தாய்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம் வள்ளல் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல் தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம் கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே”

என்பது திருமந்திரம். இது தாய்மையின் பண்புக்கு உதாரணமாகலாம். உள்ளத்தைத் தூய்மையாக்கி கோயிலா கவும், ஊனுடம்யைப் புனிதமாக வைத்திருப்பதாகவும், வாயினாலே அன்பு கனிந்த ஆதரவான வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றைச் சொல்லுவதாகவும், கண்டிப்பும் அன்பும் இணைந்த அற்புதமான தாயின் வாய்ச்சொல் குழந்தையின் வாழ்வைக் கோபுரமாக்குகின்றது. மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என் னும் ஞானேந்திரியங்களும் பரிசுத்தமான தொண்டிலே ஈடுபடுவதாலே அவை எல்லாம் ஒளி பெறுகின்றன. ‘இருளிலிருந்து ஒளிக்கும் சாவினின்று சாவாமைக்கும் இட்டுச் செல்வது உண்மை அன்பு’. இந்த அன்பைத் தன் வாழ்வாய் அதாவது நடத்தையாய்க் கொண்டவளே சைவம் கூறும் தாய். எனவே தாயே முதற்குரு. தந்தையைக் குழந்தைக்குக் காட்டி வைக்கும் குரு தாயே. வாழ்க்கை என்ற பள்ளியில் பயிற்சி பெறும் முதற்கல்வி நிலையம் தாயின் கருவறை. வாழ்க்கை என்பது அன்பென்னும் பந்தத்தால் இணைந்த பிரபஞ்ச இயக்கம். ஆகவே நாம் எங்கும் எல்லா வற்றுடனும் அன்பால் பிணைக்கப்பட வேண்டும். அன்பிலேயே ஆனந்தம் உண்டாகிறது. அன்பிற்கு மறுபெயர்தான் தாய். பாரதியாரும், “அன்பு தனில் செழித்திடும் வையம்” என்றார். அன்பு காட்டும்போது நாம் நம் வாழ்க்கைக்கும் பிறர்

வாழ்க்கைக்கும் உதவுகிறோம். அன்புடன் அறிவைக் கொடுக்கும்போது அதாவது அறிவுப் பயிற்சியை அளிக்கும் போது அது வேறுன்றுகின்றது. “அன்பே சிவம்” என்ற திருமூலரின் அருள்மொழி வாழ்வில் தாயால் அனுபவமாகின்றது. இந்து மதத்தில் தாயே வாழ்வின் அனைத்துக் காரியங்களிலும் அச்சாணியாக இருக்கின்றாள்.

‘குடும்பம்’ என்பது இந்துவைப் பொறுத்த மட்டில் சத்திய நிறுவனம். இந்த நிறுவனத்தை இயக்கும் இயக்கம் தாயே. வீட்டில் நடைபெறும் வழிபாடாக இருந்தாலென்ன சமூக நிலையில் நடைபெறும் வழிபாடாக இருந்தாலென்ன அனைத்தையும் ஆற்றுப்படுத்துபவள் தாயே. இந்துக்களின் வழிபாட்டு மரபில் சிறப்பிடம் பெறும் விழாக்களை எடுத்துக் கொண்டால் அனைவரையும் விழாவில் இணைப்பவளாகவும் அதற்கான ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிப்பவளாகவும் இருப்பவள் தாயே. இந்துக்களின் விழாக்கள் எல்லாம் விளைபொருட்களை சமூகத்தினருடன் பங்கீடு பண்ணும் ‘பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்பும் நிலை’யில் அறக்கடமையில் அமைந்தவை. தன் குடும்பத்தில் விளைந்த பொருட்களை சமூகமாகிய குடும்பத்திற்கு எடுத்துச் செல்ல வைப்பவள் தாயே. செயலில் தொண்டு என்பதுதான் கருமயோகம். கருமயோகம் மூலம் தான் பிரபஞ்ச உண்மை, அழகு, ஆனந்தம் அனுபவமாகின்றது என்று அனுபூதிமான்கள் சாதனை மூலம் சாற்றுகின்றனர். இதை வாழ்வில் வாழ்வின் மூலம் காட்டி நடத்துபவளே தாய் என்ற நடமாடும் கோயில். குடும்பத்தைக் கோயிலாக்கி இயற்கையின் உதவியையும் அதன் மூலமான வாழ்வையும் எடுத்துக்கூறி அவற்றைப் போற்றிப் பேண ஆற்றுப்படுத்துபவள் தாய். ‘அன்னையைப் போல் ஒரு தெய்வம் இல்லை அவள் அடிதொழு மறுப்பவர் மனிதரில்லை.’ அடி தொழுதல் என்பது அவள் அடி, பாதை பற்றிக் கூறுதலன்றோ? குடும்பத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டு

செயற்படும் தாயே மனைவி. இல்லறத்தான் தன் வாழ்வில் செய்ய வேண்டிய ஜிந்து விதமான கேள்விகளுக்கும், அறக்கடமைகளுக்கும் அச்சாணியாக இருப்பவள் அவளே. “இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று.” இவ்வறம் இல்லத் தவனின் நடத்தையால் புனிதமான அர்ப்பணிப்பான தொண்டினால் ஆவது. கணவனும் மனைவியும் பொருளாக வும், ஆற்றலாகவும் இணைந்தே அறப்பணி ஆற்ற முடியும். பொருளின் சக்தி அதன் ஆற்றலில் உண்டு. இல்லத்தில் வாழ்வுக்குச் சக்தியாக இருப்பவள் இல்லக்கிழத்தி. “இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாத தொன்றில்லை.” எனவே வாழ்வின் அனைத்துக் கூறுகளிலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் அறம் இல்லாளின் செயற்பாட்டால் அமைவதாகும். மனைவியைச் ‘சகதர்மினி’ என்று வடநூல்களும், ‘வாழ்க்கைத் துணை’ என்று வள்ளுவரும் குறிப்பிடுகின்றன. மனைவியின் ஆக்கம், அதன் சிறப்பு அனைத்துக்கும் அவளே மூலகாரணி.

வைதீக வழிபாட்டில் ‘அக்கினி வழிபாடு’ முக்கியத்துவ முடையது. அக்கினி ஹோத்திரத்தில் ஒளபாசன அக்கினி வழிபாட்டில் கணவன் சுகயீனப்பட்டால் அல்லது அவருக்கு வேறு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டால் மனைவி மாத்திரமே அந்த அக்கினி வழிபாட்டைச் செய்யலாம். பித்ருகாரியம் அதாவது பிதிரர் வழிபாட்டில் வரும் பார்வண சிரார்த்த வழிபாட்டினை மனைவி இல்லாமல் கணவன் ஆற்ற முடியாது. இத்திதியில் மனைவிக்கு மாதவிலக்கு ஏற்பட்டால் இந்நிகழ்வை அவளின் மாதவிலக்குக் கழிய வைக்க வேண்டும் என்று வைதீக நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்துக்களின் வாழ்வில் திருமணவிழா மிக முக்கிய மானது. இதில் இடம்பெறும் அனைத்து வழிபாட்டு முறை களையும் எடுத்துக் கொண்டால் பெண்ணே வழிபாட்டின் மூலவேர் என்பது விளங்கும். பார்வதி பரமேஸ்வரனாக

மணமகளும், மணமகனும் உருவகப் படுத்தப்படுகிறார்கள். அறம் வளர்க்கும் நாயகியாக அவள் செயற்படுவதற்கான செயலையே திருமணக்கிரியைகள் காட்டி நிற்கின்றன.

ஓழுங்கால் பிரபஞ்ச ஓழுங்கை அடையும் வழியே வழிபாடு. பெண் தன் ஓழுங்கால் குடும்பத்தை ஓழுங்கு படுத்தும் நிலையே பெண்ணின் தர்மம். எனவேதான் அவள் கிருகலட்சமி, மகாலட்சமி என்று சொல்லப்படுகின்றாள். சுவாமி விவேகானந்தர் ‘ஓழுக்கமுள்ள பெண்களாலேயே உலகம் வளம்பெற முடியும்’ என்று குறிப்பிடுவதும் நோக்கற் பாலது. சத்தியத்தையும், தொண்டையும், தூய்மையையும் பேணும் இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாததொன்றில்லை.

நான்தோறும் வீட்டில் உணவைப் பரிமாறும் தாய் கிருகநாச்சியார். அடுப்பு நாச்சியாரை அக்கினியை வழிபட்டு அதனுடைய அருளாய்ப் பெற்ற உணவை மனத்தூய்மையுடன் பரிமாறும்போது அது அமிர்தமாகின்றது. உணவு எப்படியோ அப்படியே மனிதன் ஆகின்றான். பால் நினைந்து ஊட்டும் தாய், தன் பண்பால் குடும்பத்தில் கணவன், பிள்ளைகள் மாமன், மாமி என்று அனைவருக்கும் நோய் ஏற்பட்டால் குலதெய்வத்திற்கு நேர்த்தி வைத்து பிணி நீக்கம் செய்யும் குடும்ப வைத்தியர் அவளே. தாய் தன் குடும்பத்தை இயற்கையோடு தன் சூழலில் உள்ள தெய்வத்தோடு இணைய வைத்துச் செயற்படுகின்றாள். இயற்கை, வாழ் வின் அடிப்படை. எனவே அது புனிதமானது. அதனைப் போற்றுவது மிகவும் இன்றியமையாதது. இயற்கையை அழித்தால் மனிதனுக்கு வாழ்வேது வளமேது. தற்காலத்தில் விஞ்ஞானிகளும் இயற்கையை நோகடிக்கக் கூடாதென்றும் அதனை நோக்க செய்தால் நாமும் நோக வேண்டிவரும் என்றும் இயற்கையுடன் அன்பு கொள்ள வேண்டும் என்றும்

எடுத்துக் கூறுகின்றனர். இந்து மதத்தில் அது இல்லக் கிழத்தியால் போற்றி வழிபடப்பட்டு ஏனையவரையும் அவ்வழியில் ஆற்றுப்படுத்தும் வகை இயற்கை வழிபாட்டின் உயர்வில் உயர்ந்த நிலையன்றோ?

சைவர்களிடையே பேணப்படும் பூப்புனித நீராட்டு விழா, அவள் தாய்மை என்ற நலத்தைக் கொண்டவள். சமூக வளத்துக்கும், நலத்துக்கும் அவள் இன்றியமையாதவள் என்பதைக் காட்டும் வகையில் அமைவனவாகும். 'குமர்' என்ற நிலையில் அவள் தனியாக ஆலயத்திற்கு வழிபாட்டுக்குச் செல்லக்கூடாது என்பதை பாவை பாடிய ஆண்டாளே எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றாள். கூட்டு வழிபாட்டைக் கற்றுக் கொடுக்கும் நடைமுறைப்படுத்தும் தாய் இல்லக்கிழத்தி பருவமடைந்த பெண்ணின் வாழ்வில் செய்யப்பட வேண்டிய வழிபாடுகளையெல்லாம் நாளாந்த வாழ்க்கையில் கற்றுத் தருகின்றாள். மாதவிலக்கு ஏற்படும் சமயம் வழிபாட்டில் தடையையும் அவளே சொல்லி அதிலிருந்து விலக்கி வைக்கின்றாள். பெண்களை வாழ்வில் குழந்தை, குமரி, மனைவி (தாய்), முதியோள் என்ற வகையில் பாகுபடுத்தலாம். பெண் குழந்தை தாயின் நடத்தை மூலம் வழிபாட்டைக் கற்றுக் கொள்கின்றது. பக்குவப்பட்டவளாகிய பெண், மகள் பக்குவப்பட்டு விட்டா, புத்தி அறிந்துவிட்டா, பெரியவளாகி விட்டா என்று மக்கள் கூறுகின்ற வகையில் உடல், உளர்த்தியில் வளர்ச்சி பெற்றவளாய் தாயின் வழி காட்டலில் பயிர் விளைவுக்கும் விநியோகத்துக்குமான வழிபாட்டில் சிறந்த பங்கை வகிக்கிறாள். தாய் வயதில் முதிரும்போது முதியவளாகிப் பண்பாட்டின் காவற் தெய்வமாக விளங்குகிறாள். பாட்டி வைத்தியம் என்பது மரபினுரூடாக வந்த வழிபாட்டம் சங்களைக் கையளிக்கும் நிகழ்வே. வைத்தியம் என்பதே வழிபாடு என்பதைக் காட்டுபவளே முதியவள்.

எனவே பண்பாட்டின் குறிகாட்டியாக அனைத்து நிலை களிலும் வழிபாட்டின் அச்சாணியாக விளங்குவான் பெண் என்பதை நாம் எமது வழிபாட்டு மரபினுடோக அறிய முடிகின்றது.

ஒரு சமுதாயம் பெண்ணினத்திற்கு அளிக்கும் உரிமை பெருமைகளை உரை கல்லாகக் கொண்டு அச்சமுதாயத்தின் பண்பாட்டை மதிப்பிடுபவர் சான்றோர். வாழ்வுக்குத் தேவையான கலைகளின் அதிதேவதை சரஸ்வதி. பொருட் செல்வத் துக்கு அதிதேவதை திருமகள். வெற்றிக்கு அதிதேவதை தூர்க்கை என்றும் பெண்மையைப் போற்றுவது இந்துமதம். பெண் வழிபடப்பட வேண்டியவள் என்பதே இந்து தர்மம் கூறும் செய்தியாகும்.

சக்தங்கம் என்றால் ல்லோர் கூட்டம் என்பது பொருள் சத்சங்கம் ஓன்றினாலேதான் இறைவனமுயானவரையும் இறைவனையும் தரிசிக்க முடியும் இதில் நேர்முக சத்சங்கம் என்றும் மறைமுக சத்சங்கம் என்றும் இருவகை உண்டு. பெரிய மகான் ஒருவரோடு நேருக்கு நேராக தர்விப்பது, சம்பாலிப்பது நேர்முக சத்சங்கம் என்றும் பூதவடல் வள்ளுவர் மணிவாசகர் போன்றவர்களின் நூல்களினுடோக அவர்களோடு இணக்கம் வைத்துக் கொள்வது மறைமுக சத்சங்கம் என்றும் பெயர் பெறும். திருக்குறுங்களைப் படிக்கும்போது வள்ளுவரோடு சத்சங்கம் செய்கின்றோம். நமக்கு நேர்முக சத்சங்கம் கிடைக்கவில்லையே என்று வெறும் கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை. பெரியோரின் நூல்களைக் கற்கும் போது அவர்களுடன் மறைமுக சத்சங்கம் செய்கின்றோம்.

-ஆத்மஜோதி ந.முத்தையா-

மகளிர் வாழ்வியலில் வழிபாடு—

சௌவீ. சௌவீ அம்பிகை நடராஜா,
உதவீ வீரீவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

வழிபாடு என்ற சொல் தெய்வ வழிபாட்டினை மட்டு மல்லாது வாழ்வியல் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்ற நிலையினைக் குறிப்பதாகவும் அமைகின்றது. கூட்டு வாழ்க்கையில் குடும்பம் என்ற அமைப்பு உருவாகிய போது இல்வாழ்க்கை, வெளிவாழ்க்கை என்னும் இரு வாழ்வியல் நடைமுறைகள் உருவாகின. ஆண்கள் பொருள் தேட்டம், போர்கள் காரணமாக வெளிவாழ்க்கையில் ஈடுபட்டனர். இல்லத்தினை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு பெண்களை வந்து சேர்ந்தது. வீடு என்பது குடும்ப உறுப்பினர்கள் கூடி இருக்கும் இடம் என்றில்லாமல் வாழ்வியலுக்கு வேண்டிய பயிற்சிகளை அமைக்கும் “பயிற்சிக் கூடமாகவும்” அமைந்தது. பயிற்சி யினை வழங்கும் ஆசிரியராக மகளிரே அமைந்தனர். வீடு என்னும் பயிற்சிக்கூடத்திலே உணவு, கலாசாரம், நிதி, சுகாதாரம், வெளியுலகத் தொடர்பு என அனைத்துத் துறைகளையும் உள்ளடக்கி வாழ்வியலைத் திறம்பட நடாத்தினர். சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை வாழ்வியல் நடைமுறைகளைப் பேணவும் நடைமுறைப்படுத்தவும் பணியாற்றினர். கண்ணில் தோன்றும் இயற்கை சக்திகளின் ஒழுங்கிலிருந்து வாழ்வியலுக்கு வேண்டிய பாடங்களைக் கற்றுக் கொண்டனர். அதனை மற்றவர்களுக்குக் கற்பித்தனர். இயற்கையையும் செயற்கையையும் தெளிவாக உணர இல்வாழ்க்கையும், வெளிவாழ்க்கையும் சிறந்த பயிற்சிக்களமாக அமைந்தன.

ஐம்பொறி புலன்களை இயற்கையுடன் உறவாடச் செய்து வாழ்வினை அமைத்தபோது அது எனிமையான

தாகவும், இனிமையானதாகவும் அமைந்தது. இயற்கையினை நினைத்து வாழச் சில வாழ்வியல் நடைமுறைகளை ஏற்படுத்தினர். அவை வழிபாட்டு நடைமுறைகளாகவும், விழாக்களாகவும் அமைந்தன. இயற்கை நிலைப்பட்ட பிரதேசங்களில் கூட்டாக வழிபாடுகளை மேற்கொண்டனர். இயற்கையிலிருந்து பெற்ற பொருட்களை பரவிமடை செய்தனர். வழிபாடு செய்யும் நடைமுறை பெண்களின் கடமையாக இருந்தது. சங்க இலக்கியங்களில் வெறியாட்டினை நிகழ்த்துகின்ற கட்டுவிச்சி, சிலப்பதிகாரத்தில் கொற்றவை வழிபாட்டினை நிகழ்த்துகின்ற சாவினி வழிபாட்டில் பெண்கள் வகித்த பங்கினைச் சுட்டுவதாக அமைகின்றது. வழிபாட்டுடன் இணைந்த வகையில் இசையும் கூத்தும் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றது. இயற்கையிடமிருந்த சக்தி பெண்களிடமும் காணப்பட்டதனால் பெண்களையும் தாயாக எண்ணி வழிபாடாற்றப்பட்ட போது “தாய்த் தெய்வ வழிபாடு” தோன்றுகின்றது.

பெண்களின் தலைமையில் கூட்டாக நடைபெற்ற வழிபாடுகள் தனியுடைமை, ஆட்சி அதிகாரம், வைத்தீக சமய வளர்ச்சி, புறச்சமய தாக்கங்கள், விஞ்ஞான வளர்ச்சி போன்ற காரணிகளால் மாற்றங்களை எதிர்நோக்கின. நம்பிக்கை அடிப்படையில் பெண்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட வழிபாடுகள் தொழிலடிப்படையில் ஆண்கள் மேற்கொள்வதாக அமைந்தன. இயற்கையின் ஆற்றல்களை விடுத்து சமயங்களை நம்பினர். இயற்கை நிலைப்பட்ட வாழ்வியலிலிருந்து வழிபாட்டு நெறி விலகி நின்றது. இன்தலைமுறையினர் விஞ்ஞானத்தைப் பெரிதும் நம்புகின்றனர்.

வாழ்வியலிலிருந்து விலகி நிற்கும் வழிபாட்டினை மீண்டும் இணைக்க வேண்டிய காலகட்டத்தில் நாம்

இருக்கிறோம். சமயக் கோட்பாடுகள் மனிதர்களால் உய்துணர முடியாதவை. அவர்களை வழிநடத்திச் செல்ல வல்லவை வழிபாட்டு நடைமுறைகளாகும். ஓவ்வொருவரும் தத்தம் விலைகளுக்கேற்ப வழிபாட்டு முறைகளை மேற்கொள்ளலாம். வழிபாட்டினால் சமரசமும் சமத்துவமும் பேணப்படுகின்றது. விலகி நிற்கும் வழிபாட்டினை ஒன்றினைக்கும் ஆற்றலும் பொறுப்பும் மகளிருக்குண்டு. பெண்ணானவள் காமவேட்கைக்கும், வீட்டுவேலைகளுக்கும் மட்டும் பயன்படும் பொருள்ளல். பெண்மை, தாய்மை, இறைமை என்ற மூன்று நீர்மைகளும் அவளிடத்து இருப்பதாக திரு.வி.க. குறிப்பிடுகின்றார். தன் பிள்ளைகள் கல்வியாளனாய், வீரனாய், தொண்டனாய், அன்பனாய் வாழ வழிப்படுத்துகிறாள். இயற்கை பற்றிய அறிவு வீட்டு வாழ்க்கையில் உணவு, உடை, உறையுள், மொழி என்பவற்றி னாடாகப் பயிற்றப்பட வேண்டும். விழாக்கள், வழிபாடுகள் ஊடாக மரபினைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். அன்று முதல் இன்று வரை இந்து மகளிருக்கு பெருமதிப்பு இருந்து வருகின்றது. குடும்பத்தின் வழிகாட்டி அவர்களே. அவர்களின் கடமையை இந்து சமுதாயம் நம்பி இருக்கின்றது. காலத்தின் தேவையைக் கருத்திற் கொண்டு இந்து மகளிர் வாழ்வியலுக்கான வழிபாட்டு நெறியினை முன்னெடுத்தச் செல்லவேண்டும்.

— உலகியல் வாழ்க்கைக்கு பொருள் மிகவும் அவசியமானது. புடவை மானத்தைக் காக்கவல்லது பணமும் மானத்தைக்காக்க வல்ல பொருளாகும். பொருள் இருந்தால் தானே பலரும் வந்து உறவு கொண்டாடுவார்கள். விரும்பிய தருமம் எதையும் செய்யலாம். பொருள் இருந்தால்தான் நிமிஸ்ந்து நடக்கலாம். பொருள் இல்லாதவர்கள் தலை குளிந்துதான் நடக்க வேண்டும்.

— ஞான விளக்கு —

மகளிர் வாழ்வியலில் வழிபாடு—

சீருமதி. ஜெயமலர் தீயாகலீங்கம்
வீரவூரியாளர்
- கல்வீஸியற் கல்லூரி - யாழ்ப்பாணம்)

இந்து சமயம் ஒரு வாழ்க்கை நெறி. வாழ்க்கையே ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்கான சாதனமாகக் கொள்வது எமது சைவம். ஆன், பெண் என்ற இயற்கையின் படைப்பில் பெண்ணே எல்லாவகையான இயக்கங்களுக்கும் அடிப்படையாக அமையும் சக்தியாகும். இந்த வகையில் குடும்பத்தின் துடுப்புக்களாக இருப்பவர்கள் பெண்கள், இவர்கள் குடும்பத்தின் மேன்மைக்காக நலத்திற்காக தம்மை அர்ப்பணிப்ப வர்கள். தாயன்பிலும் மேலானது வேறொன்றுமில்லை. இதன் மேன்மை கருதியே எமது சைவம் “தாயினும் நல்ல தலைவர் என்றியார் தம்மடி போற்றிசைப்பார்கள்” எனக் கூறுகிறது.

இத்தகைய பெண்ணின் தெய்வீக நிலையைக் கட்டுரையாளர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “குடும்பம் என்னும் நடைமுறையமைப்பு சமநிலை இழக்காது தொடர்ந்து நடைபெறுவதற்கு பெண்ணே அடித்தளமாகிறாள்.” எனக் கூறியுள்ளார்.

இம்மகளிர் தம் வாழ்வை வழிபாட்டின் ஊடாக செம்மைப்படுத்தி வந்ததை வரலாறுகள், நடைமுறைகள் மூலம் அறிந்து வருகின்றோம். இவ்வழிபாடு என்பதை ஆராதனை, வணங்குதல் பின்பற்றுதல், வழிபடுதல் எனப் பொருள் கொள்ள முடியும். பெண்கள் பலவகைகளாக வழிபாடியற்றி வந்துள்ளார்கள். தெய்வங்களைக் கணவனை முத்தோரை அறிவுடையோரை இயற்கையை என வழிபாடு களை மேற்கொண்டார்கள். வணங்குதல் என்ற பொருள் நிலையில் தெய்வ வழிபாட்டையும் பின்பற்றுதல் என்ற

நிலையில் கணவரையும் அறிவுடையோரையும் வழிபட்டு வந்தார்கள் - வருகிறார்கள். இவர்கள் தாம் வழிபட்டதோடு மாத்திரமல்லாது தம் குடும்ப அங்கத்தவரையும் அம்மரபு வழியில் பழக்கி வருகிறார்கள். அழகுணர்வுடனும் தூய்மைப்பண்புடனும் அன்பு நெறியில் நின்று வழிபாடாற்றுகிறார்கள். இவ்வள்பு நெறியானது வளர்வதற்கு இசையும் ஓசையும் பாடல்களும் துணைநிற்கின்றன. “அன்பே சிவம்” என்ற திருமூலரின் கூற்று எமது சமயவழிபாட்டினை முன்னெடுத்துச் செல்கின்றது. என்பதைக் கட்டுரையில் காணமுடிகின்றது.

மகளிர் வாழ்வில் பல பருவநிலைகளிலும் முக்கியத் துவப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். இதனைக் கட்டுரையாளர் மிக அழகாக எடுத்துக் கூறியுள்ளார். பெண்களைக் குழந்தை, குமரி, மனைவி, தாய், முதியோள் என்ற வகையில் ஒவ்வொரு பருவ நிலையிலும் அவர்களின் வழிப்படுத்தல்களை அறிய வைத்துள்ளார். இங்கு பண்பாட்டின் குறிகாட்டி, வழிபாட்டின் அச்சாணி பெண்கள் என்பது தெட்டத்தெளிவாகின்றது.

தூமுக்கம், பணிவு, தூய்மை, அன்பு, தியாகம் போன்ற அணிகலன்களையுடைய பெண்களாலேயே குடும்பம், சமூகம் மேன்மையுற முடியும். அந்தநிலையில் பெண் தெய்வீக நிலையை அடைய முடியும். இதனால் தான் ஒருமுதுமொழி உண்டு. “ஆவதும் பெண்ணாலே அழிவதும் பெண்ணாலே” என்று. கட்டுரையில் சுவாமி விவேகானந்தரின் கூற்று இதற்குப் பொருத்தமாக அமைகின்றது.

தெய்வபக்தி, இறைவழிபாடு, பூசை, ஆராதனை, திருமுறைகள் பாராயணம் என்பன மனிதரை ஆன்மீகத்தை நோக்கிச் செலுத்துகின்றன. எல்லாவிதமான சுகபோகங்கள் இருந்தும் ஆன்மீகம் இல்லையேல் அவற்றால் பயனில்லை. இதற்கு வழிகாட்டுவது வழிபாடு. இவ்வழிப்படுத்தலில் முக்கிய பங்கு மகளிருக்குரியது. இது தொடர்பாகக் கட்டுரை

யில் ஆணின் சமநிலைக்குப் பெண்களின் ஆற்றல், நிலம் பெண்ணாகத் தாய்த்தெய்வமாக உருவகிக்கப்படல், தாயிற் சிறந்த கோயிலுமில்லை, ஒழுங்கான வாழ்க்கை வழிகாட்டி, குடும்ப சமூக இயக்குநர் போன்றவாறான பல ஆதாரங்களை எடுத்துக் கூறியுள்ளமை வழிபாடு தொடர்பான ஆர்வத்திற் கும் பின்பற்றுவதற்கும் ஊக்குவிப்பாகின்றது.

இறுதியாக இன்றைய சூழ்நிலையில் அன்றாட வாழ்வியல் பற்றிச் சிந்திப்போமாயின் நாம் சமயத்தில் (சைவத்தில்) இருந்து விலகிச் செல்வதான் ஓர் உணர்வு தென்படுகின்றது. இதன் விளைவாக நாம் மனநிலை மாறி எங்கோ சென்று கொண்டு இருக்கிறோம். அற்ப, தேவைகளின் நிறைவேற்றத்திற்காக எம்மையே நாம் இழக்க முற்படு கின்றோம். எனவே இந்நிலைமைகளில் இருந்து மீள்வ தற்கும், மீட்பதற்கும் மகளிர் விழித்தெழு வேண்டியது அவசிய மாகும். நடைமுறை வாழ்வியலில் முதியோர் வழிகாட்டுபவர் களாகவும் இளையோர் பின்பற்றுபவர்களாகவும் மாற வேண்டும்.

இதற்கமைவாக மகளிர் நாம் எமது தொழில் நிறுவனங்களில் வழிபாடு, தியானம், ஒழுக்கம், பின்பற்றுதல் என்பதை உணர்வு பூர்வமாக மேற்கொள்ள முன்வருவோமாக சமயமும் வாழ்வும் இணைந்த எமது சமய தத்துவத்தைச் சிறப்புற அடைய சங்கற்பம் பூணுவோமாக.

சித்தர்கள் யாவரும் மனித நேயம் மிக்கவர்கள். சாதி சமய வேறுபாடுகள் அற்றவர்கள். சமரச சன்மார்க்கத்தைப் போற்றுபவர்கள். போலிச் சடங்குகளையும் பொருளாற்ற செயல்களையும் முடநம்பிக்கைகளையும் கண்டிப்பவர்கள்.

மகளிர் வாழ்வியலில் மதம் —————

கலாநிதி. (செல்வி) செல்வரஞ்சிதம்
சீவுகப்பீரமணியம்
சீரேஸ்ட் வீரிவுரையாளர், குழிழ்த்துறை
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

தொன்று தொட்டு மகளிர் நாட்டை வளமாக்கும் தன்மை கொண்டவர்கள் என்பதை இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. வேதகாலத்தில் பெண்கள் கல்வி கேள்விகளில் சிறந்த இடத்தைப் பெற்றிருந்தனர். பொதுவாக எல்லா மதங்களிலும் பெண்கள் ஆரம்ப காலகட்டங்களில் உயர்வான நிலையில் இருந்ததைக் காணமுடிகின்றது. இந்திய வரலாற்றில் உற்பத்தி விநியோக முறையும் சமுதாய வாழ்க்கையையும் நிர்வகிக்கும் முறையாக நால் வருணமுறை ஆண்டான் அடிமை முறையாக அமைந்தது. சாதி ஒடுக்கு முறை, பெண்களை ஒடுக்கும் முறை என்பன தோற்றம் பெறக் காரணமாயின. நிலவுடமைச் சமுதாய அமைப்பும் மதம் தோற்றம் பெறக் காரணம் எனலாம். மதங்களும் பெண்களை அறியாமையிலும் அடிமைத்தனத்திலும் ஆளாக்கியுள்ளதை வரலாறு காட்டுகின்றது. மகளிர் வாழ்வில் மதம் எத்தகைய இடத்தைப் பெறுகின்றது என்பதை ஆய்வு செய்வதாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

மதம் என்பதுன் பொருள்

முதலில் மதம் என்பதன் பொருளை நோக்க வேண்டும். சமயமும் மதமும் ஒன்றா அல்லது வேறுபட்டதா. இந்து சமயம் கிறிஸ்தவ சமயம் இஸ்லாமிய சமயம், இந்து மதம், கிறிஸ்தவ மதம் இஸ்லாமிய மதம் என அழைக்கப்படுவதன் பொருள் என்ன என்பதை நோக்க வேண்டும். கலைக்களாஞ்சியம் மதம் என்பதன் பொருள் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது சமயத்தையே

குறிப்பிடுகின்றது. ஆய்வுகிலே சமயம், மதம் என்பன இருவேறு கோணங்களில் ஆய்வு செய்யப்படுவதை நோக்க வாம். சமயம் என்பது, என்று சமுதாயம் தோன்றியதோ அன்றே சமயமும் தோன்றுகிறது, சமுதாயம் சமயத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. சமயம் என்பது சமுதாயத்தை ஒன்றிணைக்கும் விழுமியங்கள் கருத்தியல்கள் நம்பிக்கை முதலியவற்றின் அடையாளமாகக் காணப்படுகின்றது. சமயம் மக்களின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான உந்து சக்தியை வழங்குகின்றது, மதம் என்ற சொல் கட்சி அதிகார வர்க்கத்தின் காரணமாக தோற்றம் பெறுகின்ற ஒன்றாக அமைகின்றது. மெளரியர் ஆட்சிக் காலத்தில் நிலம் பொதுவானது குலங்கள், கோத்திரங்கள் கணங்கள் முதலிய கிராம அமைப்புக்கள் மூலமாக விவசாயிகள் குறிப்பிட்ட அளவு நிலத்தைப் பெற்றனர். அதற்குரிய வரி அல்லது குத்தகை இந்த அமைப்புக்கள் மூலம் அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டும் தவறினால் நிலம் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். பாரம்பரிய உரிமை இல்லை எப்படியும் விவசாயிகள் தொடர்ந்து நிலம் பெற்றுப் பயிர் செய்து வாழ்ந்து வந்தனர் குப்தர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்நிலையில் மாறுதல் ஏற்பட்டது. சக்கர வர்த்தியின் ஆட்சிக்குக் கப்பங் கட்டும் குறுநில மன்னர்களும் அரசு அதிகாரிகளும் பெரும் அளவில் நிலத்தைத் தானமாகப் பெற்ற பிராமணர்களும் நிலவுடைமையாளராயினர். விவசாயிகள் கடுமையான சுரண்டலுக்கும் ஒடுக்கு முறைக்கும் உள்ளானார்கள். ஆன்மீகத்துறையிலும் மக்கள் அச்சம் கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டது. இவை அவர்களின் தலைவிதி என்றும், முற்பிறப்பில் செய்த பாவத்தின் பயன் என்றும் தத்துவம் போதிக்கப்படுகிறது. கீழ்வர்க்கத்தினரை மேல்வர்க்கத்தினர் சுரண்டும் முறையாக இருந்தது.

பிராமணர்களின் செல்வமும் செல்வாக்கும் மேலும் வலுவடைந்தது. இதற்கெதிராக புத்த ஜென் அஜீவக

மதங்களும் லோகாயுதவாதிகளும் கடும் கலகம் செய்தனர். இந்த நிலைமையில் தான் மதம் என்ற சொல் தோன்றியது. இவ்விடத்திலே மதம் என்றால் என்ன என்பதை நோக்க வேண்டும் மத ஒப்பியலாய்வின் உலகப்பிரசித்திபெற்ற பேராசிரியர் நினியன் ஸ்மார்ட் (Ninian Smart) அவர்கள் மதத்தின் இயல்பினைச் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் கூறியுள்ளார் “மதம் என்பது கோட்பாடுகள், ஐதீகங்கள் ஒழுக்கநெறி போதனைகள், சடங்குகள் சமூக நிறுவனங்கள் மத அனுபவம் தரும் உந்துதல் என ஆறு பரிமாணங்களை உடையது” என்று குறிப்பிடுகின்றார் பேராசிரியர் கா.சிவத் தம்பி அவர்கள் “மதம் என்பது மூன்று அத்தியாவசிய அம்சங்களைக் கொண்டது. நம்பிக்கை, சடங்குகள், சடங்கிற்கு அத்தியாவசியமான ஐதீகங்கள்” எனக்குறிப்பிடுகின்றார். இவை மூன்றும் ஒருங்கிணையும் போதே மதம் தொழிற்படும் என்று குறிப்பிடுகிறார் நன்னால் பொதுப் பாயிரத்தில் எழுவகை மதம் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“எழுவகை மதமே யுடன்படன் மறுத்தல்
பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே
தாசனாட்டித் தனாது நிறுப்பே
இருவர் மாறு கோளொரு தலை துணிவே
பிறர் நூற் குற்றால் காட்டலேனைப்
பிறிதொடு படர் அன்றன்மதங் கொளவே”

இங்கு நன்னாலாரின் பொதுப்பாயிரத்தில் மதம் என்பது கொள்கை என்ற பொருளில் கையாளப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம், மதம் என்பது கொள்கை, கோட்பாடு என்ற பொருளில் இருந்தே ஜோற்றும் யெற்றதைக் காணலாம். மனிதர்களுடைய இன்னல்களுக்கு விடைகாணும் உலகத்தை அர்த்த முள்ளதாக மாற்றுவதற்கு மதம் தேவைப்பட்டது. மதம் வழங்கும் கோட்பாடு விதியாக அமைந்தது. மதம் என்பது சமூக நிறுவனம் சார்ந்ததாக அமைகின்றது “மதம் என்பது

உயிர்நிலைப்பட்ட ஒரு நிறுவனம் ஆகும்”, மதம் நிறுவனம் சார்ந்ததாக அமைகின்ற பொழுது அங்கு மதத்தலைவர் வாழ்க்கையில் பண்பாட்டில் இறுக்கமான நடைமுறைகளைக் கையாண்டனர். மகளிர் வாழ்வியலிலும் மதத்தினால் பல மாறுதல்கள் ஏற்படலாயின, மதம் என்பது பண்பாட்டோடு தொடர்புடையது. சைவம் வைணவம் என்பன தமிழர் பண் பாட்டை (இந்தியப் பண்பாட்டை) அடிப்படையாகக் கொண்டவை, கி.நிஸ்தவம், இஸ்லாமிய மதங்கள் இந்தியப் பண்பாட்டுடன் தொடர்பில்லாதவை எனினும் தமிழ் என்னும் மொழிநிலைப் பண்பாட்டுடன் தொடர்புறுவதைக் காணலாம்.

மகளிர் வாழ்வில் இந்துமதம்.

கி.பி எட்டாவது நூற்றாண்டில் அரேபியர்கள் படையெடுத்து ஆக்கிரமித்தனர் இக்காலத்தில் தான் வேற்று மதத்திலிருந்து தங்களைப் பிரித்துக் காட்ட இவர்கள் ஹிந்துக்கள் என்று தங்களைக் கூறிக்கொண்டனர். ஹிந்து என்ற சொல் தோன்றியதற்கே பல காரணங்கள் காட்டப்படுகின்றன, பிராமண புத்த ஜெனமதங்களிலிருந்து மாறுபட்டு தோன்றிய புதிய மதப் போக்கு ஹிந்து மதம் என்று அழைக்கப் படுகிறது.

ஆரம்பகாலகட்டத்தில் பெண்களது வாழ்வு உயர் வானதாக அமைந்ததை அறிகிறோம். வேதகாலத்தில் பெண்களுக்குக் கல்வி புகட்டப்பட்டுள்ளது. உபநியனம் என்ற சடங்குடன் அன்றைய கல்வி மாணவ மாணவியர்க்கு வழங்கப் பட்டது. அக்காலத்தில் உலகியற்கல்வி ஆன்மீகத் தேடல், போர்க்கலை ஆகிய பயிற்சிகள் பெண்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டன. ஆரம்பத்தில் பெண்களின் வாழ்வு சிறந்ததாகக் கருதப்பட்டது. வாழ்வின் ஒளி, செல்வம், சக்தி, அறிவு இவர்களுக்கெல்லாம் மகளிரே என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது. உயர்வான நிலையில் கருதப்பட்ட பெண்கள் பிறமதங்களி

ன�ு வருகையினாலும் ஆளும் வர்க்கத்தினரின் பழக்க வழக்கங்களினாலும் மகளிரின் வாழ்வியலில் மாறுதல்கள் ஏற்படலாயின.

முகமதியர்களின் வருகை இந்து மகளிர் வாழ்வியலில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின முகமதியப் படைவீரர்கள் மாற்றான் மனைவியைத் தொடமாட்டார்கள். அந்த வகையில் ஒரு பெண் திருமணமானவள் என்று அறிவிப்பதற்கே தாலி அணியப்படுகின்றது. இந்து மதத்தில் திருமணம் என்பது ஒரு சடங்கு கிரியையாகவே நடைபெறுகின்றது கிறிஸ்தவ மதத்தில் திருமணம் ஒரு ஒப்பந்தமாகவே நடைபெறுகின்றது. இந்து மதப்பெண் குங்குமப் பொட்டு அணிவது வழக்கம். கணவரின் சின்னமாகப் பொட்டு அணியப்படுகின்றது இந்து மதத்தில் திருமண சடங்கின் பொழுது அம்மி மிதித்தல் கணவனுக்கு விசுவாசமாக பெண் இருத்தல் பற்றியே கூறப்படுகின்றது. கணவர் இறந்த பொழுது மரணச் சடங்கின் பொழுது மகளிரின் தாலி கழற்றப்படுகின்றது. பொட்டு மதகுருவினால் அழிக்கப்படும் பொழுது மகளிரின் வாழ்வில் மாறுதல்கள் ஏற்படுகின்றன. கணவனை இழந்த பெண் சடங்கு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்வதைத் தடுத்து நிறுத்து வதையும் முழுவியளத்திற்குத் தகுதியற்றவள் என ஒதுக்கு வதையும் காணலாம்.

இன்றைய மகளிர் கணவர் உயிருடன் இருக்கும் பொழுதே தாலி, பெர்ட்டு என்பன அணிவதில்லை. சேலை கட்டுவதற்குப் பதிலாக சுடிதார் அணியப்படுகிறது. இது இந்து மதப் பெண்ணா, கிறிஸ்தவப் பெண்ணா என இனம் காணமுடிவதில்லை பிறமதங்களின் செல்வாக்கும் மகளிர் வாழ்வு மாறுதல்டையக் கூரணமாயின.

பெண்களுக்குச் சமயச் சடங்குகள் செய்வதற்கு உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ளது, ஆண்களுடன் சேர்ந்து சடங்குகளுக்கு

வேண்டிய எல்லாப் பணிகளையும் பெண்கள் செய்வதைக் காணலாம். நிலத்தைக் கூட்டுதல், கழுவுதல், கோலமிடுதல், சடங்குகளுக்குத் தேவையான பொருட்களைத் தேர்ந்தெடுத்துத் துப்பரவு செய்தல் என்பன அவளது பணிகளாகக் காணப்படுகின்றன.

5

விதவைமணம் தடுத்தல், உடன் கட்டை ஏறுதல், பெண் சிக்கிகாலை என்பன இந்துமதப் பெண்களைத் துன்புறுத்துவனவாக அமைந்தன. பெண்ணியல்வாதிகளின் கருத்துரைகள் மூலம் கொடுமை நிகழ்வுகள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுள்ளதையும் காணலாம்.

பெளத்த மதத்தவர்களும் சமணமதத்தவர்களும் மகளிரை தீய சக்தியாகக் கருதி வந்தனர். பெளத்த மதத்தவர்களும் சமண முனிவர்களும் வீடு, உறவு, ஆசை என்பவற்றைத் துறப்பதையே வலியுறுத்தினர். இதன் தாக்கம் இந்து மகளிரிடையேயும் ஏற்பட்டிருக்கலாம். இந்து சமூகத்தின் உறவுகளின் ஒடுக்கு முறையை உருவாக்கிய மனு தன்னுடைய மனுதர்ம சாத்திரத்தில் முரசு முட்டாதவர் தொடமுடியாதவர்கள் எனவும் மிருகம், பெண் ஆகியோர் அடி வாங்குவதற்கு மட்டுமே தகுதியானவர்கள் எனக் கூறியிருக்கிறார். இந்து மதப் பெண் மாதவிடாய் காலத்தில் தூய்மையற்றவளாகத் தொடமுடியாதவளாக எண்ணப்படுகிறாள். ஏனைய மதத்தினரும் சத்தியசாயி பக்தர்களும் மாதவிடாய் காலத்திலும் மகளிர் தேவாலயங்களுக்குச் செல்வதைக் காணமுடிகின்றது.

மகளிர் வாழ்வியலில் கிறிஸ்தவம்

கிறிஸ்தவ திருச்சபையில் மகளிர் பலவீனமானவர்களாகவே கருதப்பட்டனர் இயேசுவை அறிந்தது முதல் சிலுவையில் அவர் இறக்கும் வரை இயேசுவின் அன்மையை விரும்பியவள் மரிய மகதலேனாள். யூத சமுதாயத்திலிருந்து

முரண்பட்ட பெண்ணாக இவள் கருதப்பட்டாள். மரபுகளை உடைத்து மனிதம் வாழ்வுபெறத் தன்னை அர்ப்பணித் தவளாக அன்னை மரியா காணப்படுகிறாள். இயேசுவி னுடைய வாழ்வின் மைய நிகழ்ச்சிகளான பாடுகள், இறப்பு, உயிர்ப்புக்குப் பெண்களே சாட்சிகளாக்கப்பட்டனர், பங்குப் பேரவையில் பெண்களை அங்கத்தினர்களாக ஆதரிப்பதும் மிகக் குறைவு, பெண்கள் இறையியல் பயில இன்று தான் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. தேவாலயங்களில் ஆண்களுக்கும் மகளிருக்கும் சமாளிமை வழங்கப்பட்ட போதிலும் பெண்கள் தேவாலயங்களில் ஒடுக்கப்படுவதைக் காணமுடிகின்றது. ஆயினும் சில மகளிருக்குப் புனிதப்பட்டங்கள் வழங்கியுள்ளதையும் காணலாம். சமய நடவடிக்கைகளில் மகளிர் பங்கெடுப்பதை திருச்சபையின் மூலம் காணலாம். மகளிர் பலிபீட கிரியை களில் ஈடுபடமுடியாது என்பது கிறிஸ்தவமத வாதிகளின் கருத்தாகும். மகளிர் ஆண்களின் சுகபோகங்களுக்காகப் படைக்கப்பட்டவள் என்பதைத் திருமறைத் தொகுதி கூறுகின்றது. கணவனுக்கு மனைவி எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றது. ஆனால் மனைவிக்குக் கணவன் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதையல்ல, கணவனை மகிழ் விப்பவனே உண்மையில் நல்ல மனைவி சிறந்த மனைவியே அவருடைய கணவனின் இன்பம். மனைவியினுடைய பண்பில் அவருடைய கணவன் கவரப்பட வேண்டும். ஒரு அமைதியான மனைவி கடவுளிடம் இருந்து கிடைக்கப்பெற்ற பரிசு இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது. சமுதாயத்தில் அந்தஸ்து கிடையாது அரசியலில் இடமில்லை சமய வாழ்வில் இரண்டாம் பட்சம். முதற்சடங்குகளைக் கற்க உரிமையில்லை. 21ம் நூற்றாண்டில் விவிலியம் மீள்பார்வைக்கு உட்பட்டது, காலச் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப விவிலியம் மீளத் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளது, மகளிரின் வாழ்வியலை உயர்த்துவதற்கு திருச்சபைகள் சில நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளதையும் காணலாம். கிறிஸ்தவ மதத்தினர் ஏனைய மதத்தினரை மத

மாற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். இந்து மதப் பெண்களுக்கு கல்வி புகட்டும் முயற்சியினை மேற் கொண்டனர். இந்துமதப் பெண்களைத் திருமணம் செய்வதால் அவர்களை மதமாற்ற நடவடிக்கை எடுத்தனர் உணவு, உடை பழக்கவழக்கங்கள் என்பவற்றில் பல மாற்றங்களை மதம் மாற்றியிருப்பதைக் காணலாம். திருச்சபையின் அமைப்புக்களில் பெண்களுக்கு சமமான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும் வேதியர்களாகப் பெண்கள் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுப் பணியாற்ற வகை செய்யப்படுதல் அவசியம் எனவும் மறை மாவட்ட அளவில் மகளிர் ஆணைக்குமுடிவும் பங்கு மகளிர் மன்றங்களும் நிறுவப்பட வேண்டும் எனப் பரவலாக அறைகூவல் நிகழ்த்தப்படுகின்றது.

மகளிர் வாழ்வில் பெளத்தும்

ஆதிகாலம் முதல் சமய சமூக நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் பெண்கள் இரண்டாம் பட்ச நிலையிலேயே வைக்கப்பட்டனர். முன்னர் பெளத்த சங்கத்திற்கான அங்கத்துவம் ஆண்களுக்கு மட்டுமே இருந்தது. அறிவின் எல்லாத்துறைகளிலும் ஆணுக்குமட்டுமல்ல பெண்ணுக்கும் சமாளிமை உண்டு என்பதைப் புத்தர் போதித்தார். முற்பிறப் பில் செய்த பாவச செயலின் விளைவினாலேயே ஒரு குடும் பத்தில் பெண்குழந்தை பிறக்கிறது என்பது இந்து மரபின் நம்பிக்கையாக இருந்து வந்தது. அரசன் கோசலனின் அரசி இளவரசியொன்றைப் பெற்றெடுத்த போது அரசன் மிகவும் வேதனையடைந்தான், ஆணைவிடப் பெண் பல மடங்கு மிகவும் திறமையானவள் எனப் புத்தர் அரசனுக்கு அறிவுரை கூறினார். காலப்போக்கில் பெண்களின் கோரிக்கையினால் பெளத்த பிக்குணிகளுக்கான பிரிவும் அனுமதிக்கப்பட்டது. பெளத்த பிக்குணிகள் சேவை செய்த போதும் அவர்கள் பெளத்த கோயில் குருமாரின் தொண்டரடிப் பொருளாகவே

இருந்து வருகின்றனர். பிக்குமாரின் காலில் விழுந்து தலை வணங்குவது அவர்களின் கடமைகளிலொன்றாகும். பெளத்த பிக்குணிகள் பிக்குவைப் போல பெளத்த கடமையை நிறை வேற்ற முடியாது. புத்தரின் போதனைகளினாலும் பெண் களை இரண்டாம் பட்ச நிலையில் வைத்திருக்கும் போக்கை ஆண்களிலிருந்து முற்றாக மாற்ற முடியாது என்பதையே இது காட்டுகிறது. ஒருவர் முற்பிறப்பில் செய்தவற்றின் பலனா லேயே பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கி றாள் என பெளத்த இலக்கியங்களில் கர்மா என்ற செய்யுளை விளக்கும் போது தெரிவிக்கப்படுகின்றது. முற்பிறப்பில் செய்த பாவச் செயலினாலேயே இப்பிறவியில் ஒருவர் பெண்ணாகப் பிறக்கிறார் என்ற கருத்துக்கள் ஜாதகக் கதைகள் மூலமும் பரப்பப் படுகின்றன. எமது சமூகத்தில் இப்பொழுது கூட ஆண் குழந்தையை பெறும் விருப்பம் பெண் குழந்தையைப் பெறுவதில் இல்லை.

மகள் வாழ்வில் திஸ்லாமிய மதும்

ஆணாதிக்கமும் பெண்ணடிமைத்தனமும் மதத்தின் வழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சமூக விதியாக இருந்தது. ஆண் உறவினர்களின் கண்காணிப்பிலேயே பெண்கள் வாழ வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். பெண் சுதந்திரமாக இருப்பதை இவர்கள் எதிர்பார்ப்பதில்லை, அனுமதிப்பதில்லை. பெண்கள் தாழ்த்தப்பட்ட நிலை பற்றிப் பல கருத்துக்கள் ஆதியிலிருந்தே நிலவி வருகின்றன.

முஸ்லிம் ஆண் பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் குட்டும் சடங்கில் இரண்டு மிருகங்கள் பலியிடப்படுகின்றன. ஆனால் பிறந்தது பெண் குழந்தையாக இருந்தால் ஒரு மிருகம் மட்டுமே பலியிடப்படுகின்றது. முஸ்லிம் பெண்கள் அணியும் ஆடை முழு உடம்பையும் மறைத்து அணிந்திருந்தால்

மட்டுமே வாசல்வரை செல்ல அனுமதி கிடைக்கும் முஸ்லிம் குடும்பத்தினர் தங்களது மகளிரைச் சுதந்திரமாகச் சுற்றித் திரிய அனுமதிப்பார்களானால் தங்களுடைய பெயர்கள் பாவச் செயல் செய்வோரின் பட்டியல் புத்தகத்தில் எழுதப்படும் என நம்புகின்றார்கள் ஆனாக்கும் பெண்ணுக்கும் கல்வி கட்டாயமானதாக இறைதூதர் குறிப்பிடுகிறார். குர்ஆனைப் படிப்பதற்கு ஆசிரியர்களைப் பெற்றோர்கள் நியமிக்கின்றனர். மகளிர் கல்விகற்க சமூக, பொருளாதார அரசியல் கலாசாரத் துறைகளில் முன் னேறுவதற்கு முகத்திரையானது தடையாக இருந்தது. உற்பத்தி முயற்சிகளில் மகளிரின் பங்களிப்பு அதிகரித்தமையாலும் குடும்ப நலனுக்கு உழைப்பது கல்விமுறை என்பவற்றின் கடின முயற்சியால் இன்றைய சூழலில் முகத்திரையின் பயன் பாடு குறைந் துள்ளதையும் காணமுடிகின் றது முஸ்லிம்களின் மத நம்பிக்கையாகக் கணவனின் காலடியிலேயே பெண்ணின் சொர்க்கம் உள்ளது என்றும் மனைவி கணவனிடம் அடிவாங்கிய பகுதி புனிதமாக மாறும் எனவும் நம்புகின்றனர். ஆன் பெண் இருபாலாருக்கும் சம உரிமைகளை வழங்குபவர் இறை தூதர்களே. இறை தூதர்கள் நடைமுறையில் இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. மகளிர் வாழ்வியலின் சம உரிமைகளையும் வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்த பெண் இயக்கங்கள் தோன்றியுள்ளன.

பொதுவாக மகளிரைக் குறித்த அர்த்தமற்ற வரை யறைகளையும் அடக்குமுறைக் கருத்தியல்களையும் அடிமைப் படுத்துகின்ற அடையாளங்களையும் மீறியே ஆக வேண்டும் என்ற அறைக்கூவல் இன்று எல்லா மதங்களிலும் உள்ள மகளிரால் முன்வைக்கப்படுகின்றது, பொதுவாக எல்லா மதத்திலும் மகளிர் ஆலய வழிபாட்டிற்குத் திரண்டு செல் வதைக் காணமுடிகின்றது. இந்நிலையில் கூட ஆலயங்களில் உள்ள நிர்வாக அமைப்புக்களில், சபைகளில் பெண்களுக்கு

உரிய இடம் அளிக்கப்படுவதில்லை இல்லத்தின் ஒளியை ஏற்றும் அந்தமகளிர் ஆலயங்களில் உள்ள சபைகளில் நிர்வாக அமைப்புக்களில் அங்கத்தவர்களாகப் பணியாற்ற ஆவன செய்ய வேண்டும். ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்ட மகளிர் ஆணைக்குமுடிவும் மகளிர் மன்றங்களும் நிறுவப்பட வேண்டும்.

மதம் நிறுவனம் சார்ந்தது மதங்கள் நிறுவனங்கள் சார்ந்ததாக அமைகின்ற பொழுது வக்கிரமும் போட்டியும் உள்ள ஒன்றாக மாறும் தன்மையை நோக்கமுடிகின்றது ஒரு மதம் மற்றைய மதங்களுடன் வக்கிரத்தன்மையுடன் நோக்குவதைக் காணலாம் மதங்களுக்கிடையில் போட்டி பூசல்களை விடுத்து மதகுருமார் செயற்பட வேண்டும்.

இந்துமதத்தின் சடங்குகள் நம்பிக்கைகள் என்ப வற்றில் பிறமதங்களின் தாக்கங்கள் நிகழ்வதையும் காணலாம் பிள்ளைகளின் பிறந்த நாள், மகளிரின் பூப்பு நீராடல், திரு மணம் போன்றவற்றில் மெழுகுதிரி கொழுத்துவதையும் கேக் வெட்டுவதையும் காணலாம். சடங்கில் இடம்பெறும் சில குறியீடுகள் சின்னங்கள் இவை இந்து மதச் சடங்கா அல்லது கிறிஸ்தவமதச் சடங்கா என என்ன வைக்கின்றன.

ஒவ்வொரு நாட்டு மக்களுக்கும் ஒவ்வொரு மதத்தின் ரூக்கும் ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் எனத் தனியான பண்பாடு இருக்கின்றது. ஒரு மதத்தினது பண்பாட்டை இன்னொரு மதம் பின்பற்றினால் அந்தமதத்தின் வேராக இருந்த பண்பாடு அழிந்து போகும் நிலை ஏற்படும். நகர வாழ்மக்கள் ஏனைய பண்பாட்டைப் பின்பற்றுபவர்கள், கிராம வாழ் மக்களிடையே தான் பண்பாட்டின் வேரைக் காணலாம். அவர்களின் சடங்குகள், நம்பிக்கைகள், ஜீதீகங்கள், மொழி வாயிலாகப் பண்பாட்டை அறியமுடியும். எமது மொழி மதம் பண்பாடு சிதைவுறாது பாதுகாப்பவர்களாக மகளிரே காணப்பட வேண்டும்.

துக்க நூல்கள்

1. கலைக்களாஞ்சியம் தொகுதி 4 ப. 451
2. சிவத்தம்பி. கா. தமிழ் இலக்கியத்தில் மதமும் மாணிடமும் நியூசென்சரி புக்கவுஸ் வெளியீடு 1994 இரண்டாம் பதிப்பு ப. 17
3. நன்னால் பொதுப்பாயிரம் ப. 7 சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் சென்னை 1972
4. See mircea Eliade. The sacred and the profane: The Nature of Religion, Harcourt Brace ltd. New york 1959 P.215

இந்த 21ம் நுஸ்றாண்டிலே பெளத்துக் கிளின்கானமும் தொழில்நுட்பமும் மனித வாழ்க்கையைப் பல விதங்களில் மேம்படுத்தியிருப்பது உண்மையாயினும் சாதி சமய மொழி கலாசாரங்களின் அடிப்படையிலே மனித குலத்திலே காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வு மனப்பான்மையையும், அதன் விளைவாக எழுந்துள்ள போட்டி, பொறுமை, பகைமை பூசல்களையும் அந்த பெளத்துக் கிளின்கானத்தாற் போக்க இயலாதுள்ளது என்பதும் உண்மையே. வெறும் தத்துவங்களாகவும் சடங்குகளாகவும் இறுகிப்போக சமயமும், பெளத்துக் கிளின்கானமும் கைவிட்ட நிலையில் மனித குலத்தைக் காப்பாற்றக் கூடியது. ஆனாலும் - அதாவது அன்பு ஒன்றே.

-கவாமி ஆத்மகணானந்தா-

மகளிர் வாழ்வியலில் மதம் —

சௌல்வி. பக்ரதி ஜீவேஸ்வரா,
வீரீவந்தூரானார்,
சஞ்சிகாலீயல் துறை,
யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

இன்றைய நவீன உலக ஒழுங்கு, வேறுபாடுகளுள் பல பொதுமைத் தன்மைகளைக் காண விழைகிறது. இது உலகத்தை ஒரு சமூக - பண்பாட்டுத் தளத்தில் (a Single Socio-Cultural space) இயங்க வைக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது. மதங்களை அறிந்து கொள்ள, மதப்பன்மைவாதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள, மதங்களுக்கு இடையே கலந்துரையாடல்கள் வேண்டப்படுகின்றன. அவை மதங்களை மையம் கொண்ட முரண்பாடுகளின் முடிச்சுகளை வெளிச்சமிட்டு நிற்பதோடு, அவற்றிற்கிடையே உள்ள பொதுத் தன்மைகளையும் (Commonalities) கோடுகூட்டி நிற்கும்.

இந்த வகையில் கட்டுரையாசிரியர் “மகளிர் வாழ்வியலில் மதம்” என்ற விடயத்தினுள்ளே இந்து மதம், கிறிஸ்தவ மதம், இஸ்லாமிய மதம், பெளத்த மதம் என்ற நான்கு பெரும் மதத்தளங்களை ஆய்வுப் பரப்புக்களாக எடுத்திருப்பது, ஆசிரியரின் ஆளுமையின் மதப்பன்மைத் தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிற்பதோடு, கட்டுரையையும் முழுமையிட படுத்த முனைந்திருக்கிறது.

மேலும் “மதம்” என்ற சொல்லுக்கு அவர் கொடுத்துள்ள நான்கு மூலங்களிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட விளக்கங்கள், உண்மையில் மதம் இன்று உலகளாவிய நிலையில், அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்டு (Politicisation of Religion) இருப்பதையும், அரசியல் மதப்படுத்தப்பட்டு (Religionisation of Politics) இருப்பதையும் மறைபொருளில் சுட்டிநிற்கின்றன.

இந்து மதத்தினுள் அவதானித்த சில காலம் சார்ந்த பாத்திர நிலைமாற்றங்கள் (Role Transformation) ஒப்பீட்டளவில், ஏனைய மதங்களிற்கும் பொருந்தி நிற்பதை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுக் கூறியிருந்தால், அவரது ஆளுமை மேலும் வெளிப்பட்டிருக்கும்

(—ம்) மாதவிடாய் தூய்மையற்றது என்ற கருத்து நிலை சார்ந்தது.

கிறிஸ்தவ மதத்தினுள் வியக்கத்தக்க மத இயைபாக்கம் (Religious adaptability) நிகழ்ந்திருக்கிறது. 'விடுதலை இறையியல்' அதன் ஒரு பரிமாணம்.

பெளத்த, இஸ்லாமியத் தள அவதானிப்புக்களில், ஆசிரியர் 'ஒத்துணர்வு முறையை (Empathical method), தனது ஆய்வு முறையியலினுள் உள்வாங்கத் தவறிவிட்டார் என்று கூறினாலும், அதனை ஒரு குறையாக இங்கு நோக்க முடியாது.

பொதுவாக, மதம்சார்ந்த கட்டுரையொன்றில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் விடயங்கள் குறிப்பான்களாகி இதன் இறுதிப்பகுதியாகின்றது.

❖ - 'மதம்' என்ற எண்ணக்கருவிற்கும், யதார்த்தத்திற்கும் இடையே காலம், வெளி, தனி நபர் சார்ந்து (Time, Space, Individual) இருக்கப்படும் இடைவெளிகள். மதம், கருத்து நிலையில் எவ்வாறு உள்ளது? நடைமுறையில் எவ்வாறு உள்ளது? (Religion in Ideology and in Practice) என்ற வேறுபாடு.

❖ சமூகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் மதம் பெற்றுள்ள பெறுமானம் சிலவற்றில், வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாக, சிலவற்றில் நடுநாயகமாக இன்றும் சிலவற்றில் வாழ்க்கையே மதமாகவும் பார்க்கப்படுகிறது

- ❖ சமயங்களினுள் விசாரணையை மேற்கொள்வதற்கான ஊடுபுகவிடும் தன்மை/மத இயைபாக்கம் (Religious adaptability)
- ❖ (உ_ம்) சில மத இலக்கியங்கள், இன்றும்சமயத்/தீவிரவாதிகளாலும் சமூகத்தின் உயர்குழாத்தினராலும் 'புனிதமானவை' (Sacred) என்றும், அவற்றினுள் விசாரணையை, பகுப்பாய்வை மேற்கொள்வது மீள்வாசிப்புச் செய்யப்பட்டு நிகழ்தள சமூக இயக்கங்களிற்கு ஒட்டியதான் விளக்கங்களையும் கொண் டுள்ளன.
- ❖ கட்டுரையின் அனுகுமுறை / கட்டுரையாசிரியரின் ஆளுமையின் அடிக்கட்டுமானம் - விடயத்தளம் - இலக்கியமா?, சமயமா? உளவியலா? சமூகவியலா? என்பது வும் கால விபரணமா? விளக்கச் செயன்முறையா? ஒப்பீடா என்ற நோக்கும் முக்கியமானது.
- ❖ மதம் சமூகத்துடன் பல்வேறு வழிகளில், பல்வேறு அளவுகளில் இடைவினை கொள்வதால் பன்மைவாத அனுகு முறையும் (Pluralistic approach), வேறுபட்ட சமயங்களுக்கு இடையேயான வேறுபாடுகளை விளங்க ஒத்துணர்வு முறையும் (Empathical method) சிறந்தது என்ற 'Max weber' ரின் கருத்துரை.
- ❖ மதச் சகிப்புணர்வு, மதப்பன்மை வாதம், மத அமைதி என்பவற்றை ஏற்படுத்த (Religious Tolerance, Religious Pluralism, Religious Peace) உலகில் இன்று மகளிரின் 'சமாதானப் பணியாளர்கள்' (Peace workers) என்ற பங்கு, பங்களிப்பும் உலக அமைதி நாடி முன்னிலைப்படுத்தப் படுகின்றன.

மகளிர் வாழ்வியலில் மதம் —

செல்லி மலர் சீன்னையா
வீரிவுரையாளர்
கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சீக் கல்லூரி

இக்கட்டுரை ஆசிரியர் சமயம் என்ற நிலையில் இருந்து மதம் எவ்வாறு உருவானது என்பதை வரலாற்று ரீதியில் எடுத்துக் கூறிச் செல்லும் போக்கு சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. அதில் சமயம் என்ற நிலையில் மகளிரின் வாழ்வியல் முறையைக் குறிப்பிட்டு, அந்தநிலையில் மகளிர் வாழ்வியலில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அழுத்தங்களைக் குறிப்பிட்டிருப்பின் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும்.

மதம் என்பதற்குப் பேராசிரியர் 'நினியன் ஸ்மாட்' கூறிய ஆறு பரிமாணங்களையும், பேராசிரியர். கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் கூறிய மூன்று நியமங்களையும் குறிப்பிட்டிருந்தமை வரவேற்கத்தக்கது. அதில் இயற்கை வழிபாடாக, இருந்த இந்துசமய வழிபாட்டின் வாழ்வியலில் நிலைமை களைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம் மதத்திற்கு வரையறைகள் உருவானதற்கான காரணங்களையும் கட்டுரையாசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். வரையறைக்குள் பெண்கள் அனுபவித்தவற்றை மதாந்தியில் ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டினமை சிறப்பானது.

அந்த வகையில் இந்து மதத்தின் இயற்கைத் தன்மை அரேபியரின் படையெடுப்பால் அழிந்து விடாமல் பாதுகாக்கத் தம்மதத்திற்கு ஹிந்து எனப்பெயர் சூட்டி தம்மதத்தையும் தம்மையும் இனம் காட்டினர் எனப்படுகின்றது.

விற மதத்தவர் வருகையும் ஆளும் வர்க்கத்தினரின் பழக்கவழக்கங்களும் மகளிர் வாழ்வியலில் மாற்றங்களை

ஏற்படுத்தியது என்றும் முகலாயர் வருகைக்கு முன்னரே திருமணமான பெண் தாலியையும் குங்குமத்தையும் அணி ந்து காட்டித் தான் திருமணம் ஆனவள் என்பதை அறிவித்தாள் என்றும் திருமணச் சடங்குகள் மூலம் பெண்ணிடம் அவற்றை நிலை நிறுத்தினர் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆனால் முகலாயர் வருகைக்கு முன்னரே சங்க இலக்கியங்களின் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் பெண்ணிற்கு விதிகளை விதித்திருந்தமையையும் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். உதாரணமாகத் திருவள்ளுவர், “தெய்வம் தொழான் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய் எனப் பெய்யும் மழை” என்ற வரிகள் மூலம் பெண்களிடத்தில் வரையறைகளுக்கான உள் உணர்வை ஏற்படுத்த விளைந்தமையையும், ஏனைய இலக்கிய கர்த்தாக்கள் சாவித்திரி, கண்ணகி, அகவிகை ஆகிய காவிய நாயகிகளின் கதைகளின் மூலம் பெண்களிடத்தில் விதிகள் நியமங்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதையும் மற்றும் “கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருசன்” என்ற வரிகளும், “பின்தூங்கி முன் எழும்பும் பேதையே” என்ற வரிகளும் பெண்கள் ஆண்களை மேன்மைப்படுத்த வேண்டியவர்கள் என்ற கருத்துகள் அன்று தொட்டு இன்று வரை வழக்கில் இருப்பதையும் குறிப்பிட்டு மதம் என்பது மகளிர் ஆண்களை முந்தாமலும் அவளை ஆண் களின் வரையறைக்குள் நிறுத்தவும் முனைந்திருப் பதையும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கலாம்.

பிற மதங்களின் வருகையும் அவற்றின் செல்வாக்குமே மகளிர் வாழ்வியலை மாறுதலடையச் செய்தது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதில் ஒரு முனையில் பிறமதத்தை எதிர்க்க விளைந்த இந்து மதத்தவர் மறு முனையில் பெண்களின் மீதும் வரையறைகளைத் திணிக்க விளைந்த னர். அத்திணிப்பு வடிவம் மதம், பெண்ணிடம் பண்பாடு

என்ற நிலையில் உருமாற்றம் பெற்ற நிலமைகளையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கலாம்.

இந்து மதத்தோடு இலங்கையிலுள்ள ஒவ்வொரு மதத்தினரும் பெண்களைப் பார்க்கும் பார்வையும் எடுத்துக் காட்டி உள்ளார். அந்த வகையில் கிறிஸ்தவ மதத்தினர் பெண்களைப் பலவீனர்களாகவும், தேவாலயங்களில் ஒதுக்கப் பட்டவர்களாகவும், ஆண்களின் சுகபோகங்களுக்காகப் படைக் கப்பட்டவர்களாகவும் பார்ப்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். ஆனால் இன்று கிறிஸ்தவ மதத்தில் பெண்களுக்குப் புனிதர் பட்டங்கள் கொடுக்கப்படுவதையும் பலிபீட்டுசைக்கு அனுமதிக் கப்பட்டிருப்பதையும் எடுத்துக் காட்டி அம்மதத்தவர்கள் பெண் களுக்கான கட்டுக்களைத் தளர்த்தியிருப்பதையும் குறிப்பிட்டி ருக்கலாம்.

பெளத்த மதத்தில் பெண்கள் முற்பிறப்பில் செய்த பாவத்தினாலேயே இப்பிறப்பில் பெண்களாகப் பிறக்கிறார் கள் என்றும் முன்பு பெளத்த சங்கத்தில் பெண்கள் அங்கத்தவராக அங்கம் வகிக்க முடியாது என்றிருந்த நிலை தற்போது விலக்கப்பட்டு, அங்கத்தவர் உரிமையும், பிக்குணியாகும் தகுதியும் எய்தியிருப்பதைக் காட்டியிருப்பது சிறப்பானது.

அதேபோன்று இஸ்லாம்மதம் “ஆண் ஆதிக்கமும் பெண் அடிமைத்தனமும் மதத்தின் வழியால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட சமூக வியாதி” என்று குறிப்பிட்டுத் தற்போது உற்பத்தி முயற்சியில் மகளிரின் பங்கின் அவசியமும், மகளிரின் சம உரிமையும், அவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டின் அவசியமும் மகளிரின் கட்டுக்களை இழக்கும் நடவடிக்கைகள் என்பதைக் காட்டியிருந்தார்.

இக்கட்டுரையாசிரியர் இத்தகைய முன்வைப்புக்கள் மகளிர் வாழ்வியலில் மதம் என்பது என்ன? மதத்தைப் பெண்

கஞ்சகுரிய கட்டுக்காளாக யார் திணித்தார்கள்? அதற்கான காரணம் யாது? போன்ற வினாக்களுக்கு விடை காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

ஆனால் மதம் என்பது குறித்துநிற்கும் விதிமுறைகள் சடங்குகள் மகளிரை வாழ வைத்ததா? அன்றி நோக அடித்ததா என்பதையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

இந்து சமயம் சிவனை ஆணும் பெண்ணும் இணைந்த அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவமாகக் காட்டுகிறது. அச்சிவனை அடைய சக்தியானவள் பல அவதாரங்களை எடுத்தும் பலவேறு விரதங்கள், தவங்கள் அனுட்டித்துமே சிவனுடன் இணைந்தாள் எனப்படுகின்றது.

சிவசக்தியின் சிவபேற்று வரலாற்றை எமது மானிட வாழ்வில் பெண்கள் கற்பு நெறியாலும், கொடையாலும், தாய்மை உணர்வுகளாலும் சிவப்பேறு பெற்று முக்திநிலை எய்தியமையை வரலாறுகள் காட்டி நிற்கின்றன. அதே போல் இன்றுள்ள பெண்களும் தமது அறிவாலும் திறனாலும் வலிமை பெற்று ஆணின் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டு வருவதையும் நடைமுறையில் காண்கின்றோம்.

மேலும் இக்கட்டுரையைத் தொகுத்து நோக்குகின்ற போது பல விடயங்களை கட்டுரை ஆசிரியர் தொட்டுச் செல்லுகின்றார். அவற்றிற்குச் சிறிது அழுத்தம் கொடுத்து சமகால நிலைமைகளையும் இணைத்துச் சென்றிருப்பின் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்குமெனக் கருதுகின்றேன்.

இந்து சமய வளர்ச்சியில் இளைஞர்களின் பங்கும் பணியும்—

பரமகுருசாமி. ஜயந்தன்
(தலைவர், மாணவர் மன்றம்,
யாழ் மாவட்ட இந்து இளைஞர் பேரவை)

இந்து சமயமானது வட இந்தியாவிலிருந்து தென் தமிழ் நாடும் வரை பல்கிப் பெருகி இருக்கின்ற இவ்வேளாதனில், நாளைய சந்ததியின் சமய விழிப்புணர்வும், அவர்களதும் பங்கும், பணியும் என்றவாறாக இக்கட்டுரை நோக்கத்தக்கது.

இந்து சமய வளர்ச்சியில் இளைஞர்களின் பங்கும் பணியும் என்ற தலைப்பை நோக்குமிடத்து சம்பந்த பெருமானின் நினைவே முன்னிற்கின்றது. காலத்தால் சம்பந்த ருக்கு முற்பட்ட நாவுக்கரசரும் அவரிற்கு முற்பட்ட காரைக் காலம்மையாரும் பக்தி நெறியால் இறைவனைக் காண வழி காட்டியவர்கள் இருந்தும் அன்றைய சமுதாயம் மிகச்சிறிய அளவிலேயே இந்த நெறியைப் பின்பற்றியது. என்பதைச் சொல் சமய வரலாற்றை நுணுக்கி பார்ப்பவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். சமயத்தின் மறுமலர்ச்சியும் காலத்திற்கு ஏற்ற கருத்து புரட்சியும் சீர்காழியில் உமையம்மையிடம் ஞானப்பால் உண்ட குழந்தை செய்த புரட்சி விழிப்புணர்வு பழைமையில் புதுமை காண்டல் “மின்டு மனத்தவர் போமின்கண் செய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்” என்ற அறைகூவல் முற்ற வந்த மாற்றுக் கருத்துக்களைத் தெய்வப் யனுவல்களால் வெற்றி கண்ட திறமை என நீஞும். அன்று போல் மீண்டும் தொடுக்கப்பட வேண்டிய நிலை இன்று வந்து விட்டதோ என்று ஆதங்கப்படுகிறோம்.

ஓரளவில் சம்பந்தர் காலமாகிய 7 ஆம் நூற்றாண்டின் சாயலே இன்று காணப்படுகிறது. “சீர்காழியில் இருந்தே

சிவனை அடையக் கூடிய வாய்ப்பு சம்பந்தருக்கு இல்லாதிருந்ததா?" குழந்தைப் பருவத்தே பாதம் நோகத் தமிழ் நாட்டில் சிவத்தலங்களுக்கெல்லாம் யாத்திரை போகவேண்டிய தேவை சம்பந்தருக்கு என் வந்தது? சிந்தித்து பாருங்கள். சைவம் ஒரு சிலரின் பூசை அறைகளில் முடங்கிக்கிடந்த காலமது. முடங்கிக்கிடந்த சைவர்களா அன்பு நெறி இதுதான் எனக்காட்டி வெளிக்கொணர்ந்து எல்லோரையும் பங்கு கொள்ள வைத்த பெரும்பணிதான் கோயில் தோறும் சென்று தேவாரம் பாடி சைவத்திற்கு எழுச்சிகண்டார்.

சமயம் ஒரு கட்டாய பாடமாகப் போதிக்கப்படுவது இலங்கையில் மட்டும் தான் என்று அறிகின்ற பொழுது நாம் பெருமையடைகின்றோம். ஆனால் சமய பாடங்களைக் கற்று வரும் நாம் சமய நிகழ்வுகளில் திருமுறை பாட அழைக்கும் போது இளைஞர்கள் இடத்தைக் காலி பண்ணுகின்ற நிலை கண்டு வெட்கப்பட வேண்டியுள்ளது. அவ்வாறு முன் வந்தாலும் திருமுறைப் யாடல்களைப் பிழையறப் பண்ணோடு பாடுகின்ற ஆற்றல் அருகி வருவது வேதனைக்குரியதே. இந்தநிலை கட்டாயம் மாற வேண்டும். மாற்றப்படவும் வேண்டும். வருங்கால உலகம் இளைஞர்க ளாகிய எமது கைகளிலேயே உள்ளது என்பதை நாம் உறுதியோடு மனம்கொள்ள வேண்டும்.

கலாசாரங்கள் மொழிக்கு எவ்வளவு முக்கியமானதோ அதேபோல் சம்பிரதாயங்கள் எமது மதத்திற்கு முக்கியமான தொன்றாகும். யணையன கழிதலும் யுதியன புகுதலும் என்ற மூத்தோர்களின் வாக்கு இருப்பினும் எமது சடங்குகளை மறக்க முடியாது. மெஞ்ஞானம் அனைத்துமே விஞ்ஞான மாகின்ற இவ்வேளையிலே எமது சம்பிரதாயங்களை ஏன்? எதற்காக? என வினாவுவதனுடாக அதன் உள்நோக்கம் அறிந்து செய்றப்படுவோமானால் சடங்குகள் குறைக்கப்படவோ,

மறுக்கப்படவோ, மறக்கப்படவோ முடியாது. சம்பிரதாயங்களும் கலாசாரங்களும் மறக்கப்பட்டுப் போன பூமிகளிலே அவ் மதமும் சளி, மொழியும் சளி, அழிந்து போனமைக்கு வரலாறுகள் உண்டு.

வருங்கால உலகம் இளைஞர் கரங்களில் உள்ளது என்பதை நாம் உறுதியோடு மனம் கொள்ள வேண்டும். பெற்றவளை அம்மா என்றழைக்கக் கூடுபவர்கள் இருக்க முடியாது ஒவ்வொரு இளைஞர் களும் தனது சமய நெறிகளைப் பெற்றதாயினும் மேலாக மதிக்கவும் போற்றவும் முன்வர வேண்டும் சைவம் அன்பொடு கலந்தது இதனால் தான் திருமூலர் “அன்பே சிவம்” என்றார். அன்பு காட்டுவதற்கு இளைஞர்கள் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காதா என்று ஏங்குகின்ற நிலை ஏற்படவேண்டும் எங்கெல்லாம் இரக்கம், தொண்டு இடம் பெறுகிறதோ அங்கெல்லாம் சிவம் இருக்கின்றது. அந்த சிவத்தை, புனிதத்தை, மங்களத்தைத் தேடி இளைஞர் சமுதாயம் தேடி ஓடவேண்டும். “தங்களுக்குத் தோன்றிய நிலை பொருத்தமில்லை மதுரை செல்வது தவிர்க்கப்படலாமே” என்று அப்பர் சொன்னபோது சம்பந்த பெருமான் கூறிய மாற்றம்மற்றும் அவர் தொடர்ந்து செய்த செயற்பாடுகள் எமக்கு உரம் தருவதாக அமைகின்றது. பொருத்தமற்றவற்றைக் கண்டு கொள்ளாது தப்பிப் போவது சைவமல்ல என்று இங்கு உணர்த்தப்படுகிறது. இதேவேளையில் சிவன்கோயிலை மறைத்துச் சமணப்பள்ளி அமைக்கப் பட்டபோது அப்பர் செய்த சத்தியாக்கிரகமும் நெஞ்சில் நிறுத்த வேண்டிய தொன்றாகும். இவ்வாறான சமயப் பெரியார்களினை வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு இன்றைய இளைஞர்கள் பல பணிகளை செய்ய முன்வர வேண்டும். அதேவேளை இளைஞர்களின் தூய்மையான விசுவாசமான சமயப் பணிக்கு முதியவர்கள் முட்டுக் கட்டை போடாது அன்போடு ஆதரித்து ஆற்றுப்படுத்த வேண்டும் என்று வேண்டி நிற்கிறேன். இதேவேளையில் சமயம் என்ற

போர் வையில் தவறுகள் நடக்கின் றனவே என் ற முனுமுனுப்புக்கள் கேட்கவே செய்கின்றன. அது சமயம் செய்த தவறல்ல. சமயத்தைத் தகுந்தவாறு புரிந்து கொள்ளாத எமது குறையே. இவற்றை மேல்நாட்டு அறிஞர்களாகிய பேராசிரியர் கல்லூரி, கோப்பைய்யர் போன்றவர்கள் பலவாறாக எடுத்தியம்பியுள்ளனர்.

ஆலயங்களிலும், இல்லங்களிலும் அல்லது வேறு இடங்களில் நிகழும் சமய நிகழ்ச்சிகளின் தார்ப்பரியங்களை, நோக்கங்களை இளைஞர்களுக்கு முதியோர்கள் தெளிவுபடுத்த முன்வர வேண்டும் தெளிவற்ற நிலையில் பின்பற்றுதல் என்பது முடத்தனமே இவ்விடத்தில் சேர் இராதா கிருஸ்னன் கூறிய கருத்தை நினைவு கூறுகின்றேன்

**"Religion without Science is Blind
Science without religion is Agrince"**

”விஞ்ஞான நெறிப்படாத சமயம் குருட்டுத்தன்மை யடையது. சமயம் கலவாத விஞ்ஞானம் ஆணவத் தன்மை உடையது“ எனக் கூறி சென்றுள்ளார். எமது சமயவாழ்வின் பங்கு, பணியைச் சுருக்கமாக நோக்குமிடத்து நம் தாய்மதத் தையும் தாய்மொழியையும் பேணிப்போற்றத் திடசங்கற்பம் கொள்வோம். எம்மதம் சம்மதமும் என்று கூறுவது, கூட்டத் திலே தாய்மார்களே! என்று கூறுவதைப் போன்றதாகும் எங்கள் தாய் எங்கள் தாயே பிறர் தாய்மாரை மதிக்கின்றோம் என்றால் அதைச் சார்ந்து விட்டோம் என்பது கருத்தல்ல. பத்துக் கறவை பசுக்கள் இருக்கின்ற இடத்திலே ஒர் கள்று தன்தாயைத் தயக்கம் இன்றி அடைகிறது அவ்வாறான ஐந்தறிவு படைத்த கள்றின் அறிவு நமக்கு ஏற்பட வேண்டாமா. நாம் மனிதர்கள் சிந்திக்க தெரிந்தவர்கள் சிந்திப்போம் செயல்படுவோம் “புதியதோர். உலகம் உய்ய புறப்படுங்கள் இளைஞர்களே”

இந்துசமய விழுமியங்கள்—

குமரீசன் பாலவண்முகன்
அலும் ஆண்டு சுபிழித்துறை மாணவன்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வான் பொய்ப்பினும் தான் பொய்யாத் தன்மையது கொண்டது பாரதநாடு. பாரத நாட்டின் மிகப் பழைமையான சனாதன சமயம் இந்துசமயமாகும். காலப் பழைமையும் ஞாலப் புதுமையும் கொண்ட இந்துசமயம் வேர்களாலும் விழுதுகளாலும் வையத்தில் ஊன்றி நிலைத்து விட்டது. ஹிந்து என்ற பாரசீகச் சொல்லிலிருந்து வந்தது இந்து. பாரத நாட்டின் வடமேற்கே பாயும் சிந்து நதியருகே நயத்தக்க நாகரிகம் கொண்ட ஓரினம் இருந்திருக்கிறது. இதற்குரிய வர்கள் இந்துக்கள் என்பது முரண்பாடற்ற செய்தி. கடவுளுக்கும் மனிதனுக்குமிடையே இருக்கும் தொடர்பு அல்லது மனிதன் கடவுளை அடைவதற்குரியவழி சமயம் எனலாம். ஓரிடத்தில் ஒருவரால் குறிப்பிடப்பட்ட காலத்தில் தோற்று விக்கப்படாதது என்ற பெருமை இந்து சமயத்துக்கு மட்டுமே உள்ளது.

எப்படியும் வாழலாம் என்றின்றி இப்படித்தான் வாழ வேண்டும் எனக் குறிப்பிடுவதனையே விழுமியம் என்பர். இற்றைக்கு ஐயாயிரம் ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதான் இந்து சமயத்தின் பால் நிறைவான பல விழுமியக் கருத்துக்கள் காலம் காலமாகப் பகிரப்பட்டுள்ளன. மற்றச் சமயங்களுக்கும் விழுமியக்கருத்துக்கள் நிறையவே இருக்கின்றன. ஆனால் இந்துசமயத்திற்கெனச் சிறப்பான விழுமியங்கள் பல இருப் பதனை உணரவேண்டும். “வையகழும் துயர் தீர்க்கவே” என ஞான சம்பந்தரும், “எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க நினைப்ப தல்லால் வேறொன்றறியேன் பராபரமே” எனத் தாயுமான வரும் பாடியிருப்பது ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது.

‘அறம் செய்’ என்று அழுத்தாமல் “அறம் செய்ய விரும்பு” என்று ஆற்றுப்படுத்தினார் ஒளவையார். நல்லறத்தின் வழி பொருளும் சரியான முறையான இன்பமும் மனிதனை முழுமைப்படுத்துகின்றன. இதனாலேயே வள்ளுவர் அறத்துப் பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என முப்பாலையும் வைத்து முறையாக இவை கடைப்பிடிக்கப்படும்போது வீடு தானாக்க கிடைக்கும் என அதனை விட்டுச் சென்றமை காணலாம். பிரம்மச்சாரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம், சந்தியாசம் என்ற நான்கு படிநிலைகளை இந்துசமயம் குறிப்பிடுகின்றது. ஒவ்வொரு படிநிலைக்குமுரிய கடமைகளும் வகுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. விருந்தோம்பல் இந்துக் களின் பெரும் கலை. எந்த நாழிகையிலும் எந்தக் கோலத் திலும் எந்த மனிதன் வந்து எவ்வாறு விருந்து வேண்டி னாலும் அந்த நிலைகளில் விருந்தோம்பி, வாழ்வியற் சாதனையால் இந்துசமயம் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. “மாரிக் காலத்து இரவினில் தாரிப்பின்றி பசிதலைக்கொள்ள ஏதி லாரும் நன்னைச் செய்யா நடுஇருள் ஜாமத்தில்” - அன்னம் பாலித்தார் இளையான்குடிமாறநாயனார். ஆறு திங்களில் அறிவறிந்து பெருவிருந்தாய் நரபசு உண்போம் என்றவருக்கு நயந்துணவளித்தார் சிறுத்தொண்டர் என்னும் பெருந் தொண்டர். வேண்டும் பொருளெலாம் ஈயும் பக்குவம் தனில் வந்தவர்க்கு இல்லையே என்னாது சாதாரண இயல்புக்குப் பகையாக இந்து வாழ்வியலில் தர்மத்தின் வழி எமக்கு வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்கள். பொருள் இல்லா விட்டால் இன்றில்லை என்னாது நாளை வா என்றுணர்க்கும் நாகரிக மான விழுமியம் இந்து சமயத்தின் கண் இருந்தமை காண்க.

புவியியலின் சீத உண்ணங்களுக்கு ஏற்ப நடைமுறை வாழ்வியலை வகுத்துள்ளது, இந்துசமயம். தன்னிரை மூலமாகக் கொண்டது உலகம் என்கிறது வேதம். மனிதவாழ்வில் அத்தியாவசியமானது நீர். அதன் பெறுமதி

அறிந்து பயன்படுத்த வேண்டும். அக்கினி அத்தியாவசிய மான் ஒரு பொருள். வேதங்களில் அவிப்பொருளைத் தேவர் களிடம் சமர்ப்பிக்கும் தூதனாக அக்கினி பகவான் குறிப்பிடப் படுகிறார். நடராஜர் திருக்கரத்திலிருக்கும் அக்கினி தீய கன்மங்களை அழிக்கின்றது. அவர் திருத்தலையிலுள்ள கங்கை ஆன்மாக்களின் பந்தமாகிய பிரபஞ்சம் எனும் சேற்றைக் கழுவுதற்காயுளது. “தேவர் புகழ் கங்கை எனும் செல்வநதி நங்கை..... மூவுலகம் செல்லவல்லாள் எவ்வுயிரும் புரக்கும் முதல்வி” என்கிறார் விபுலானந்தடிகள். வெம்மை தீர்த்து தண்மைதரும் நீரும் அவித்தும் ஆக்கியும் அரும்பசி அகற்ற உதவும் அக்கினியும் இன்றியமையாதன.

இல்லறவாழ்வியல் பற்றி இந்துசமயம் நேர்த்தியான வழிமுறைகளைக் குறிப்பிடுகிறது. வீடு கட்டுவதற்கு நிலையம் பார்த்தல், இல்லற தர்மத்தைத் தெரிவு செய்தல், உடல் ஆரோக்கியத்திற்கேற்ற தூய சைவ உணவைத் தெரிவு செய்தல், வெட்பதட்ப நிலைகளுக்கும் சூழலுக்கும் ஏற்ற உடையைத் தெரிவு செய்தல் என சகல அம்சங்களிலும் வழிமுறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை முறையாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதன்படி கடைப்பிடிக்கப்பட்டும் வந்தது.

அந்தக் கரணங்களில் முதன்மை பெறும் மனத்தில் நல்ல சிந்தனைக்கு இடம்போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். “வெள்ளத் தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர் தம் உள்ளத் தனையது உயர்வு” என்கிறது திருக்குறள். மனம்போல வாழ்வு மலரச் செய்யவும் முடியும்; மாறு காணவும் முடியும். பசுவிற்கு ஒரு வாயுறை, இறைவற்கு ஒரு பச்சிலை, ஏழைக்கு ஒரு கைப்பிடி உணவு யாருக்கும் இயலக் கூடியது. இது முடியாவிட்டாலும் சிரமமோ செலவோ இல்லாத இன்னுரையாவது இயம்பக் கடவீர். மனம் வளர்ந்தால் வாழ்வு வளரும். தமிழ் தழீஇய சாயலர் என்று

அன்பு, தமிழ், சிவம் என்பன ஒரு முனையில் சந்திப்பதனை சங்க இலக்கியமும் திருமந்திரமும் குறிப்பிடுவது காணலாம். இந்துசமய விழுமியங்கள் இலட்சிய வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுகின்றன. “குறிக்கோள் இலாது வாழ்ந்து கெட்டேனே” என்று கழிவிரக்கப்பட்ட நாவுக்கரசர் “ஆனாலும் நாயகன் திருக்கைலையில் இருக்கை கண்டு அல்லால் மானும் இவ்வுடல் கொண்டு மீணேன்” என்ற வைராக்கிய சிகரமாகத் திருவையாற்றி வேயே திருக்கைலைத் தரிசனம் பெற்றதைக் காணலாம்.

வாய்மையும் தூய்மையும் வையத்து வாழ்வியலில் இருகண்கள் போன்றவை. இல்லறத்திலிருந்து கொண்டு இளமை மீதார இன்பத்துறைதனில் எளியாரான திருநீலகண்டர் ஒரு வார்த்தையோடு திருநீலகண்டத்தின் மீது வைத்த அளப்பரும் ஆராமையால் வாழ்க்கை முழுவதும் விரதமாய்க் கழித்த வரலாற்றைப் பேசுகிறது பெரியபுராணம். பிறன் மனை நயந்த வாலியின் ஆட்சியில் அதேகிள்கிந்தா பதியில் நைஷ்டிக பிரம்மச்சாரியான ஆஞ்சநேயன் வாழ்ந்து சென்றதை இராமகதை காட்டுகிறது. இவ்வாற இந்துசமயம் கூறும் விழுமியங்கள் சாத்தியமானவையே. சாதாரண மனித வாழ்வுக்குப் பொருந்தக்கூடியவை என்பது தெளிவு.

அரிச்சந்திரன், ஸ்ரீராமன், மனு ஆகியோரை நம்பாவிட்டால் மனுநீதி கண்டசோழன், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார் ஆகியோரை நம்புங்கள். இவர்களையும் நம்பாவிட்டால் மகாத்மாகாந்தி, தன்னம்பிக்கையின் தனிமரம் விவேகானந்தர், ஈழத்துச் சைவத்தின் புன்னிய கண்ணாகிய நாவலர் ஆகியோரையேனும் நம்புங்கள். வாக்கும் வாழ்வும் இணையும் போதே வாழ்வு உண்மையாகிறது. கீதைகூறும் யோகங்கள் கூட எம் சமயத்திற்குரிய விழுமியங்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. தன்னடக்கம், கடமை, அன்பு ஆகிய

வற்றை நெறிமுறை தவறாது கொண்டொழுகினால் அதுவே போதும்.

சமகாலத்தில் இந்துசமய விழுமியங்கள் என்று எம்மால் காணமுடிவது என்ன? தர்மம் செய்ய முழுமையாக முன்வருபவர்கள் மிகச்சிலரே. பிச்சைகேட்டு யாசகனாக வீட்டுக்கு வருபவனைப் பார்த்தால் மது போதையில் நீந்தும் முழுப்பேதையாகக் காட்சி தருகிறான். ஆன்மீகத்தை வாழ்வியலோடு இணைக்க இன்றைய இளைய தலைமுறை பின்னடிக்கின்றதே, இது ஏன்? நவநாகரிகம், சினிமா மற்றும் மேலைத்தேய கலாசார மோகம் போன்ற சாக்கடைகளில் வீழ்ந்து விட்டமையே இதற்குக் காரணம். தத்துவங்களை ஏற்காவிட்டாலும் அடிப்படை உண்மைகளையேனும் உள் வாங்கினால் தான் மனிதவாழ்வு பூக்கடையாகும். ஆனால் நிலையாமையும் போலியும் வெற்றி பெறும் அளவிற்குத் தத்துவங்களும் உண்மைகளும் எடுபடுவதில்லை. மேலாடை கழற்ற வேண்டும் என்ற ஒன்றிற்காக ஆலயத்துட் பிரவேசிக்காது நவீன கலாசாரத்தில் கோபுர வாயிலோடு வழிபாட்டை நிறுத்திக் கொள்ளும் இளைஞர் சமுதாயத்தையே பெரு மளவில் இன்று நாம் காண்கிறோம். இதனை எவ்வாறு மாற்றி யமைக்கலாம்? எங்கள் விழுமியங்களுக்குரிய கருத்துக்களை யதார்த்தத்தோடு பொருந்துமாறு நாம் விளங்க வைக்க வேண்டும். ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணலாம் என இந்துசமயம் குறிப்பிட்டதால், அநாதைகளை ஆதரிக்க ஆங்காங்கே சிலர் முன்வந்தனர். இன்று இதற்கான நிறுவனங்கள் பெருகிவிட்டதால் அநாதைகளும் பெருகுகின்றனர். முதியோர் இல்லங்கள் பலதோன்றிவிட்டதால் பாதுகாவலர் அற்ற பல முதியோர் உருவாகின்றனர். இயல்பாக விதிவசத் தால் அமைவதைக் கண்டு பொறுத்துக் கொள்ளலாம். உழைப்பதை மதுவிற்குச் செலவழிக்கின்றவர், நல்ல சூழல் இருந்தும் ஆணவம், திமிர் காரணமாகச் சண்டையிட்டுப் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்தைக் கேள்விக் குறியாக்கும் பெற்றோர், முதியோர் இல்லம் இருக்கிறது என்ற துணிவில்

சொந்த நாட்டில் பெற்றோர்கள் துன்பத்தில் சாதல் கண்டும் சிந்தை இரங்காது பாராமுகத்தோடு அவ்வப்போது பணத்தை அனுப்பியும், அதுகூடச் செய்யாதும் வாழும் நன்றி உணர்வும் பரிவும் இரக்கமும் பாசமும் கொண்ட பிள்ளைகள் பற்றி நாம் என்ன உணர்கின்றோம்? பசுமரத்தாணியாக இளம்பராயத் தில் ஆன்மீக உணர்வு ஊட்டப்படாமையும், நடைமுறை வாழ் வில் அவ்வப்போது ஏற்பட்ட சில கசப்பான உணர்வுகளுமே காரணம். மாதா, பிதா, குரு, தெய்வத்தை வழிபடு என்று இந்துசமயம் அன்றைக்கே கூறிவிட்டது. இத்தகைய விழு மியங்களைக் கடைப்பிடிக்காததும் கடைப்பிடிக்க வைக்காத தும் எங்களது குறைகளே. ஒரு திரைப்படத் பாடலை ஒன்றுக் குப் பலத்தவை உச்சரிக்கின்ற இளம் உள்ளங்கள் பிறையாளன் திருநாமம்தனை ஒருக்காலும் பேசாது வக்கிர, மத, மாச்சரிய, காம, குரோத குணங்களோடு அலைவது ஏன்? முறையான வழிநடத்தலால் மாற்றியமைக்கப்படக் கூடியது இது.

“ஓன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்றும், “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்றும் இலக்கியங்கள் இயம்புதலை உணரவேண்டும். ஒற்றுமை, சமாதானம், சாந்தி, சபீசம் என்பன தாமாக வரும். பக்தி, ஒழுக்கம், இல்லறம், விருந்தோம்பல், அறிவுடைமை, முயற்சி, புருடார்த்தம், ஆச்சிரமம், குரவர்களைப் போற்றுதல், செல்வத்தைப் போற்றுதல், சமத்துவ மனம் முதலான விழுமிய உணர்வுகளை இந்துசமயம் காலம் காலமாகக் குறிப்பிட்டு வந்தது. ஒரு கட்டத்திற்கப்பால் இதனைக் கடைப்பிடிக்கும் நியதி ஒடுங்குத்தசையாகி விட்டது. மீண்டும் உணர்க்கூடிய உணரவைக்கக் கூடிய நல்ல சமுதாயம் மேற்கிளம்ப வேண்டும். புராணங்கள், இதிகாசங்கள், ஆழ்வார் பாசுரங்கள், திருமுறைகள், தத்துவங்கள் துணைகொண்டு இனியும் மிகச்சிறப்பான இந்துசமய இராச்சியத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியும்; கட்டியெழுப்புவோம்.

சமயமாற்றமும் சமய உள்வாங்கலும்—

தீ.செல்வமனோகரன்

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் தோன்றியதாகவும், இந்தியாவில் இருந்து இலங்கை முதலான தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் பரவியதாகவும் இருந்த இந்து சமயம் இன்று உலகமெங்கும் பரவியுள்ளது. இந்துசமயத்தின் தனித்துவமகன இறை, ஆன்ம, உலகு பற்றிய சிந்தனைகள். சடங்காசாரங்கள், சிறப்பியல்புகள் என்பன காலத்திற்கேற்ப மாறியே வந்துள்ளன. இந்து சமயத்தின் வரலாற்றுப் பாதை என்பது என்றும் கரடுமுரடானதாகவே இருந்து வந்துள்ளது. இந்துசமயத்திற்கெதிரான மாற்றுக்கருத்துக்கள் இந்துக்களாலும், பிறராலும் காலங்காலமாக வெளியிடப்பட்டே வந்துள்ளன. இந்து சமயத்திற்கு எதிரான குரல்கள் மேலோங்கு கிண்ற காலங்களில் எல்லாம் அருளாளர்கள் தோன்றி இந்து சமயத்தை நவீனமயப்படுத்தி மாற்றுக் கருத்துக்களுக்குப் பதில் கொடுத்ததோடு அவற்றைப் பலவீனப்படுத்தியும் வந்துள்ளமை வரலாறு ஆகும். அந்தியர்களின் ஆட்சியில் தன் சுயபண்புகள் யாவும் இழந்த இந்து சமயத்திற்கு வழிகாட்டியவர்களாக “நாவலர், விவேகானந்தர் திகழ்ந்தனர். அக்காலகட்டத்தில் சமயமாற்றம், சமய உள்வாங்கல் எனும் பண்புகள் முனைப்புப் பெற்று இருந்தன என்பது வரலாற்று உண்மை. காலனித்துவ ஆட்சியில் இருந்து விடுதலை பெற்ற பின்பு இந்துசமயம் நிலவும் நாடுகளான தென்கிழக்காசிய நாடுகள், குறிப்பாக இலங்கை, இந்தியா என்ப வற்றில் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, ஈழத்தின் உள்நாட்டுப்போர் போன்ற காரணங்களால் இந்துக்கள் உலகெங்கும் பரவினார். இந்த வகையில் இந்துசமயத்தின் சமகாலச் செல்நெறியில் - “சமயமாற்றமும் சமய உள்வாங்கலும்” என்ற விடயத்தை மையப்படுத்தியே எமது இக்கட்டுரை அமைகின்றது. அதேவேளை இங்கு எந்த சமயத்தையும் தூஷிப்பதோ, அன்றி சமய நெறியை ஏற்படுத்துவதோ இக்கட்டுரையின் நோக்கமல்ல. சமூக நடப்பினைப் படம்பிடித்து இந்துக்களிடம் ஒரு சிந்தனைத் தூண்டலை ஏற்படுத்துவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

வரலாற்றின் தொடக்கத்திலிருந்தே ஏன் இரண்டாவது சமய தோற்றம் பெற்ற மக்களால் அறியப்பட்ட காலத்தில் இருந்தே சமய மாற்றமும் சமய உள்வாங்கலும் நடைபெற்றே வந்துள்ளன. நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்துசமயப் போக்கிற்கு மாறாகப் புத்திபூர்வமாகச் சிந்திக்கின்ற ஆளுமையிக்க சமூகம் உருவாகும் போது எதிர்விளை என்பது தவிர்க்கவியலாத தாகின்றது. புத்தருடைய தோற்றம் இதற்குச் சான்றாகும். இவ்வாறு காலந்தோறும் சமயமாற்றம். சமய உள்வாங்கல் திலவி வந்துள்ளது. அந்நிய ஆட்சிக்காலத்தில் முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு சமயமாற்றம் நடைபெற்றது. ஒடுக்குமுறை மற்றும் அடிப்படை வசதிகள், வேலைவாய்ப்பு என்பவற்றைக் கொண்டே இச்சமய மாற்றம் நிகழ்கிறது. இக்கால கட்டத்தில் சமய ஒழிப்பே முதன்மை பெற்றது. சமய உள்வாங்கல் நடைபெறவில்லை. நாவலரின் காலத்தின்பின் இதுமாறுகின்றது. சமய உள்வாங்கல் என்பது அதிதீவிரம் அடைகின்றது. காலனித்துவம் யெற்றது. சமய உள்வாங்கல் நடைபெறவில்லை. நாவலரின் காலத்தின்பின் இது மாறுகின்றது. சமய உள்வாங்கல் என்பது அதிதீவிரம் அடைகின்றது. காலனித்துவ ஆட்சியின் முடிவில் நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்றன. சுதேச ஆட்சி, ஜனநாயகப் பண்பு என்பன மேலோங்கத் தொடங்கி 50 வருடங்கள் கடந்து விட்டன. ஆனால் இன்றும் சமய மாற்றமும் சமய உள்வாங்கலும் தன் முனைப்புடனே இருக்கின்றன. அந்த வகையில் சமயமாற்றத்தின் அடிப்படைக் காரணங்களை ஆராய்வோம்.

மனிதனுடைய தேவைகள், தேடல்கள் சூழற் தாக்கங்கள் போன்றன காலங்காலமாக மனிதனை மாற்றமடையச் செய்தே வந்துள்ளன. எனலாம். சமய மாற்றம் என்பதும் இம்மாற்றங்களில் ஒன்றாகவும், முக்கியமானதாகவும் இருந்து வருகின்றது. இங்கு சமய மாற்றம் என்பதை இருதளங்களில் நோக்கலாம்.

- 1). இந்துசமயத்திலிருந்து பிறசமயங்களுக்கு மாறுதல்.
- 2) பிறசமயங்களில் இருந்து இந்துசமயத்திற்கு மாறுதல்.

இந்து சமயத்திலிருந்து பிறசமயங்களுக்கு மாறும் பண்பே இவ்விரண்டில் மேலோங்கி இருப்பதாக ஆய்வாளர்கள் சுட்டுவர். இந்தவகையில் இதர சமயங்களுக்கு இந்துக்கள் மாறுவது ஏன்? அதற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன என்பதை சிந்திக்க வேண்டும்.

சுதந்திர நாடுகளான பின்பும் மேலைநாடுகளின் சுரண்டலுக்கு உட்பட்டதான் மூன்றாம் உலக நாடுகள், பொருளாதாரப் பலவினம் உடையனவாகவே இருந்து வருகின்றன. அத்தோடு ஈழத்தில் நடந்து வரும் போராட்டமும் இந்துக்கள் பலர் புலம் பெயர்ந்து அகதிகளாகவும் மற்றும் கல்வி, வேலைவாய்ப்பு என்பனவற்றிற்காகவும், இதர தேசங்களுக்குச் சென்றனர். இவர்களின் பொருளாதாரப் பிரச்சினை உள் நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் சமயமாற்றத்திற்குக் காரணமாயின. வறுமையால் வாடும் மக்களுக்குக் கடனாக அல்ல உதவிக்கொடுப்பனவாகப் பணம், பொருட்கள், கல்வி வசதி போன்றவற்றை மிழனரிகள் இன்றும் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்துத்துவ அமைப்புக்கள் அதனைப் பெரிதும் கண்டுகொள்வதில்லை. மிக அண்மைக் காலத்திலே சில அமைப்புக்கள் இவ்வாறான செயற் பாட்டிற்கு முன்வந்திருப்பினும் அது இன்னும் வளரவில்லை என்பதே உண்மையாகும். வெளிநாடுகளிலும், உள்நாடுகளிலும் வேலைவாய்ப்பைப் பெறுவதற்காகச் சமயமாற்றம் முன் வைக்கப்படுகின்றபோது அல்லது வேலைவாய்ப்பைப் பெற்ற நன்றிக்காய்ச் சமயமாற்றத்திற்கு உள்ளாதலும் நடைபெறுகின்றது. இவ்வாறான வசதிகளை, வேலை வாய்ப்புக்களைச் சர்வதேச ரீதியில் எந்த இந்து நிறுவனமும் செய்யவில்லை.

இந்து சமூகத்தில் காணப்படுகின்ற மிக முக்கியமான இறுக்கமான ஒன்றாக இருப்பது “சாதியம்” ஆகும். சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிகளில் 50,60 களில் சாதியத்திற்கு எதிரான குரல் ஓங்கி ஒலிக்கத் தொடங்கியது. மாக்ஸிச சிந்தனையாளர்களின் எழுச்சி இதற்கு முக்கியமான காரணமாகும்.

ஸமுத்தில் “மு.தளையசிங்கம்” போன்றவர்கள் ஆலயப் பிரவேசம். கிணற்றில் நீரெடுத்தல் முதலான செயல்களுக்கு முன்னின்று மூத்தனர். அக்காலப்பகுதியில் தொன்றிய இலக்கியங்களும் சாதியத்திற்கு எதிரான குரலை வர்க்கமுரண்பாடு எனும் கோதாவில் வழிமொழிந்து நின்றன. இப்போது “இன்றைய தமிழ் இலக்கியம் தவித இலக்கியமே” என Dr.K. பஞ்சாங்கம் போன்றோர் பேசுமளவு தவித்துக்களின் செயற்பாடு வளர்ந்துள்ளது. அரசியல், கட்சி, இலக்கியம், பெண்ணியம் எனப்பல தளவிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் அன்மைக்காலத்தில் காஞ்சி காமகோடி - பீடாதிபதி வணக்கத்திற்குரிய ஜெந்திர சுவாமிகள் சாதிப்பாகுபாடு சரியென்றும் அது தர்மம் என்றும் சாரப்பட உரையாற்றி உள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தவித்துக்கள் தங்களை இந்துக்கள் அல்ல என இன்று கூறுமுற்பட்டுள்ளனர். “இந்துக்கள் தம்மை அடிமைகளாகவே கருதுகின்றனர். மனிதர்களாகக் கருதவில்லை” என்று கூறுகிறார்கள். ஈழத்தில் இந்து தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் சாதி வெறி பதுங்கி உள்ளதே தவிர ஒழிய வில்லை. இந்தியாவில் இன்றும் தவித்துக்கள் கோயிலுக்குப் போக முடியாத நிலை உள்ளது. ஆதீனங்களிலும், மடங்களிலும் உயர்சாதிக்காரரே தம்பிரான்களாக வரமுடியும். காஞ்சிமடம் சார்பில் இயங்கும் பாடசாலைகள் கல்லூரிகளில் வேறுவேறு “பந்தி” வைப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான சாதிய இறுக்கழும் மூடத்தனமும் தொடருமானால் மதமாற்றம் இன்னும் வலுப்பெறும். உதாரணமாக இந்தியாவிலே அன்மையில் ஆயிரக்கணக்கான தவித்துக்கள் பெளத்தத்திற்கு மாறிய சம்பவத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்துசமயச் சமயகுருவாகப் பிராமணர் இருந்து வருகின்றனர். இது பிறப்படிப்படையிலானது. ஆனால் இதர சமயங்களில் அப்படியல்ல. குறிப்பாகக் கிறிஸ்தவத்தில் ஒழுக்கழும், கல்வியும் குருத்துவக் கல்லூரியின் வழிகாட்டலும் பெற்றே பாதிரியார் ஆகமுடியும். ஆனால் இந்து சமயத்தில் பிராமணர்களே சமயகுருவாக விளங்குவர். இவர்களில் கல்வி

கற்ற, பொருள் வளம் உள்ளவர்க்கத்தினர். அரசு உத்தியோகங்கள், போன் நவற் றி ற் குச் சென் று விடுவர். கல்வி கற்காத பிராமணர்களே மதகுருக்களாவர். இவர்கள் ஆலயங்களில் பூசகராக இருப்பர். பூரண கல்வியற்ற ஒருவர் மற்றவர்க்கு எவ்வாறு வழிகாட்ட முடியும்? தாம் செய்யும் கிரியைகளினதும் சொல்லும் மந்திரத்தின் உண்மைத்துவம், பலன் ஏதும் தெரியாத பலர் ஆசாரியப்பட்டாபிஷேகம் பெற்றவர்களாக உள்ளமை இந்து சமயத்தின் சாபக்கேடு. பிறப்பால் மதகுருவாக முடியுமா? என்ற கேள்வி இங்கு கவனத்திற்கு உரியது. தவிர இதர சமயகுருமார் தம் சமயத்தவரின் இன்பத்திலும், துன்பத்திலும் பங்கு கொள்பவர்கள். ஆனால் இன்பத்தில் பங்கு கொள்ளும் பிராமணர்கள் துன்பம் / மரண வீடுகளில் பங்குகொள்வதில்லை. “துடக்கு, புணுல்மாற்ற வேண்டும், ஆலய பூசை” எனப்பல போலித்தனமான ஆசாரக் கருத்துக்களைக் கூறுவர். இவ்வாறான செயற்பாடுகள், கருத்து நிலைகள் இந்துசமயிகள் பலரிடம், குறிப்பாக இளைய தலை முறையிடம் நம்பிக்கையீன்த்தையும், கோபத்தையும், வெறுப்பையும் ஏற்படுத்துகின்றன. இதனால் இந்துசமயத்திலும் வெறுப்பு ஏற்படுகின்றது. இது சமய மாற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

“இந்தியாவில் தகுதி தேவைப்படாத ஒரே தொழில் புரோகித்ததொழில்” என்ற அம்பேத்காரின் கூற்றிலுள்ள உண்மையையும், கசப்பையும் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இவைதவிர இந்தியாவில் குறிப்பிட்ட ஆலயங்களின் அரச்சகர்கள் “காசேதான் கடவுளாடா” என்ற தன்மையில் ஊறித் தோய்த்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. மதகுருவிற்குரிய பக்குவம், பக்தி, உரை எதுவுமில்லாது ஏன் மூலஸ்தானங்களுள் மிக ஆபாசமான சினிமாப் பாடல்களைப் பாடியபடி பூசை செய்யும் பிராமணர்களும் உண்டு என்பது யதார்த்தம்.

அத்தோடு வடமொழியிலே மந்திரங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவை ஆகம விதிக்கமைய மிகச்சரியாகச் செய்யப்படுகின்றனவா? என்ற கேள்வி பக்தர்களிடம் எப்போதும் உண்டு. “எந்தத் தேசத்து மக்களுக்கு உபதேசிக்கிறீர்களோ அந்தத்

தேசத்து மக்களின் மொழியில் உபதேசியங்கள், என்ற கிறிஸ் தவர்களின் கோட்பாடு இங்கு கவனிக்கத்தக்கது. தமிழ் மொழியில் தமிழர் ஆலய வழிபாடுகளும், மலையாள தேசத்தில் மலையாளத்திலும், பூசைகள் நடைபெறும் போதே அவற்றின் உண்மைத்துவம் உள்ளர்த்தம் என்பன இந்து சமயிகள் உள்ளார்த்தமாக உணர்ந்து வழிபட வழி செய்யும்.

இந்து சமயத்தின் வளர்ச்சியில் பெரிதும் பங்கு வகித்த மடங்கள், ஆதீனங்களில் இன்று நடக்கின்ற தில்லுமுல்லுகளும் சமய நம்பிக்கையீனத்திற்குக் காரணமாயிருக்கின்றன. பாலியற் பிரச்சனைகள், கொலைகள், சூறையாடல்கள் போன்றவற்றோடு சாதியம் முதலான விடயங்கள் மடங்கள். ஆதீனங்கள் மீதான விசுவாசத்தைக் குறைக்கின்றன. அதேவேளை இவை செய்கின்ற கல்லூரி, மருத்துவமனை, அன்னதானங்கள், சமயக்கல்வி என நீரும் பணிகளை மறக்கவும் கூடாது. அது இந்து சமூகத்தை ஸ்திரப்படுத்துகிறது என்பதும் உண்மை. ஆனால் அதில் சாதிக்கொரு நீதி இடம்பெறின் அது அருவருக்கத்தக்கதே. இந்த நிலை பிற சமய நிறுவனங்களில் இல்லையென்றே கூறலாம். நடைபெற்றாலும் வெளிவருவது அரிது.

இன்று இந்து சமயம் சார்பாகப் பல நிறுவனங்கள் தோற்றம் பெற்றுள்ளன. அவை ஒன்றே. “ஆயினும்” அவை தம்முள் தாம் ஒன்றுபடாமல் பிரிந்து நின்று முட்டி மோதலும் கண்ணுடு தவிரச் சிறந்த தலைமைத்துவம் இல்லை. “இந்தியா முழுவதும் ஒரு மதம், அது இந்து மதம்” என பி.ஜே.பி கொண்டு வரப் போகிறது என மாற்றுக் குரல்கள் ஒவிப்பினும் பிஜே.பி யினதும் சிவசேனவினதும் இந்துத்துவ நிலைப்பாடு எம்மைப் பொறுத்தவரை அரசியல் மயப்பட்ட வரண்ட வெறி நிலை இந்துத்துவமே.

சாதிய இறுக்கங்களைக் களைந்து “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற திருமூலருடைய குரலை முன்னிறுத்த வேண்டிய அவசியம் சமகாலத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது. இந்துச்

சமுகத்திற்கு இன்று வெளிநாடுகளில் இருந்து பொருளாதார உதவிகள் கிடைக்கின்றன. புதிய கட்டிடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. புதிய ஆலயங்கள் எழுகின்றன. பெரும் எடுப்பில் விழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றன. அதேவேளை “கட்டிடங்கள் பெருகின்வே தவிர கருணைகள் பெருகவில்லை” என்று ஆறுதிருமுருகன் அவர்கள் அண்மையில் பேசிய பேச்சு மனங்கொள்ளத்தக்கதாகும். இன்று தமிழக முதலமைச்சர் கொண்டுவந்த “கட்டாய மதமாற்றத் தடைச்சட்டம்” இந்து சமுகத்திற்கு நன்மை தரும் என இந்துசமயிகள் நம்புகின்றனர். இதனை ஈழத்திலும் கொண்டுவர இந்துவிவகார அமைச்சம் முயல்கிறது. இவற்றிற்கான அறுவடைகளைக் காலத்தால் தான் காட்டமுடியும் “உத்தேச மதமாற்றத் தடைச்சட்டம் பசித்த வயிற்றுக்குச் சோநிடுமா? என்ற குரல் (02/03 உதயன் பத்திரிகை) இன்று கேட்கிறது. இந்துக்களின் பொருளாதார, கல்வி மேம்பாட்டுக்குதல இந்துசமய நிறுவனங்கள் முன்வரவேண்டும். வறுமைப் பட்ட மனிதர் க்கு வேலைவாய்ப்பு, உதவிக் கொடுப்பனவுகளைக் கொடுத்து வாழ்வை வளப்படுத்த உதவும் போது மதமாற்றம் என்பது கணிசமானஅளவு வீழும் என்பது பொது அபிப்பிராயம்.

இந்து சமயத்தில் இன்று நிலவுகின்ற சத்யசாயி பாபாவின் செல்வாக்கு சிங்கள, பெளத்த தலைவர்களில் இருந்து மேலைத் தேசத்தவர்களும் அவரைத் தரிசனம் செய்வதும் மேலைத் தேசத்தவர்கள் இந்துக்கள் ஆவதற்கு காரணமாகின்றது. இந்து சமயம் வற்புறுத்தும் தியானம், யோகாசனம் என்பவற்றின் பிரபல்யம் இராமகிருஷ்ணமிஷன் போன்றவற்றின் நிறுவன மயப்பட்ட செயற்பாடுகள் இந்து சமயத்திற்கு இதர சமயத்த வர்களை மாற்றவைத்தது. சைவ வித்யா அபிவிருத்தி சங்கம் போன்றவற்றின் செயற்பாடுகளும் குரல் கொடுக்க முற்பட்டி ருப்பது இந்து சமுகத்தவரால் வரவேற்கப்படத்தக்கது எனலாம். அத்தோடு பிராமணர்களுக்கான குருகுலக்கல்வி, கணனிக்கல்வி போன்றன ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதும் ஈழத்தின் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள், புலம் பெயர்ந்து வாழும் இந்துக்கள் அங்கு ஆலயங்கள்

அமைத்துக் கலை, யண்பாட்டு அம்சங்களைப் பேணிச் சிவாச்சாரியார்களை வரவழைத்து விழாக்கள் கொண்டாடுவதும் இந்துசமயம் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணம் எனலாம். இந்திய தொலைக்காட்சியில் காண்பிக்கப்படும் விஷ்ணு பூராணம் முதலான தொடர்கள் பலரை இந்துசமயத்திற்கு மாற்றம் செய்ததாக ஒரு ஆய்வு கூறுகின்றது.

அடுத்து சமய உள்வாங்கல் எனும் போது இங்கு இந்துசமயம் பிறசமயங்களால் உள்வாங்கப்படுதலே எடுத்தாளப் படுகின்றது. தத்துவம், சடங்காசாரம் முதலான பண்புகளில், ஆலயங்களில் தம் அடையாளங்களை, ஆதிக்கத்தை செலுத்தித் தமதென ஆக்கலாக இது அமைகின்றது. ஈழத்தின் மிகப்புகழ் பெற்ற முருகன் ஆலயமான “கதிர்காமம்” முற்றுமுழுதாக இன்று சிங்கள பெளத்தத்திற்கு உட்பட்டிருப்பது மிகமுக்கியமான அம்சமாகும். இந்துக் கடவுள்களை வணங்குதல், கதிர்காமத்தில் தீ மிதித்தல், கற்பூர்ச்சட்டி எடுத்தல், காவடி எடுத்தல், முதலான சடங்குகளையும் பெளத்தர்கள் செய்கின்றனர். இந்துத்தலமான கதிர்காமத்தைச் சுற்றி பெளத்த வேலைப்பாடுகளும் புத்தரின் சிலைகளுமே அமைந்துள்ளன. இலக்கிய ரீதியாக முருகன் சூரபத்மனை அழித்தான் எனும் கந்தபூராணக் கதையை மாற்றி, தமிழர்களின் தலைவனான “அசுரன்” என்பானை முருகன் அழித்தான் என்றும் ஆகவே முருகன் “தமிழ்க் கடவுளால்ல” என்றும் “கப்பிற்றிபுல” எனும் சிங்களச்வாமி கூறுவதாக “ஓபயசேகர” குறிப்பிடுகின்றார். புகழ் பெற்ற பெளத்தகுரு ஒருவர் காண்டம் வாசிப்பதும், கிறிஸ்தவப் பாதிரியார் ஒருவர் கலையாடிக் குறிசொல்வதும் நடப்பில் உள்ள உண்மை. மற்றும் சில மிஷனரிகள் சைவசித்தாந்த வகுப்புக்களை நடாத்தி வருகின்றன. இவற்றின் உள்நோக்கத்தை.

“சைவசித்தாந்த தத்துவத்தை நாம் இதுவரை காலமும் கவனியாது விட்டது தவறு அதன் உண்மைத்துவத்தை நாம் உள்வாங்க வேண்டும்”

என 1978இல் வந்த “தோழன்” எனும் கிறிஸ்தவப் பத்திரிகையின் வரிகள் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது. இன்னும்

கிறிஸ்தவ தேவாலயங்களில் சிலுவையை விதியுலாவாகக் கொண்டு வருதல், நிறைகுடம், வைத்தல் மற்றும் தாலி கட்டுதல், குங்குமம் இடுதல், முதலான ஆசாரங்களும் கிறிஸ்தவரால் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளன. அதேவேளை நாகரிகம் என்ற போர்வையில் இந்துக்களால் இவை கைவிடப்பட்டு வருதலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்துசமய சமகாலச் செல்நெறியில் நீதிவழங்கும் ஆலயங்கள் நீதிமன்றம் ஏறுவதும் இந்துசமயக் கோட்பாடுகள் வெறும் மறைமுகமாக இருப்பதும் யாவரும் விளங்க உரைக்கப்படாதிருப்பதும் உண்மை விசுவாசமின்றி பழம் பெருமை பேசித் திரிவதும் அர்த்தமில்லாத செயற்பாடுகளே, உண்மையான பெருமையெனில் மற்றவர்கள் வணக்கம் செய்தல் வேண்டும். நான்கு சுவருக்குள் எழுதிய கட்டுரையோ, பேசியபேச்சோ இந்துசமயத்தை வளப்படுத்தும் என எண்ணுவது அபத்தமாகும். மக்களோடு மக்களாக சாதியம் தாண்டி “அன்பே சிவம்” என உணர்ந்து விசுவாசத்தோடு உழைக்க வேண்டும். எமது சமய சமூக நிறுவனங்கள் மக்கள் சேவைபுரிய வேண்டும். இந்துக்களின் வாழ்வை வளப்படுத்த வேண்டும். “வரப்புயர எல்லாம் உயரும்” என்ற ஒளவை வாக்கை உணர்ந்து பொருளாதார வசதிகள் ஏற்படுத்தி மக்களை மேம்படுத்திச் சமயத்தை அதன் தர்மத்தை மேம்படுத்துவதே நன்று. அன்றேல் இன்னும் நூறு வருடங்களின் பின் சமகாலச் செல்நெறி என்ற சொல்லிற்கே இடமில்லாத வகையில் இந்துசமயம் ஒடுங்குநிலை அடைந்து விடும்.

தனி மனித வாழ்வில் ஒழுக்கம் இல்லாதவர்கள் சமயக் கோயிலுக் குள்ளே நுழைய முடியாது என்றே இந்து சமயம் கூறுகிறது. ஆன்மீக வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக இருப்பது ஒழுக்கம் எப்பதே ஞானிகள் அனைவரினதும் ஏகோபித்த கருத்தாகும். கொலை, களவு, கள்ளுண் னாமை, காமம், பொய் ஆகிய ஐந்து குற்றங்களைப் பஞ்சமா பாதகங்கள் என நமது சமய நூல்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளன. சமநிலை தளம்பாத மனிதிலை பெற்றவர்களே ஞானத்தினால் இறைவனை அடைய முடியும். எவன் கெட்ட காரியங்களிலிருந்து விலகவில்லையோ, எவனுக்குச் சாந்தி ஏற்படவில்லையோ, எவனுக்கு சமாதி நிலைக்க வில்லையோ, எவனுடைய மஸம் அமைதியைப் பெறவில்லையோ, அவனால் ஞானத்தினால் கூட பற்றாத்மாவை அடைய முடியாது.

இந்து இளைஞரின் பங்கும் , பணியும் —————

ஸ்ரீம்மஹீ.சௌ.சௌகுமார சர்மா
தலைவர்,
இந்துமன்றம்,
யாழ் பல்கலைக்கழகம்.

இந்து என்பது வரலாற்று ரீதியிலும், சமய, சமூக ரீதியிலும், கலைபண்பாட்டு ரீதியிலும் வெவ்வேறு பொருள் கொண்டு விளங்குகின்றது. எனினும் பொதுவாக கிம்சையை விரும் பாதவனும், அகிம் சையையே எப்போதும் ஏற்று நடக்கின்றவனுமாகிய ஒருவனையே இந்து என நம் பெரியவர்கள் கூறுகின்றனர். இத்தகைய பரந்துபட்ட இந்துத்துவத்தில் இளைஞர்கள் என்பதையும் எவரும் வயதெல்லையால் மட்டும் வரையறுத்துவிட முடியாது.

இளைஞர் என்பதற்கு இளையாதவன் என்றே நாம் இங்கு கொள்ள வேண்டும். இதனாலன்றோ பாரதி கூட புதிய ஆத்தி குடியில் “ இளைத்தல் இகழ்ச்சி” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே இந்து இளைஞர்கள் என்போர் தர்மத்தின் வழியில் உத்வேகத்துடன் செல்வோர் என்று பொருள் கொள்வதே சாலச்சிறந்ததாகும். இத்தகைய இந்து இளைஞரின் பங்கும் பணியும் சமயத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் காலந்தோறும் நிறுவன ரீதியிலும், தனிநபர் ரீதியிலும் பல்வேறு மட்டத்தில் ஆற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. இவற்றினை இலக்கியங்களிலிருந்தும் வரலாறுகளிலிருந்தும் சமகாலச் செல்நெறிகளிலிருந்தும் எடுத்து நோக்கலாம்.

காலம் தோறும் கீந்து இளைஞர்

இந்து சமயத்தைப் பொறுத்தவரையில் இளைஞர்களுக்கென்று குறிப்பிடத்தக்க ஓரிடமுண்டு. இதனாலதான் முதற் சமயாசாரியான தக்ஷணாமூர்த்தியைக் குறிப்பிடுகின்ற போது “குருர் யுவானம்” எனச் சிவபெருமான் இளைஞராகக் குறிப்பிடப்படுகிறார். வைதீக வழக்கிலும் இளைஞர்களுக்கென்ற

தனி இடம் உண்டு. ஞான காண்டம் எனப்படும் உபநிடதங்களைக் கற்போராக இளைஞர்களே குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இங்கு வருகின்ற ஸ்வேதகேது, நஷ்டிகேதன் போன்றோர் இதற்குச் சான்றாவார். அது தவிரவும் உபநிடதம் என்ற சொல்லுக்கு விளக்கம் கூறும் போது “மெய்ப்பொருளை அறிய விரும்பிய மாணவன்” என வருவது மனங்கொள்ளத் தக்கது. மாணவப்பருவம் என்பது வைதீகங்களில் பிரம்மச்சாரிய ஆச்சிரமம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டு வருகின்றது.

இதிகாசங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் பாட்டுடைத் தலைவர்களாகப் பேசப்படும் இராமன், பாண்டவர்கள், கெளரவர்கள் போன்றோரும் இளைஞர்களாகவே சித்தரிக்கப் படுகின்றனர். மேலும் பகவத்கீதை கூட இளைஞர்களாகிய அர்ச்சனனிற்கே குருஷேத்திர பூமியில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளதையும் நோக்க வேண்டும். இங்கு போருக்கு மட்டுமன்றி தத்துவவிசாரம் செய்வதற்கும் துடுக்கு மிக்க இளைஞர்களே தேவைப்படுகின்றனர். என்பதை நோக்கலாம். புராணங்களில் மார்க்கண்டேய புராணத்தில் மார்க்கண்டேயரும், ஸ்கந்த புராணத்தில் முருகனும் இளைஞர்களாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். கிரியைகள் பற்றி விளக்கம் கூறுகின்ற ஆகம நூல்களிற்கூட சிவாச்சார்ய இலக்கணப்பகுதிகளில் “வயதினால் அன்றி அறிவினால் முதிர் ந்திருக்க வேண்டும்” என குறிப்பிடப்படுகின்றது. இவ்வாறாக இலக்கியங்களில் மட்டுமன்றி பிற்கால இந்து நாகரிக வரலாற்றிலும் இளைஞர்களின் பங்கு அளப்பரியதாகவே உள்ளது.

பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இயக்கங்களிற்குத் தலைமை தாங்கிய ஞானசம்பந்தரும், சுந்தரரும் ஆண்டாளும் கூட இளைஞர்களாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களது இளமையால் தான் பக்தி என்ற விருட்சசம் வளர்ந்தது மட்டுமன்றி இந்து சமயத்தில் நிறுவனத்தன்மையும் விழிப்புணர்வும் உருவானது. சோழப்பேரரசும் பெரும்பாலும் இளைஞர்களால் உருவானதனாலேயே அத்தனை வலுப் பெற்றுள்ளது. சகலாகம்

பண்டிதரான அருணந்தி கிவாச்சாரியாருக்குக் குருவாக விளங்கிய மெய்கண்டரும் ஒரு இளைஞராக இருப்பது ஆச்சார்ய பாவத்தின் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின் றது. வேதாந்தத்திலும் ஆதிசங்கரரை இளைஞராகவே வர்ணிக்கின்றனர். மேலும் அவைதோகம் பேசிய கெளதம புத்தரும் மகாவீரரும் கூட இளைஞர்களே.

நவீன சீர்திருத்த இயக்கத்தை முன்னெடுத்துச் சென்ற ராஜாராம் மோகன்ராய், தயானந்த சரஸ்வதி போன்றோரும் இளைஞர்களாகவே இருந்துள்ளனர். வீர இந்து இளைஞர்களுக்கு அறைக்கவல் விடுத்த விவேகானந்தரும் ஓர் இளைஞனே. இவ்வாறாக இந்துப் பண்பாட்டு மரபின் புதிய உதவேதத்துடனும் நவீன சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளுடனும் மட்டுமன்றிப் பழைய கலாசாரம் பேணவும் உண்மையான ஆத்மீக நாட்டம் கொள்ளவும் விழுதுகளாக நின்றவர்கள், நிற்கின்றவர்கள், நிற்கப்போகின் றவர்கள் எல்லாம் இந்து இளைஞர்களே.

சமகாலத்தில் கிந்து இளைஞன்

விருத்தர்களாக இருந்து சமயப்பணியைச் சிறப்புற எவரும் ஆற்றவில்லையா என்று யாரும் வினா எழுப்பினால் அவர்களுக்கு நான்கூறப்போகும் பதில் யாதெனில் இளைஞர்களாக இருக்கும் போது எவரொருவர் தனது குறிக்கோள், இலட்சியமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றாரோ அது தான் வயது முதிர்ந்த காலத்தும் அவரால் செய்யப்படும். இதில் அதனது வடிவமும், விழுதமும் மாறலாமே தவிர இலக்கு அதுவானதாகவே இருக்கும். இதற்கு நல்லதோர் எடுத்துக்காட்டு நல்லை நகர் நாவலர் ஆவார்.

இளமையிலிருந்து வராத வீரியம் திடீரென ஒருவருக்கு வருவது எவ்வாறு? சில வேளைசமய வாழ்வைப்பொறுத்த வரை முதுமையில் சமயப்பொறை வருமானால் அது வாழ்விலேற்பட்ட தடுமாற்றமே ஆகும். விரக்தியோ சூழ்நிலையோ தான் அவரை அந் நிலைக்கு இட்டுச் சென்றிருக்குமே தவிர உண்மை நிலை அதுவன்று. இந்து சமயத்தின் சமகாலச் செந்நெறியில் இந்து

இளைஞரின் பங்கையும், பணியையும், நோக்கினால் அவர்கள் இன்றைய சூழ்நிலையில் இந்து இளைஞர்களாக இருப்பதே மிகப் பெரிய பணியாகும். நவீன உலகத்திற்கும் மதமாற்றத்திற்கு மிடையில் தன்னம்பிக்கையோடு இந்து இளைஞர்களாக இருப்பது என்பதே இன்றைய நிலையில் பெருமைக்குரிய விடயமாகும். இது மட்டுமன்றி சமுதாய நிலையில் தூர நோக்கோடு அவர்கள் செயலாற்றுவதும் மனங்கொள்ளத்தக்கதாயினும் சில புல்லுருவி களும் இருப்பதனையும் அவதானிக்கலாம். எதற்குமே ஒரு புற நடை இருப்பது போலச் சிலர் தம்மை இந்து இளைஞர்கள் எனக் கூறிக் கொண்டு அராஜகங்களிலும் கலாசார சீர்கேடுகளிலும் ஈடுபடுவது வேதனைக்குரியதே எனினும் அன்னம் போல் அவர்களைக் கழித்து நாம் இங்கு சித்தரிப்பதே ஆரோக்கியமானது.

இன்று இந்து சமயத்தில் இளைஞரின் பங்கு என்பது பெரும்பாலும் கூட்டாகவே உள்ளது. அவை ஆலயமாக, நற்பணி மன்றமாக, சமூகசேவைமன்றமாக அமைந்துள்ளன. இதில் எதை ஒன்றை எடுத்தாலும் அதற்கு இளைஞரின் பங்கு என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகவே உள்ளது. இந்து சமயத்தின் மிகப் பெரிய நிறுவனங்களில் ஒன்று ஆலயம். இங்கு பலர் கூடி வேலை செய்வர். ஆலயத்திருப்பணிகளின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் இளைஞரின் பங்கு என்பது பிரதானமாகவே அமைந்துள்ளது. இது சிவாச்சார்யாராகலாம். இசைக்கலைஞராகலாம் ஏனைய தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களாகலாம். ஆலய அறங்காவலர் சபையும் ஆகலாம் அடியவர்களுமாகலாம் அதில் எதில் வேண்டுமானாலும் இளைஞர்களின் வலுவான சேனை ஒன்று தேவையானதாகவே உள்ளது. இன்று இந்த இரண்டாவது உலக இந்து மாநாட்டில் கூட இது பொருந்தமானதாகவே உள்ளது. ஆனால் அந்த வலுவான சக்தியை ஆற்றுப்படுத்துவதே பெரியோரின் கடமையே தவிர அதற்கு அணைப்போடுவதல்ல என நேற்றைய இளைஞர்கள் சித்தரிக்கவும் வேண்டுவதே. இளைஞர்களைப் புறந்தள்ளுவதும் தலைமைக்கு முதுமையே பொருந்தும் எனவும் சிலர் என்னுவது தவறான சிந்தனையாகும். இவ்வாறான ஒரு சிலரின் சிந்தனைகள் பல இளைஞர்களின் உள்ளங்களைப்

பலவீனப்படுத்துவதாகவோ, விரத்தி கொள்ளச் செய்வதாகவோ, அமைந்துவிடுகின்றது.

இளைஞர்களின் கைகளில் பொறுப்புக்களைக் கொடுக்க விரும்பாது அவர்கள் மீது குறைமட்டுங் கூறுவது எத்தனை பொருத்தமானது? இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்கள் இன்று மொத்த இந்து சமூகத்திற்கே முரணாக அமைவதற்குக் கூடக் காரணமாகலாம். எனவே இந்து சமூகத்திற்கும் இங்கு மிகப் பெயரிய பணி ஒன்று உள்ளது. இந்து இளைஞர்களுக்கு நீங்கள் அங்கீகாரம் அளியுங்கள் இல்லையேல் நாளை விடியல் எமக்குக் கேள்விக்குரியதானாலும் வியப்பதற்கில்லை.

“புதியதோர் விதி செய்வோம்
அதை எந்நானும் காப்போம்”

என முண்டாசுக் கவிஞர்கள் பாடினான். இன்றைய இளைஞர்களின் தோளிலும் மிகப்பெரிய சுமை ஒன்று கனக்கின்றது. இது இறக்கி வைக்க முடியாத சுமை. நாம் இலட்சியத்தோடு மட்டும் தொடரப்போவது.

நாவலர் பெருமான் பிறந்த ஞானபூமி யாழ்ப்பாணம். இப்பூமியின் முன்னைய வரலாற்றில் சைவமும் தமிழும் எத்துணை செழித்திருந்தது என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். திக்கெங்கிலும் இளையோன் குமரவேலனின் கோயில்களும், கலாச்சாரப் பண்பாட்டு நிலையங்களும் எவ்வளவு சிறப்புற்றிருந்தது. இப்போதோ தமிழனாக இருப்பது அதிலும் இந்துவாக இருப்பது என்பது கடும் பிரயத்தனத்திற்குரிய விடயமாகும். இதனை.

“யாயில்தொடங்கி நூலுக்கும் யற்றி - எங்கள்
கோயில் கடைகள் எல்லாம்
கொளுத்துப்படலாச்சே” என்பார். சோ.ப .இப்போதுள்ள
நிலையில் எமது சமூக உட்கட்டமைப்புக்கள், கட்டுக் கோப்புக்கள் குழம்பிப்போடுள்ளன.

சமய குரவரால் பாடப்பட்ட கேதீச்சரமும், கோணேச் சரமும், இப்போது எவ்வாறுள்ளது. என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். பல ஆலயங்கள் பல வருடங்களாகத் தரிசிக்க முடியாத நிலையில் இடப்பெயர்வுகளும், புலப்பெயர்வுகளும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் நாம் இன்று மீண்டும் வழிமைக்குத் திரும்பவேண்டும். அதற்கு எமது சமூக மையங்களான கோயில்கள் தலை நிமிர்த்தப்பட வேண்டும். இவற்றை நிலை நிறுத்த நிச்சயமானதும் வலுவானதுமான அடித்தளமொன்று தேவைப்படுகின்றது. எனவே அத்தளத்தைப் பண்படுத்தி, உரமிட்டு வலுப்படுத்த வேண்டிய நிலை இன்றைய இந்து இளைஞர்களாகிய எமது கைகளில் தான் உள்ளது. ஆனால் இத்தகைய தளங்கள் இன்று திட்டமிட்டு அகப்புற நிலைத் தாக்கங்களால் சிதைக்கப்படுகின்றன. எனவே அடித்தளம் இடுவது மட்டுமல்ல எமது கடமை. அதனை நாளை பரிபாலிப்பதும் எமது கடமை யாகும்.

இன்றைய இந்து இளைஞர்களாகிய நாம் நாளைய இந்து இளைஞர்களையும் தயார் செய்யவேண்டியுள்ளது. பெரியவர்களின் அங்கீகாரம் கிடைக்கவேண்டுமென ஏங்குவதிலும் பார்க்க அதை எவ்வாறு பெறலாம் என்பதையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. எத்தனை இந்து இளைஞர்கள் இன்று தம்மை இறக்கிக் கொண்டு விரிந்த மனத்துடன் செயலாற்றத் தயாராக உள்ளனர். நாம் என்று சமூக மட்டத்தில் எமது பணிகளை விரிவுபடுத்திச் செயற்படுவோமோ அன்றுநிச்சயம் சமூகமும் எம்பின்னே தான். எத்தனை வீட்டில் இன்று இளைஞர்கள் சீரான முடிவெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் இன்று தம் பணியைச் சரிவரச் செய்தால் வீட்டின் தலைமை மட்டுமல்ல நாட்டின் தலைமையும் அவர்கள் பக்கம் தான்.

இன்றைய இந்த இந்து சமயப் போராட்டங்களிற்கும், பிறசமய ஊடுருவல்களுக்கும் பெரிதும் துணை போபவர்கள் யார்?

இளைஞர்களா? பெரியவர்களா? பெரியவர்களே, இவ்வாறான உள் வாங்கல்களிற்கு உட்படுகின்றார்கள், ஆனால் அதனைச் சீர்படுத்த எமது இளைஞர்கள் ஏனோ துணிவாரி ல்லை. இன்றைய இந்த இரண்டாவது உலக இந்து மாநாடு இவற்றிற்கெல்லாம் கால்கோளாக உள்ளது. இந்த மாநாட்டில் இளைஞர்களுக்கும், மகளிருக்கும் என்று அரங்கம் வைப்பதே ஆரோக்கியமான சிந்தனையாகும். அதுமட்டுமன்றி இம் மாநாட்டில் அதிகம் அக்கறையோடு செயற்படுவதும், பங்கேற்பதும் கூட நமது தோழர்களே.

மேலும் இன்றைய இந்து சமய நிறுவனங்களான இராமகிருஷ்ண மிஷன், சாயி சமித்தி, சின்மயா மிஷன் போன்றனவும் இளைஞர்களுக்கென்று ஒதுக்கீடு செய்த அமைப்புக்களான பாலவிகாஸ், யுகேந்திரா என்ற அமைப்புக்களைக் கொண்டுள்ளதும். இந்து இளைஞர்களின் நற் பணிகளுக்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

இறுதியாக நான் முன் வைப்பது யாதெனில் “பெரியோரே! நீங்கள் இளைஞர்களுக்கு அங்கீகாரம் அளியுங்கள். இளைஞர்களே! நீங்கள் விரிந்த மனத்துடனும் புதிய உதவேகத்துடனும் இந்து சமயத்திற்காக நற்பணி செய்யுங்கள்”

நன்றி

திருநீறு

புறச்சின்னங்களாகத் திருநீறும் உருத்திராக்கழும் போற்றப்படுகின்றன. “நீறில்லா நெற்றி பாழ்” என்பது ஓளவைப்பாட்டியின் வாக்கு ஆகும். பாண்டிய அரசனின் வெப்பு நோயை நீக்கியதன் மூலம் சிவ சின்னங்களில் ஒன்றாகிய திருநீற்றிச் செருமையை திருஞானசம்பந்தர் உலகறியச் செய்தார். சைவர்களாகிய நமக்குத் திருநீறும் கவசம் போல இருக்கிறது என்றும், திருநீற்றை அணிபவருக்குக் கிடைக்கும் பலனைப் பற்றியும் திருநீற்றுப் பதிகம் தெளிவாக விளக்குகிறது. வீபூதியின் பெருமையைப் பதின்மூன்று உபநிடதங்கள் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றன. “வீபூதியைக் கை நழுவ விடாதே” என்பது உபநிடத வாக்கியம் ஆகும்.

ரெண்டபாம் அக்ல உலக நீந்து மாநாடு யாழ் மாவட்ட பிராந்தியக்குழு உறுப்பினர்கள்

சில	பெயர்	பதவி
01	பேராசிரியர் ப.கோபாலகிருஷ்ண ஜயர்	தலைவர்
02	அரச அதிபர் திரு.செ.பத்மநாதன்	இணைத் தலைவர்
03	பேராசிரியர் சி.கி.நிற்றம்பலம் பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் கலாநிதி நா.ஞானக்குமரன்	துணைத் தலைவர்
04	சிவத்தமிழ் வித்தகர் சி.வ.மகாலிங்கம்	செயலாளர்
05	சைவப்புலவர் செ.கந்தசக்தி தாசன்	உப செயலாளர்
06	சதாசிவ ஜயர்	பொருளாளர்
07	சிவழீ சரவணபவக் குருக்கள் சிவழீ கிருபானந்தக் குருக்கள் கலாநிதி மா.வேதநாதன் இசைப்பேரரசு நா.வி.மு.நவரத்தினம் திருமதி.கலைவாணி இராமநாதன் திரு.ந.தெய்வேந்திரன் J.P திருப்பஞ்சவிங்கம் கலாநிதி சிவலிங்கராசா சைவப்புலவர் வ.கந்தசாமி பண்டிதர் த. முத்துவேலு பண்டிதர் வ.பேரின்பநாயகம் பிரமழீ கிருஷ்ணானந்தசர்மா பிரமழீ கா.சந்திரசேகரசர்மா கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் திருமதியங்கையர்க்கரசி திருக்சிற்றம்பலம் மதுரகவி காரை எம்.பி.அருளானந்தன் திருமதி.தியாகவிங்கம்	நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள்

